

KOLOROWY
START

z plusem

luty – kwiecień

Autorka
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwiłk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.
Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

ISBN 978-83-7874-769-7

© 2017 Wydawnictwo JUKA-91

Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.
ul. Jutrzenki 118
02-230 Warszawa
infolinia 800 650 300
www.mac.pl
www.juka.edu.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4
--------------------------------	---

Luty

I. Zabawy na śniegu (książka, s. 50–53; karty pracy, cz. 3, s. 3–13; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 41–45).....	22
II. Tak mija nam czas (książka, s. 54–55; karty pracy, cz. 3, s. 14–23; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 46–49).....	35
III. Nie jesteśmy sami w kosmosie (książka, s. 56–57; karty pracy, cz. 3, s. 24–31; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 50–53).....	48

Marzec

I. W świecie zwierząt (książka, s. 58–61; karty pracy, cz. 3, s. 32–43; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 54–61).....	61
II. Zwierzęta sprzed milionów lat (książka, s. 62–63; karty pracy, cz. 3, s. 44–53; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 62–67).....	72
III. Marcowa pogoda (książka, s. 64; karty pracy, cz. 3, s. 54–61; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 68–71).....	83
IV. Nadeszła wiosna (książka, s. 65–67; karty pracy, cz. 3, s. 62–71; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 72–73).....	93

Kwiecień

I. Wielkanoc (książka, s. 68–69; karty pracy, cz. 3, s. 72–81; karta pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 75).....	106
II. Wiosna na wsi (książka, s. 70–71; karty pracy, cz. 3, s. 82–96; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 76–77).....	117

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków*..128

Propozycja korzystania z *Wyprawki plastycznej*.....130

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

LUTY, TYDZIEŃ I

Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka
1	2	3	4	5
<p>Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu: • bawienia się w miejscach niedozwolonych, np.: przy ruchliwej ulicy, na zamrzniętym stawie. <p>Dbamy o nasze zdrowie <i>Dbalność o higienę</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – ubieranie się odpowiednio do warunków atmosferycznych występujących w danej porze roku (zapobieganie przegrzaniu i zmarznięciu) – przebywanie na świeżym powietrzu; uczestniczenie w spacerach, zabawach i ćwiczeniach ruchowych. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr, dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych. 	<p>Zabawy na śniegu</p>	1.	<p><i>G jak garnek</i></p> <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery g – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie poznanych liter.
		2.	<p>Zabawy na śniegu</p> <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wierszy H. Łochockiej: <i>Ślizgamy się, Zjeżdżamy z górki.</i>
		3.	<p>Zimowe zabawy</p> <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Zimowe zabawy.</i> • Wykonanie papierowego bałwanka (<i>Wyprawka plastyczna</i>).
		4.	<p>Dni tygodnia</p> <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza P. Beręsewicza <i>Zimowe dni</i> – wprowadzenie nazw dni tygodnia.
		5.	<p>Troje dzieci na sankach</p> <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Troje dzieci na sankach.</i> • Zabawy na śniegu, na placu przedszkolnym (lub na pobliskiej górcie).

LUTY, TYDZIEŃ I

Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 3, karty pracy <i>Czytam...</i>	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą g – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę g – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	karta pracy <i>Czytam...</i> s. 41, kp, s. 3, 4, 5, 6, 7	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XIX. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Zabawy na śniegu</i>. • Zabawa ruchowa <i>Slalom</i>. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Układamy bałwana</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8		karty pracy <i>Czytam...</i> s. 42, 43, 44, k, s. 50	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat zabaw na śniegu – aktywnie wykonuje ćwiczenia 		
I 4, I 5, I 8, IV 2		karty pracy <i>Czytam...</i> s. 45, k, s. 51, 52	
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnianie dzieci – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – wykonuje papierowego bałwanka 		
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8		kp, s. 8, 9, 10, 11, 12	
<ul style="list-style-type: none"> – poznawanie nazw dni tygodnia – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia nazwy dni tygodnia – aktywnie wykonuje ćwiczenia 		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 16		k, s. 53, kp, s. 13	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat bezpiecznych zabaw na śniegu – bawi się z dziećmi na śniegu 		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5			

(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 72, 74).						
LUTY, TYDZIEŃ II						
<p>Nasza edukacja matematyczna <i>Organizacja przestrzeni i czasu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – dostrzeganie rytmicznej organizacji czasu w stałych następstwach dnia i nocy, pór roku, dni tygodnia, miesięcy – nazywanie kolejno pór roku, dni tygodnia, miesięcy; określanie aktualnej pory roku, miesiąca, dnia tygodnia – zwracanie uwagi na kalendarze, ich rolę w określaniu dni tygodnia, miesięcy – poznawanie wybranych mierników czasu – od starożytności do dnia dzisiejszego – nazywanie pór dnia: <i>rano, południe, popołudnie, wieczór</i>; i nocy – odpowiednie stosowanie określeń: <i>przedwczoraj, wczoraj, jutro, pojutrze</i>. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr 	Tak mija nam czas	1.	<i>W</i> jak <i>worek</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery w – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery w. 		
		Numery obszarów z podstawy programowej:		2.	Strażnik czasu	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Strażnik czasu</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		3.	Szybko mija czas	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Szybko mija czas</i>. • Wykonanie papierowego zegara.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		4.	Liczymy do 7	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie dodawania. Dodawanie w zakresie 7.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		5.	Bracia miesiące	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania J. Porazińskiej <i>Baśń o dwunastu braciach</i>. • Założenie kalendarza obserwacji przyrodniczych – hodowanie hiacyntów.
		Numery obszarów z podstawy programowej:				

LUTY, TYDZIEŃ II		
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą w – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę w – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	k, s. 54, 55, kp, s. 14, 15, 16, 17
I 5, IV 2, IV 4, IV 8		
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat opowiadania – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych 	karta pracy <i>Czytam...</i> s. 46, kp, s. 18, 19
I 5, I 8, IV 2, IV 5		
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnianie dzieci – rozwijanie umiejętności wycinania 	<ul style="list-style-type: none"> – bawi się przy piosence – wykonuje pracę plastyczną 	kp, s. 20, 21
I 5, IV 2, IV 7, IV 8		
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności dodawania – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – dodaje w zakresie 7 – wykonuje pracę plastyczną 	karta pracy <i>Czytam...</i> s. 47, kp, s. 22
I 5, I 8, IV 2, IV 15		
<ul style="list-style-type: none"> – poznawanie nazw miesięcy – zachęcanie do zakładania hodowli roślin i obserwowania ich wzrostu 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia nazwy miesięcy – zakłada hodowlę hiacynatów 	karty pracy <i>Czytam...</i> s. 48, 49, kp, s. 23
I 4, I 5, IV 2, IV 16, IV 18		
<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XX. • Zabawa ruchowa <i>Przyjdzie do mnie litera...</i> • Zabawa bieżna <i>Pospiesz się!</i> • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>U zegarmistrza.</i> • Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – <i>Kwiatek rośnie.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX. 		

<p>– dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci</i>, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 50, 51, 52).</p>			
--	--	--	--

LUTY, TYDZIEŃ III

<p>Nasza Ziemia <i>Poznanie świata</i></p> <p>– poznawanie modelu kuli ziemskiej – globusa; – wskazywanie kontynentów, oceanów, mórz – poznawanie nazw wybranych planet Układu Słonecznego, np. Mars, Wenus; słuchanie ciekawostek na ich temat – gromadzenie literatury, zdjęć, albumów związanych z kosmosem – poznawanie zawodów związanych z kosmosem, np. kosmonauty, astronoma – poznawanie ciekawostek, legend na temat satelity Ziemi – Księżycy.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych.</p>	<p>Nie jesteśmy sami w kosmosie</p>	1.	<p><i>P</i> jak <i>planety</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery p – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery p.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	<p>Ufo, ufo, ufoludki</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Ufoludki w kurniku</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	<p>8 ufoludków</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 8. • Wykonanie ufoludka – <i>kosmicznego ludka</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	<p>Kosmiczny sen</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Kosmiczny sen</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	<p>Jesteśmy na zielonej (niebieskiej) planecie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zajęcia twórcze – <i>Podróż na Planetę Spokoju</i>. • Wykonanie pracy plastycznej <i>Jestem na niebieskiej (czerwonej, zielonej ...)</i> planecie.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

LUTY, TYDZIEŃ III			
<ul style="list-style-type: none"> – wprowadzenie litery p – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę p – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	kp, s. 24, 25, 26, 27	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXI. • Zabawy ruchowe: <i>Rakieta, Ruchy planet, Poruszam się jak kosmita.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Spacer po Księżycu.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX.
I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania dotyczące opowiadania – łapie i chwyta piłkę 	k, s. 56, 57, kp, 28, 29	
I 5, I 8, IV 2, IV 5			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 8 – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa poznane cyfry – wykonuje formę przestrzenną 	karty pracy <i>Czytam...</i> s. 50, kp, s. 30, 31	
I 4, I 5, IV 2, IV 8, IV 15			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – reaguje ruchem na określone metrum – rzuca i łapie piłkę 	karta pracy <i>Czytam...</i> s. 51	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie aktywności twórczej – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – aktywnie uczestniczy w zajęciach – rysuje sceny nierealne 	karty pracy <i>Czytam...</i> s. 52, 53	
I 5, IV 1, IV 2, IV 8			

<p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 29–30, 36, 51, 52).</p>				
MARZEC, TYDZIEŃ I				
<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i> – poznawanie warunków niezbędnych do rozwoju zwierząt – dostrzeganie różnic w budowie dzikich zwierząt dostępnych bezpośrednio obserwacji</p> <p>– nazywanie domów zwierząt, sposobów poruszania się zwierząt, odżywiania.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 55)</p>	W świecie zwierząt	1.	Z jak zebra	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery z – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery z.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Hipopotam	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza A. Frączek <i>Chichopotam</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Zwierzęta z zoo	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Lody w zoo</i>. • Lepienie z plasteliny figurki egzotycznego zwierzęcia.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Ile zwierząt było, ile odeszło, ile jest?	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie odejmowania jako ubywania.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Zwierzęta naszych lasów	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ptaki, owady, ssaki</i> – ćwiczenia klasyfikacyjne. • <i>Zwierzęta naszych lasów</i> – wykonanie albumu w parach, techniką kolażu.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

MARZEC, TYDZIEŃ I			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą z – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę z – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	kp, s. 32, 33, 34, 35, 36	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXII. • Zabawy ruchowe: <i>Słonie, Żyrafy i lwy.</i> • Zabawa bieżna <i>Wąż.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw X.
I 1, I 3, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat wiersza – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych 	k, s. 58, 59, karta pracy <i>Czytam...</i> s. 54	
I 5, I 8, IV 2, IV 5			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa dany tekst na własną melodię – lepi z plasteliny formy realne 	k, s. 60, karty pracy <i>Czytam...</i> s. 55, 56	
I 5, IV 2, IV 7, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności odejmowania – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – odejmuje w zakresie 8 – uczestniczy w ćwiczeniach 	k, s. 61, karty pracy <i>Czytam...</i> s. 57, 58, kp, 37, 38, 39	
I 5, I 8, IV 2, IV 15			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności klasyfikowania pod względem rodzaju – rozwijanie sprawności manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> – segreguje obrazki wybranych zwierząt – (ssaków, ptaków, owadów) – wykonuje pracę techniczną kolażu 	karty pracy <i>Czytam...</i> s. 59, 60, 61, kp, s. 40, 41, 42, 43	
I 5, IV 2, IV 8, IV 12			

MARZEC, TYDZIEŃ II

<p>Poznajemy przyrodę <i>Zima</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie historii powstawania węgla kamiennego, jego właściwości – poznawanie wybranych zwierząt (dinozaury) i roślin (np. olbrzymie paprocie) występujących w tamtym okresie. <p>Jesteśmy Polakami <i>Rozwijanie poczucia przynależności narodowej</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie ważniejszych regionów Polski, znajdujących się tam bogactw naturalnych. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich, czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 27, 36, 51, 52, 54)</i></p>	<p>Zwierzęta sprzed milionów lat</p>	1.	<i>U jak ule</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery u – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery u.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Komar w bursztynie	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania G. Kasdepke <i>Opowieść o komarze z muzeum</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	9 dinozaurów	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 9. • <i>Kolorowy dinozaur</i> – wydzieranka z kolorowego papieru.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Grzeczny dinozaur	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Grzeczny dinozaur</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Węgiel kamienny	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza M. Terlikowskiej <i>Węglowa rodzinka</i>. • Rysowanie węglem drzewnym na temat <i>W kopalni</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

MARZEC, TYDZIEŃ II

<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą u – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę u – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	karta pracy <i>Czytam...</i> s. 62, kp, s. 44, 45, 46, 47, 48	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXII. • Zabawy ruchowe: <i>Dinozaury przechodzą przez tunel, Puste wagony, pełne wagony.</i> • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Uwaga, dinozaur!</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8		k, s. 62, 63, kp, s. 49	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania dotyczące utworu – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 		
I 4, I 5, IV 2, IV 5		karty pracy <i>Czytam...</i> s. 63, 64, kp, s. 50, 51	
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z zapisem cyfrowych liczby 9 – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa poznane cyfry – wykonuje wydzierankę 		
I 4, I 5, IV 2, IV 8, IV 15		karta pracy <i>Czytam...</i> s. 65, kp, s. 52, 53	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 7		karty pracy <i>Czytam...</i> s. 66, 67	
<ul style="list-style-type: none"> – poznawanie produktów powstałych wskutek chemicznej obróbki węgla kamiennego – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia produkty otrzymywane z węgla – rysuje węglem drzewnym 		
I 4, I 5, IV 2, IV 8, IV 18			

MARZEC, TYDZIEŃ III

<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <p>– obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie przed zbliżającą się wiosną, np. coraz dłuższe dni, coraz wyższa temperatura, topnienie śniegu i lodu, powracające pierwsze ptaki (skowronki, czajki, szpaki), pojawiające się pierwsze kwiaty (przebiśniegi, krokusy)</p> <p>– poznawanie zwiastunów wiosny, np. kwitnienie wierzby i leszczyny, pojawienie się pąków na drzewach, krzewach.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych</p> <p>– rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych</p> <p>– zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych.</p> <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 55).</i></p>	<p>Marco-wa po-goda</p>	1.	C jak <i>cebula</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery c – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery c.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Raz pada deszcz, raz świeci słońce	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza B. Formy <i>Marcowa pogoda</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Wołanie wiosny	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Wołanie wiosny</i>. • Ćwiczenia plastyczne z wykorzystaniem symetrii osiowej.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Czy deszcz i wiatr są pozytywne?	<ul style="list-style-type: none"> • Klasyfikowanie z użyciem kart logicznych.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Szukamy oznak wiosny	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy i ćwiczenia – <i>Wokół marcowej pogody</i>. • Spacer w poszukiwaniu wiosny.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

MARZEC, TYDZIEŃ III

<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą c – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę c – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	<p>kp, s. 54, 55, 56, 57</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXIV. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Pada deszcz, świeci słońce</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII.
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – poznawanie elementów marcowej pogody – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia elementy marcowej pogody – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	<p>karty pracy <i>Czytam...</i> s. 68, 69, kp, s. 58, 59</p>	
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 18</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wokalnych – próby dostrzegania symetrii wokół siebie 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – odbija połowę namalowanego obrazka parasola wzdłuż linii zagięcia kartki 	<p>karty pracy <i>Czytam...</i> s. 70, 71</p>	
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności klasyfikowania – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – segreguje obrazki według dwóch, a nawet trzech cech – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	<p>k, s. 64, kp, s. 60</p>	
<p>I 5, I 8, IV 2, IV 12</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie słuchu fonematycznego – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie 	<ul style="list-style-type: none"> – układa rymy do podanych słów, liczy słowa w zdaniach – dostrzega zmiany zachodzące w przyrodzie w związku z nadejściem wiosny 	<p>kp, s. 61</p>	
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 18</p>			

MARZEC, TYDZIEŃ IV

<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <p>– obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie przed zbliżającą się wiosną, np. coraz dłuższe dni, coraz wyższa temperatura, topnienie śniegu i lodu, powracające pierwsze ptaki (skowronki, czajki, szpaki), pojawiające się pierwsze kwiaty (przebiśniegi, krokusy)</p> <p>– poznawanie zwiastunów wiosny, np. kwitnienie wierzby i leszczyny, pojawienie się pąków na drzewach, krzewach.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych</p> <p>– rozróżnianie zbiorów – równolicznych i nierównolicznych</p> <p>– zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 55).</i></p>	Nadeszła wiosna	1.	<i>Ł jak łopata</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery I – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery I. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		2.	Gdzie jest wiosna?	<ul style="list-style-type: none"> • Oglądnie teatryku sylwet na podstawie wiersza M. Strzałkowskiej <i>Gdzie jest wiosna?</i> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		3.	Wiosenne buziaki	<ul style="list-style-type: none"> • Wykonanie krokusa z bibuły. • Zabawy przy piosence <i>Wiosenne buziaki</i>. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		4.	10 oznak wiosny	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		5.	Powitanie wiosny	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania B. Kosmowskiej <i>Dziwna nieznajoma</i>. • Wspólne powitanie wiosny przez starsze i młodsze dzieci. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			

MARZEC, TYDZIEŃ IV

<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą l – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę l – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	<p>kp, s. 62, 63, 64, 65, 66</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXV. • Zabawa bieżna <i>Biegamy za motylem.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Kwiaty rosą, kwiaty wędną.</i>
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia oznaki wiosny – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i> s. 72, kp, s. 67, k, s. 65</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI.
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 18</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie sprawności manualnej – umuzykalnianie dzieci 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje krokusa z bibuły, waty i wykałaczki – porusza się rytmicznie 	<p>k, s. 66</p>	
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 10 – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa liczbę 10 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych 	<p>karty pracy <i>Czytam...</i> s. 73, k, s. 67, kp, s. 68, 69</p>	
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 15</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – integrowanie się dzieci podczas powitania wiosny 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia oznaki wiosny – wspólnie bawi się z młodszymi dziećmi, witając wiosnę 	<p>kp, s. 70, 71</p>	
<p>I 5, III 2, IV 2, IV 18</p>			

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ I

<p>Nasze rodziny <i>Wzmacnianie więzów w rodzinie</i></p> <p>– kultywowanie tradycji, zwyczajów rodzinnych, np. związanych ze świętami Bożego Narodzenia, Wielkanocy.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <p>– porównywanie schematu własnego ciała ze schematem ciała innej osoby.</p> <p><i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <p>– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.</p> <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej.</p> <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23, 36, 49, 51, 52).</i></p>	Wielkanoc	1.	<i>J jak jajka</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery j – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery j. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		2.	Zwyczaje wielkanocne	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza P. Beręsewicza <i>Wielkanoc</i>. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		3.	Koszyczek dobrych życzeń	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Koszyczek dobrych życzeń</i>. • Wykonanie pisanek różnymi technikami. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		4.	10 pisanek	<ul style="list-style-type: none"> • Rozwiązywanie zadań tekstowych na dodawanie i na odejmowanie w zakresie 10. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		5.	Wielkanocna przygoda	<ul style="list-style-type: none"> • Historyjka obrazkowa <i>Wielkanocna przygoda</i>. • Wprowadzenie nazwy aktualnego miesiąca – kwiecień. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ I

<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą j – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę j – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i> s. 75, kp, s. 72, 73, 74, 75, 76</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXVI. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Pokaż pisaną</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII.
<p>I 5, IV 2, IV 4, IV 8</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie ze zwyczajami związanymi z Wielkanocą – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia wybrane tradycje i zwyczaje związane z Wielkanocą – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych 	<p>kp, s. 77</p>	
<p>I 5, I 8, III 8, IV 2</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – wykonuje pisanki różnymi technikami 	<p>k, s. 68, kp, s. 78</p>	
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – dodaje i odejmuje w zakresie 10 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych 	<p>k, s. 69, kp, s. 79</p>	
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 15</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego – zapoznanie z nazwą nowego miesiąca 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada historyjkę według kolejności zdarzeń – wymienia nazwę aktualnego miesiąca 	<p>kp, s. 80, 81</p>	
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 5, IV 18</p>			

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ II

<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <p>– poznanie dorosłych i młodych zwierząt hodowlanych na wsi</p> <p>– nazywanie <i>domów</i> zwierząt, sposobów poruszania się zwierząt, odżywiania</p> <p>– wyjaśnienie znaczenia hodowli zwierząt dla ludzi.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich</p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <p>– porównywanie schematu własnego ciała ze schematem ciała innej osoby.</p> <p><i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <p>– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.</p> <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– rozpoznawanie cyfr</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej.</p> <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 49, 51, 52, 56).</i></p>	<p>Wiosna na wsi</p>	1.	<i>F jak farby</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery f – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery f.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Awantura na wiejskim podwórku	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Awantura na wiejskim podwórku</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Kaczuszka	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosenke <i>Na wiejskim podwórku</i>. • Wykonanie kaczuszki techniką origami.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Odszyfrujemy nazwy zwierząt	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa matematyczno-językowa <i>Układamy wyrazy</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	W gospodarstwie agroturystycznym	<ul style="list-style-type: none"> • Wycieczka na wieś do gospodarstwa agroturystycznego.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ II

<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą f – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę f – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i> s. 76, kp, s. 82, 83, 84, 85</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXVII. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>W wiejskiej zagrodzie.</i> • Zabawa ruchowa skoczna <i>Skoki konika.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII.
<p>I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8</p>		<p>karta pracy <i>Czytam...</i> s. 77, k, s. 70, 71, kp, s. 86, 87</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat opowiadania – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 		<p>kp, s. 88, 89</p>
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5</p>		<p>kp, s. 90, 91, 92, 93</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – wykonuje kaczuszkę techniką origami 		<p>kp, s. 94, 95, 96</p>
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 8</p>		<p>kp, s. 94, 95, 96</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie logicznego myślenia – rozwijanie sprawności fizycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – odszyfrowuje wyrazy – nazwy zwierząt – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 		<p>kp, s. 94, 95, 96</p>
<p>I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 9</p>		<p>kp, s. 94, 95, 96</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – bezpośrednia obserwacja życia na wsi 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa zwierzęta ze wsi i pomieszczenia, w których się znajdują 		
<p>I 5, IV 2, IV 18</p>			

Luty

Tydzień I: Zabawy na śniegu

Dzień I. G jak garnek

Cele główne:

- zapoznanie z literą g – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę g – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: litery, nakrywki – białe, niebieskie, czerwone, kostka z literami, obrazek (zdjęcie) przedstawiający zabawy na śniegu, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 41, karty pracy, cz. 3, s. 3, 4, 5, 6, 7.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 3.

Kończenie rysowania bałwanków tak, aby każdy był inny.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XIX (według M. Markowskiej).

- Improwizacja ruchowa przy muzyce.

Dzieci wsłuchują się w rytm muzyki (nagranie skocznej melodii) i, wczuwając się w jej nastrój, wymyślają dowolne ruchy i figury taneczne.

- Zabawa *Zapraszam cię do tańca*.

Dzieci tańczą przy nagraniu spokojnej melodii, swobodnie po sali. Gdy muzyka cichnie, szukają sobie partnera do tańca, kłaniają się mu i przy pojawiającej się muzyce rozpoczynają taniec w dwójkach. Tańczą na zmianę – indywidualnie i w parach.

- Zabawa *Bąbelki*.

Dzieci stają w gromadce, blisko siebie, na środku sali. Dzieci wskazane przez nauczyciela wykonują przysiad podparty, pozostałe – stoją. Nauczyciel podaje sygnał do zabawy. Dzieci (z przysiadu), prostują nogi, przechodzą do stania, a dzieci ze stania, uginając nogi, przechodzą do przysiadu. Robią to na zmianę, w dowolnym tempie – *bąbelki wydobywają się z wody*.

- Zabawa *Łapiemy się za ręce*.

Dzieci w siadzie prostym, zwrócone tyłem do siebie, stykają się plecami. Wykonują polecenia nauczyciela. Np.

- *Podnosimy ręce, łapiemy się za dłonie w górze* – dzieci podnoszą ramiona do góry i podają dłonie partnerowi.
- *Opuszczamy ręce, łapiemy się za dłonie w dole* – dzieci opuszczają ramiona bokiem w dół i podają dłonie partnerowi po obu stronach tułowia.
- *Łapiemy się za ręce z boku* – dzieci wykonują skręt tułowia i szukają dłoni partnera, próbują odwrócić się w tym samym kierunku (robią to do skutku).

- Zabawa *Miny i minki*.

Dzieci siadają w siadzie skrzyżnym, przodem do nauczyciela, w dowolnych miejscach sali. Mimiką naśladują jego polecenia:

- *jesteście smutni* – dzieci układają usta w podkówkę,
- *jesteście weseli* – szeroko się uśmiechają,
- *jesteście przestraszeni* – szeroko otwierają oczy, rozchylają usta, nadając im kształt litery O,

- *jesteście zdziwieni* – marszczą czoło,
- *dmuchacie na płomień świecy* – wykonują głęboki wdech i wydech,
- *śpicie* – zamykają oczy.

II

☐ Wprowadzenie litery **g** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Oglądanie zdjęć naczyń, sztućców, garnków. Określanie, do czego służą i w jakim pomieszczeniu je znajdziemy.
  - Wypowiadanie się na temat pomagania w kuchennych pracach.
- Analiza i synteza słowa *garnek*.
  - Dzielenie słowa *garnek* na sylaby.
  - Dzielenie słowa *garnek* na głoski.
  - Co słyszycie na początku słowa *garnek*?
  - Podawanie słów rozpoczynających się głoską *g* (*gitara, gumka, gazeta...*), mających ją w środku (*mgła, agrafka, figura...*) oraz na końcu (*glóg, róg, wróg...*).
  - Z ilu głosek składa się słowo *garnek*?
- Budowanie schematu słowa *garnek*.

- Określanie rodzaju głoski.
  - Wypowiadanie głoski *g* długo: ggggyyyy...
  - Wypowiadanie głoski *g* krótko: g, g, g, g, g...
  - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).
- Budowanie modelu słowa *garnek*.
- Analiza i synteza słuchowa imienia *Gerard*.

Dzielenie na sylaby, na głoski; budowanie schematu i modelu imienia *Gerard*.

☐ Zabawa ruchowa *Słowa z g*.

Dzieci biegają po cichu na paluszkach. Nauczyciel mówi słowa. Jeżeli w wymienionych słowach głoska *g* występuje na początku – podskakują przez chwilę, jeżeli jest w środku – wykonują przysiad, a jeżeli na końcu – stają na baczność. Gdy nauczyciel powie słowo, w którym nie występuje głoska *g*, dzieci biegają dalej.

- Pokaz litery **g**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

Oglądanie liter, wskazywanie różnic i podobieństw pomiędzy nimi.
- Umieszczenie poznanych liter: **g, G, a, r, d, e, n, k**, pod modelami słów *garnek* i *Gerard*.
  - Odczytanie wyrazów **garnek, Gerard**.
- Układanie nazw pod obrazkami.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki: *gitara, rogi, nogi, pierogi, gra, garnki, droga, gile*.

Przygotowuje kartoniki z literami. Dzieci układają z liter pod obrazkami ich nazwy.

☐ Utrwalanie poznanych liter.

- Gra z kostką literową – *Tworzymy sylaby*.

Na kostce nauczyciel umieszcza litery, odpowiedniki samogłosek – **o, a, i, e, y, e**, na kartonikach jest litera **g**. Dzieci rzucają kostką i czytają powstałe sylaby – literę **g** z literami z kostki. Np. na kostce wypadła litera **e**, dziecko czyta: **eg, ge**.
- Układanie wyrazów z poznanymi literami.

Nauczyciel mówi słowa, a dzieci układają odpowiednie wyrazy.

Np. **gra, gole, gala, droga, noga, ogon, rogi, gitara, grabie**.
- Karty pracy, cz. 3, s. 4, 5, 6, 7.
  - Omawianie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *g*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery **g** z poznanymi literami. Czytanie wyrazów; podkreślanie tych, które rymują się z podanymi.
  - Nazywanie obrazków. Uzupełnianie wyrazów brakującymi literami (naklejki). Łączenie sylab, odczytanie powstałych wyrazów.
  - Pisanie liter **g**, **G** po śladach, a potem – samodzielnie.
- Spacer – obserwowanie przyrody w zimowej scenerii.

III

1. Oglądanie obrazka (zdjęcia) przedstawiającego zabawy na śniegu.

- Rozmowa na temat obrazka.
- Czy dzieci bawią się bezpiecznie?
- Czy są odpowiednio ubrane?
- Co robią dzieci?

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 41.

Rysowanie drogi w środku każdej ścieżki.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na śniegu*.

Dzieci naśladują zabawy na śniegu na hasła, nazwy tych zabaw. Np. *jazda na nartach, jazda na łyżwach, jazda na sankach, rzucanie śnieżkami do celu...*

3. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.

Następny z braci

Na białym koniu

to srogi luty,

pędzi po świecie,

w lodową zbroję

a za nim tabun

cały zakuty.

śnieżnych zamieci.

- Jak nazywa się miesiąc, który się rozpoczął?
- Co to znaczy: *w lodową zbroję cały zakuty, na białym koniu pędzi po świecie?*
- Jak wyjaśnicie przysłowie: *Idzie luty, podkuj buty?*

Dzień 2. Zabawy na śniegu

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat zabaw na śniegu,
- aktywnie wykonuje ćwiczenia.

Środki dydaktyczne: wiersze H. Łochockiej: *Ślizgamy się, Zjeżdżamy z górki*, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 42, 43, 44, książka, s. 50, *Wyprawka plastyczna*.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 42.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. Kolorowanie rysunku.

2. Historyjka obrazkowa *Na łyżwach (Wyprawka plastyczna)*.

Wycinanie obrazków historyjki. Układanie ich według kolejności zdarzeń. Opowiadanie historyjki.

- Ćwiczenia poranne – zestaw XIX (*przewodnik*, s. 22–23).

II

☐ Słuchanie wierszy H. Łochockiej: *Ślizgamy się, Zjeżdżamy z górki.*

1. Wyodrębnianie słów w zdaniach.

Nauczyciel wypowiada zdania związane z zabawami na śniegu. Dzieci liczą w nich słowa i pokazują ich liczbę na palcach.

Przykładowe zdania:

Dziewczynka zjeżdża na sankach, siedząc tyłem.

Na jednych sankach zjeżdża troje dzieci.

Dziewczynka jeździ na łyżwach po zamrzniętej rzece.

Chłopiec zjeżdża na nartach, ciągnąc sanki.

Dzieci lepią dużego bałwana na nartostradzie.

Dzieci nie przestrzegają zasad bezpieczeństwa.

Po policzeniu słów w zdaniach i pokazaniu ich liczby na palcach nauczyciel pyta:

– Czy takie postępowanie jest naprawdę bezpieczne? Dlaczego?

2. Słuchanie wierszy.

Łyżwy – u nóg skrzydełka:

unoszą mnie odrobinę

nad ziemią, więc nie chodzę,

tylko fruвам lub płynę.

Po wysłuchaniu wiersza dzieci naśladują jazdę na łyżwach, a nauczyciel ponownie recytuje wiersz.

Suną za mną dwa ślady,

po zboczach zbiegają,

tuż za mną rysują skręt.

Wiatr świsnął mi w uszach,

w bok uskoczył zając.

Biała cisza,

biała radość,

pęd!

Po wysłuchaniu wiersza dzieci siadają na kolorowych krążkach rozłożonych na podłodze. Odpychając się rękami od podłogi, próbują się poruszać, a nauczyciel ponownie recytuje wiersz.

3. Zabawa z zastosowaniem rymowanki.

Dzieci dobierają się parami i stają naprzeciwko siebie. Wymawiają za nauczycielem słowa rymowanki z podziałem na sylaby, z równoczesnym klaskaniem – raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

Zimy się nie boimy.

Na śniegu

bezpiecznie się bawimy.

4. Rozmowa na temat bezpieczeństwa podczas zabaw na śniegu.

– W jaki sposób zjeżdżamy z górki?

– Czy można zjeżdżać w pobliżu ulic?

– Czy bawimy się na zamrzniętych rzekach, stawach, jeziorach? Dlaczego?

– Czy rzucamy śnieżkami w twarz innym dzieciom?

– Czy ściągamy czapki, szaliki, bo jest nam ciepło?

5. Ćwiczenia w książce, s. 50.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. Ustalanie zasad bezpiecznych zabaw na śniegu.

Dzieci podają propozycje, nauczyciel zapisuje je na kartonie w kształcie kuli śniegowej. Np.

- *Zjeżdżaj na sankach w miejscach odległych od ulicy.*
- *Jazdę na łyżwach trenuj tylko na lodowisku.*
- *Nie rzucaj śnieżkami kolegom w twarz.*
- *Na sankach siedź, a nie klęcz czy leż.*

- *Nie chodź w przemoczonym ubraniu.*
- *Baw się na śniegu pod opieką dorosłych...*

Zabawa ruchowa *Slalom*.

Wzdłuż linii przekątnej sali nauczyciel ustawia przeszkody, np. krzeselka, w odległości około 1 metra od siebie. Dzieci swobodnie biegają po sali przy dźwiękach tamburynu. Podczas prze-rwy w grze łączą się w pary, tworząc *sanki*, i slalomem pokonują *tor przeszkód*.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX.

Dzieci maszerują po obwodzie koła, odbierają od nauczyciela woreczki.

I

- Zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie przez nauczyciela. Gdy instrument milknie, zatrzymują się, kładą woreczki na różnych częściach ciała, wymienianych przez nauczyciela, np. na głowie, na barku, na karku, na ramieniu wyprostowanym w przód, tył, w bok, na dłoni, na plecach, na klatce piersiowej, pod kolanem, na kolanie ugiętej nogi, na stopie, i przyjmują taką pozycję, by woreczek nie spadł (skłon głowy w przód, opad tułowia w przód, i w tył, stanie na jednej nodze).

II

- Ćwiczenia szyi z elementem zręczności.

Dzieci stoją, na głowach mają woreczki. Na sygnał nauczyciela zrzucają woreczki do rąk trzymanyh na wysokości pasa. W kolejnych powtórzeniach próbują chwycić woreczki jedną ręką, na zmianę – prawą, lewą.

Utrudnienie: ćwiczenie wykonują w marszu.

- Ćwiczenia wyprostne połączone z ćwiczeniami nóg.

Dzieci stoją, trzymają woreczki na głowach. Na sygnał nauczyciela wykonują przysiad podparty, starając się, by woreczki nie zsunęły się im na podłogę, i wracają do pozycji wyjściowej.

Utrudnienie: w przysiadzie wykonują obrót dookoła własnej osi i powrót do pozycji wyjściowej.

- Zabawa z elementem czworakowania – *Zabawy kotka z myszką*.

Dzieci – *kotki* – ustawiają się w dowolnych miejscach sali, w pozycji na czworakach. Woreczki – *myszki* – leżą na podłodze przy ich dłoniach. *Kotki trącają myszki łapkami*, na zmianę: prawą, lewą. Przestraszone *myszki* uciekają – dzieci przesuwają woreczki ruchem ślizgowym do przodu, a *kotki usiłują dogonić myszki* – w pozycji na czworakach zbliżają się do woreczków. *Myszki* ponownie uciekają, i zabawa toczy się dalej.

W zależności od liczby ćwiczących nauczyciel przygotowuje jedną ławeczkę gimnastyczną lub dwie ławeczki gimnastyczne.

- Ćwiczenia równoważne na ławeczce gimnastycznej, z zeskokiem.

Dzieci rozkładają woreczki na ławeczce, w odległości półторы stopy od siebie. Ustawiają się w rzędzie przed ławeczką, przechodzą po niej pojedynczo, z ramionami wyciągniętymi w bok, przekraczając przybory. Zatrzymują się na końcu ławeczki i wykonują zeskok do przysiadu podpartego, po czym wracają na koniec rzędu.

Utrudnienie: przekraczają przybory z wysokim unoszeniem kolan, następnie przeskakują przez nie obunóż z asekuracją.

- Ćwiczenie z elementem rzutu – *Przerzuć na drugą stronę*.

Dzieci leżą w dwóch szeregach, twarzami do siebie. Pomiędzy szeregami ustawiona jest ławeczka gimnastyczna, w odległości dwóch metrów od głów ćwiczących. Dzieci trzymają w dłoniach woreczki, podnoszą ramiona nad podłogę i starają się przerzucić przybory na drugą stronę ławeczki. Ćwiczenie, poprzedzone sygnałem nauczyciela, wykonuje, na zmianę, pierwszy szereg, a następnie – drugi.

- Ćwiczenie stóp, z elementem równowagi.
Dzieci ustawiają się w dwóch szeregach, przodem do siebie. Pomiędzy szeregami jest ustawiona ławeczka gimnastyczna. Woreczki leżą na podłodze przy stopach dzieci. Na sygnał dzieci chwytają woreczki palcami jednej stopy i przenoszą je na ławeczkę. Palcami drugiej stopy zdejmują woreczki z ławeczki na podłogę.
- Ćwiczenie tułowia *Wioślarze*.
Dzieci siadają jedno za drugim w siadzie okrocznym na ławeczce. Wykonują skłon tułowia w przód, przenoszą ramiona w tył, następnie przechodzą do skłonu w tył, przenoszą ramiona w przód. Po kilku powtórzeniach zmęczeni wioślarze odpoczywają. Łódki *kołysz się na wietrze* – dzieci, z ramionami wyciągniętymi w bok, wykonują skłony tułowia w prawą i w lewą stronę.
III
- Ćwiczenie z elementem dźwigania.
Dzieci pomagają przenieść ławeczki gimnastyczne na miejsca.
- Ćwiczenia oddechowe.
Dzieci maszerują dookoła sali, unoszą woreczki trzymane w obu dłoniach przodem w górę, wykonując wdech, i opuszczają w dół – wykonując wydech.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 43.

Liczenie elementów w poszczególnych pętlach. Wpisywanie do okienek odpowiednich liczb i znaków.

2. Zabawa z elementem dramy – *Jak czułyby się twoje sanki, gdyby...?*

Dzieci wcielają się w role sanek: które leżą porzucone gdzieś w komórce, na których dzieci zjeżdżają blisko ulicy albo zjeżdżają bezpiecznie z górki.

Mówią, co powiedziałyby sanki w takich sytuacjach, jakie emocje by im towarzyszyły.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na śniegu*.

Dzieci naśladowują różne zabawy na śniegu, na hasła – nazwy czynności podane przez nauczyciela.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 44.

Oglądanie ilustracji, czytanie tekstu. Pisanie liter **g, G**.

Dzień 3. Zimowe zabawy

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- wykonuje papierowego bałwanka.

Środki dydaktyczne: wiersz T. Śliwiaka *Rozmowa śniegowych bałwanów*, piosenka *Zimowe zabawy*, pocięte na części obrazki bałwanów, kolorowe sznurki, zagadki, *Wyprawka plastyczna* nr 12, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 45, książka, s. 51, 52.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 45.

Rysowanie po śladach od cyfr do kwadratów. Rysowanie w kwadratach odpowiedniej liczby kul śniegowych.

Rysowanie strzałkami dróg Lenki i Mikołaja na górkę. Określanie kierunków, w jakich się będą poruszali.

2. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.

Składanie pociętych na części obrazków bałwanków w całość, bez wzoru.

📖 Ćwiczenia poranne – zestaw XIX (przewodnik, s. 22–23).

II

📖 Zabawy przy piosence *Zimowe zabawy* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci biegają po sali. Na hasło *Hop!* – klaszczą jeden raz nad głową. Na hasło *Bęc!* – przysiadają i uderzają dłońmi o podłogę. Zadaniem dzieci jest szybkie i poprawne reagowanie na wymienione przez nauczyciela hasła.

2. Słuchanie piosenki *Zimowe zabawy* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Hej, ko - le - dzy, ko - le - żan - ki, cho - dźmy na sa - necz - ki,
kto o - dwa - żny, niech na nar - tach szu - su - je z gó - recz - ki.
Es B F B
Świat za - sy - pał śnieg, wko - ło zi - ma bia - ła.
Es B F B
Czas po - ba - wić się śnie - żka - mi, czas le - pić ba - łwa - na!

I. *Hej, koledzy, koleżanki,
chodźmy na saneczki,
kto odważny, niech na nartach
szusuje z górceczki.*

Ref.: *Świat zasypał śnieg,
wkoło zima biała.
Czas pobawić się śnieżkami,
czas lepić bałwana!
Każde dziecko o tym wie,
ma bezpiecznie bawić się! (parlando)*

II. *Lodowisko jest przy szkole,
tak się pięknie błyszczy.
Już dziewczynki i chłopaki
zakładają łyżwy.*

Ref.: *Świat zasypał śnieg...
Każde dziecko o tym wie,
ma bezpiecznie bawić się! (parlando)*

III. *Nikt nie zmarznie dziś na mrozie,
słońce w buzie grzeje.
Dzieci bawią się radośnie,
pan bałwan się śmieje.*

Ref.: *Świat zasypał śnieg...
Każde dziecko o tym wie,
ma bezpiecznie bawić się! (parlando)*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Co robią dzieci na śniegu?

- Jakie zdanie powtarza się w piosence?
- 4. Zabawa przy piosence.
Przy zwrotkach – dzieci naśladowują zabawy na śniegu, o jakich jest mowa w piosence. Przy refrenie – obracają się w dowolnych kołach. Gdy usłyszą tekst: *Każde dziecko...*, rytmicznie klaszczą.
- 5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki.
- 6. Zabawa *Cicho, głośno*.
Przy nagraniu cichej melodii dzieci biegają na palcach, stawiając małe kroki, a przy nagraniu głośnej melodii podskakują w miejscu.
Nauczyciel wyjaśnia znaczenie słów: *piano* (cicho) i *forte* (głośno).
- 7. Rytmizowanie I zwrotki i refrenu piosenki z wykorzystaniem kołatek.
Najpierw nauczyciel śpiewa I zwrotkę i refren piosenki, wystukując jej rytm na kołatce, a potem powtarza to razem z dziećmi.
- 8. Marsz dzieci po obwodzie koła.
Dzieci maszerują i śpiewają I zwrotkę piosenki oraz refren. Dalszą część piosenki śpiewa nauczyciel.

 Wykonanie papierowego bałwanka.

1. Słuchanie wiersza T. Słiwiaka *Rozmowa śniegowych bałwanów*.

<i>Ile kura ma nóg?</i>	<i>Gdy pożar, co strażak nakłada?</i>
<i>Sześć.</i>	<i>Kimono.</i>
<i>A co to jest Warszawa?</i>	<i>Kto mieszkał w Smoczej Jamie?</i>
<i>Wielka wieś.</i>	<i>Król Jan Sobieski.</i>
<i>A gdzie rosną ziemniaki?</i>	<i>Co robi kominiarz na dachu?</i>
<i>Na dębie.</i>	<i>Hoduje pieski.</i>
<i>Kto siedzi pod stołem i szczeka?</i>	<i>A co jest najbardziej gorzkie na świecie?</i>
<i>Golębie.</i>	<i>Chałwa.</i>
<i>Kto nam zęby leczy w klinice?</i>	<i>A kto jest najmądrzejszy?</i>
<i>Listonosz.</i>	<i>Jak to kto? – Bałwan!</i>
2. Udzielanie przez dzieci prawidłowych odpowiedzi na pytania zawarte w wierszu.
Nauczyciel ponownie recytuje wiersz, robiąc przerwy po odpowiedziach bałwanów. Dzieci udzielają wtedy prawidłowej odpowiedzi.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Układamy bałwana*.

- Dzieci dostają kolorowe sznurki. Poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na przerwę w grze zatrzymują się i układają na podłodze ze sznurka sylwetkę bałwana.
3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna* nr 12).
    - Kolorowanie fragmentów rysunku bałwanka.
    - Wycinanie ich.
    - Układanie bałwanka z części. Przyklejanie go na niebieskiej kartce.
    - Nadawanie imienia swojemu bałwankowi.
  4. Wykonanie pracy przez dzieci.
- Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 51.

2. Rozwiązywanie zagadek.
Dzieci przedstawiają ruchowo rozwiązania zagadek – w jaki sposób posługują się tymi przedmiotami lub jak je wykonują.

<i>Choć kół nie mają – z góry zjeżdżają. (sanki)</i>	<i>Jakie deski do nóg przypinasz, gdy śniegiem sygnie zima? (narty)</i>
--	---

*Śniegowy panek na podwórku stoi,
dzieci go lubią, nikt się go nie boi.* (bałwan)

3. Ćwiczenia w książce, s. 52.

Wskazywanie 7 różnic pomiędzy obrazkami.

Dzień 4. Dni tygodnia

Cele główne:

- poznawanie nazw dni tygodnia,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia nazwy dni tygodnia,
- aktywnie wykonuje ćwiczenia.

Środki dydaktyczne: wiersz P. Beręsewicza *Zimowe dni*, puzzle, sylwety symbolizujące dni tygodnia, kawałki włóczki, klej, nożyczki, rysunki kół i trójkątów na brystolu, paski z nazwami dni tygodnia, cyfry, kolorowy papier, karty pracy, cz. 3, s. 8, 9, 10, 11, 12, *Wyprawka plastyczna*.

Przebieg dnia

I

1. Karty pracy, cz. 3, s. 8, 9.

Oglądanie obrazka. Układanie trzech zdań na jego temat. Liczenie słów w tych zdaniach.

Określanie, co robią dzieci. Liczenie ich. Kończenie kolorowania ich ubrań.

2. Układanie puzzli przedstawiających zabawy na śniegu (*Wyprawka plastyczna*).

📖 Ćwiczenia poranne – zestaw XIX (*przewodnik*, s. 22–23).

II

📖 Słuchanie wiersza P. Beręsewicza *Zimowe dni* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/237374/v/3/t/student-canon/m/KL1_ORE_V9_ZIMA_1_2_14_77_p2, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska) – wprowadzenie nazw dni tygodnia.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki lub sylwety chłopców i dziewczynek ubranych odpowiednio na zimowe dni (czterech chłopców i trzy dziewczynki, ułożone tak – dwóch chłopców, jedna dziewczynka, dwóch chłopców, dwie dziewczynki). Nad nimi umieszcza napis **7 dni**.

1. Odczytanie napisu.

Określenie, jak jednym słowem nazywamy 7 dni.

2. Słuchanie wiersza.

Nauczyciel, recytując wiersz, umieszcza pod sylwetkami nazwy odpowiednich dni tygodnia.

*Ziemia śniegiem zasypana,
dniom się nie chce wstawać z rana.
Chętnie spałyby dzień cały,
ale dzieci się zleciały
i wołają: „Niech pan wstanie!
Żal takiego dnia na spanie!”
Poniedziałek po kryjomu
tylko nos wystawia z domu.
Wtorek śmielszy jest od brata*

*i przed domem śnieg zamiata.
Środa śledzi ślad zająca,
Czwartek puch z choinek strąca.
Piątek białą kulę toczy,
a Sobota, mrużąc oczy,
do Niedzieli śnieżką strzela.
Głośno śmieje się Niedziela,
otrzepując bitwy skutki.
Żal, że w zimie dzień tak krótki!*

3. Przeliczanie sylwet symbolizujących dni tygodnia od lewej, a potem od prawej strony.

4. Rozmowa na temat wiersza.

- Co robiły dni tygodnia – poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek?

5. Zabawy z dniami tygodnia.

• Zabawa *Chowany z dniami tygodnia*.

Dzieci na chwilę się odwracają, a nauczyciel zakrywa kartą jedną sylwetę. Gdy dzieci zwrócą się znów w stronę tablicy, pyta: *Który dzień tygodnia się schował?*

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

• Zabawa *Dni tygodnia tańczą*.

Dzieci losują cyfry od 1 do 7. Nazywają pierwszy, drugi... siódmy dzień tygodnia, łącząc go z odpowiednią cyfrą i ją pokazując.

Dzieci stają w dużym kole i cwałują, śpiewając na melodię krakowiaka:

Przecież jest karnawał

– kręcmy się wesolo!

Wszystkie dni tygodnia

niech się kręcą w koło!

Gdy koło się zatrzyma, nauczyciel zaprasza do środka wybrane dni tygodnia, np. wtorki – dzieci z 2, i soboty – dzieci z 6. Tworzą one drugie koło, które potem razem z pierwszym obraca się cwałem bocznym.

6. Karty pracy, cz. 3, s. 10, 11.

Opowiadanie, co robiła dziewczynka w kolejne dni tygodnia. Rysowanie, co dzieci robiły w poniedziałek, wtorek, środę i co będą robić w pozostałe dni tygodnia.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX (*przewodnik*, s. 26).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 12.

Określanie, co robimy, żeby ulepić bałwana. Słuchanie tekstu i rysowanie po śladach rysunków. Potem przedstawienie lepienia bałwana ruchem.

Zabawa muzyczno-ruchowa *Układamy bałwana* (*przewodnik*, s. 29).

2. Wykonanie sylwet symbolizujących dni tygodnia.

• Przypomnienie nazw dni tygodnia.

• Odczytanie z nauczycielem nazw dni tygodnia z pasków, które dzieci dostały od nauczyciela. Przeporządkowanie tych nazw sylwetom chłopców lub dziewczynek (imiona dziewczynek w języku polskim kończą się na **a**).

• Wycinanie trójkąta i koła narysowanych na kartonie. Przyklejanie koła (głowy) do trójkąta. Narysowanie mazakami elementów twarzy: oczu, ust, nosa, brwi. Naklejenie włosów z włóczki – dłuższych lub krótszych, w zależności od wylosowanej *sylwety dnia tygodnia*. Naklejanie na dole trójkąta (tułowia) paska z nazwą dnia tygodnia. Ozdabianie sylwety w dowolny sposób z wykorzystaniem kolorowego papieru.

Dzień 5. Troje dzieci na sankach

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat bezpiecznych zabaw na śniegu,
- bawi się z innymi dziećmi na śniegu.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Troje dzieci na sankach*, ilustracje do opowiadania, książka, s. 53, karta pracy, cz. 3, s. 13, *Wyprawka plastyczna*.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 13.

Liczenie rodzin bałwanków – w czapkach i w kapeluszach. Porównywanie ich liczby. Odśluskanie wśród naklejek odpowiednich cyfr i znaku, naklejanie ich w ramkach. Kolorowanie nakryć głów bałwanków. Łączenie liniami takich samych rysunków gwiazdek śniegowych.

2. Zabawa *Tak – nie*.

Nauczyciel wypowiada zdania dotyczące zimy. Dzieci, jeśli uznają, że zdanie jest prawdziwe, wstają; jeżeli według nich zdanie jest fałszywe, zakrywają dłońmi twarz.

Przykładowe zdania.

Zimą pada śnieg.

Bałwana lepimy z ziemi.

Po zimie mamy wiosnę.

Drzewa iglaste są zawsze zielone.

Na nartach jeździmy po nartostradzie.

Sankami zjeżdżamy z góry pokrytej trawą.

Na łyżwach jeździmy po śniegu.

Zimą dni są krótkie.

Przed zimą mamy jesień.

Ćwiczenia poranne – zestaw XIX (przewodnik, s. 22–23).

II

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Troje dzieci na sankach*.

1. Oglądanie reprodukcji obrazów Gustave'a Courbeta i Claude'a Moneta przedstawiających zimę (*Wyprowadka plastyczna*).

Wypowiadanie się na temat zimy przedstawionej na reprodukcjach.

Dzielenie się wrażeniami, jakie wzbudziły u dzieci obrazy.

2. Słuchanie opowiadania.

W nocy sypnął śnieg. Pokrył świeżą warstwą białego puchu mocno już wyślizganą górkę. Zasywał warstwą lodu, piasek, trawę i kamienie wystające z ziemi. Znów można było się wdrapać bezpiecznie na stok. Bez poślizgów i niekontrolowanych zjazdów przy podejściu. Michał ciągnął duże drewniane sanki na kolorowym sznurku. Zosia holowała za sobą plastikowy „talerzyk”. Rysiek niósł w ręce „jabłuszko” do zjeżdżania. Próbowali zjeżdżać, ale w świeżym puchu zjazdy nie były udane. Miękki śnieg hamował sanki. Do „talerzyka” i „jabłuszka” sypał się śnieg. Po chwili dzieci wyglądały jak śniegowe bałwany. Oblepione były od stóp do głów białym puchem.

– Nie da rady! Ten śnieg za świeży jest! – westchnął Michał.

– Za miękki! – przytaknęła Zosia.

– Żadna jazda! – wzruszył ramionami Rysiek.

– Jak się ujeździ, będzie dobry! – powiedział Michał.

– Ale to będzie długo trwało! Strasznie długo! Szkoda czasu!

– Wsiadajcie na moje sanki, we trójkę pojedziemy szybciej! – zaproponował Misiek.

– Nie zmieścimy się – powiedziała Zosia! – Tu jest miejsce najwyżej dla dwojga, a nas jest trójka!

– Zmieścimy! – zapewnił Michał. – Ja usiądę z przodu, Zosia w środku, a Rysiek z tyłu. Ja będę kierować.

Michał usiadł na sankach, chwycił sznurek. Nogi oparł na płozach. Zosia umieściła się za nim. Rysiek na końcu. Ruszyli.

– Stop! Zatrzymajcie się! – zawołał Rysiek.

– Co się dzieje? – spytał Misiek.

– Wy pojechaliście, a ja zostałem na śniegu! Musicie się trochę posunąć do przodu, bo ja się nie mieszczę! – krzyknął Rysiek.

Zosia posunęła się, a Rysiek przycisnął się do Zosi.

– Za ciasno, nie mogę oddychać – zduszonym głosem zaprotestowała Zosia. – Misiek, posuń się trochę do przodu!

Ruszyli. Misiek prawie wisiał w powietrzu, szorując butami po śniegu. Wtem jego nogi ugrzęzły w zaspie. Sanki stanęły dęba, a Zosia i Rysiek wylądowali na Mišku.

– A niech to! – krzyknął Misiek. – Nie idzie nam to zjeżdżanie!

– Dobra, wy usiądźcie normalnie, a ja z tyłu uklęknię! – zaproponował Rysiek.

– Tak na kolanach? Nie za twardo? Nie będą cię bolały?

– Nieee... podłożę czapkę i szalik, żeby było miękkie.

Rysiek zdjął czapkę i szalik, podłożył pod kolana. Ukląkł i rozpiął kurtkę, żeby nie zabierała miejsca.

– Nie będzie ci zimno? – zaniepokoiła się Zosia.

– Coś ty! – obruszył się Rysiek. – Jestem zahartowany!

I cała trójka pomknęła na sankach. Jechało się znakomicie. Wiatr gwizdał w uszach. Śnieg bił po policzkach. Przeciężone sanki sunęły z coraz większą szybkością.

„Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzwonią dzwonki sań! Ach, jak miło i wesoło z górki sunąć w dal!” – śpiewały dzieci.

Rysiek przechylał się na prawą, to na lewą stronę. Sanki mknęły zygzakiem, chwilami na jednej, to na drugiej płozie. Podskakiwały na grudach śniegu i przebijały się przez zaspę.

– Uwaga, z lewa rosną drzewa! Uwaga, z prawa rośnie trawa! Skręć w lewo, walnij w drzewo! Skręć w prawo, pojedź trawą! – wesoło pokrzykiwali saneczkarze.

– Uważaj, bo wpadniemy w krzaki! – krzyknął Rysiek. – Hamuj, hamuj! – wołała Zosia. Ale rozpędzone sanki jechały, jak chciały, mimo iż Misiek wbijał obcasy butów głęboko w śnieg. Buty żłobiły coraz głębszą koleinę w śniegowej pokrywie, a sanki dalej pędziły przed siebie. Wyrwały się spod kontroli i ani trochę nie chciały zwolnić.

– Aua! – krzyknął Misiek. Jego noga trafiła na grudę lodu, chrupnęła i Misiek poczuł straszliwy ból. Szarpnął się, sanki się wywróciły i cała trójka poturlała się po śniegu. Dzieci leżały przez chwilę, oszołomione upadkiem. Misiek jęczał z bólu, Zosia płakała ze strachu, a Rysiek szczerkał zębami z zimna, rozcierając zgrabiałe palce i wysypując śnieg zza kołnierza. Potem Rysiek podniósł się i zaczął zbierać pogubione rękawiczki, czapkę i szalik. Usiłował zapiąć kurtkę, ale palce nie chciały go słuchać i suwak nie dał się przesunąć. Otrzeptał rękawiczki, szalik i czapkę ze śniegu, ale wyziębiona, wilgotna od śniegu odzież nie dała ciepła. Jak na złość jeszcze bardziej chłodziła zmarznięte ciało.

– Wwwwrrrrracccejmy ddo dddomu – dygocząc z zimna, wydukał Rysiek.

Michał próbował wstać, ale od razu wrócił przejmujący ból w kostce i chłopiec usiadł na śniegu. – Nie mogę iść – zachlipał. – Strasznie mnie boli noga. Chyba sobie coś uszkodziłem.

– Siadaj na sankach – rozkazała Zosia. – Usiądź na końcu sanek i wyprostuj nogi.

Zosia z Ryśkiem pociągnęły sanki i najszybciej jak się dało pobiegli w stronę domu.

Następnego dnia Zosia zadzwoniła do Michała.

– Cześć, Misiek! Co u ciebie słychać? Jak tam twoja noga?

– Och, lepiej nie pytaj! – zachnął się Misiek. – Noga strasznie mi spuchła w kostce i rodzice zawieźli mnie na ostry dyżur do szpitala, na chirurgię urazową. Bali się, że mam nogę złamaną. Była okropnie długa kolejka, sami połamańcy. Jedni mieli wywrotkę na nartach, inni na sankach, a jeszcze inni próbowali jeździć na łyżwach. Ale byli też tacy, co pośliznęli się na oblodzonym chodniku. Co chwila ktoś wyjeżdżał od lekarza prosto do gipsowni. A stamtąd wracał z nogą albo ręką w gipsie. Mnie się upiekło. Tylko skręcona noga w kostce i nadwyrężone ścięgno. Na razie noga w bandażu i okłady, za tydzień – dwa będę mógł normalnie chodzić. A co u ciebie, Zosiu?

– Ech, lepiej nie pytaj... – westchnęła Zosia.

Potem Zosia zadzwoniła do Ryska. – Cześć, Rysiek, co u ciebie?

– Ech, lepiej nie pytaj! – odpowiedział Rysiek zachrypniętym głosem. – Przeziębilem się na sankach i okropnie się rozchorowałem. Mam chrypkę, kaszel, katar, gorączkę i boli mnie gardło. Muszę leżeć w łóżku. Lękam różne lekarstwa i witaminy. Piję syrop i paskudne gorzkie zioła. A co u ciebie, Zosiu? – Ech, lepiej nie pytaj... Rodzice nie pozwalają mi wychodzić na górkę. A taki piękny śnieg, to dopiero byłaby jazda!

– Teraz możemy sobie co najwyżej popatrzeć przez okno, jak inni bawią się na śniegu! – ze smutkiem powiedział Rysiek.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co robiły dzieci na górce?
- Czy bawiły się bezpiecznie?
- Jak skończyło się zjeżdżanie z górki?

4. Kończenie mówionych przez nauczyciela rymowanek.

- *Sypie śniegiem, mrozem trzyma, bo to jest mroźna...* (zima)
- *Hej, koledzy, koleżanki, wybieramy się na...* (sanki)
- *Z góry pojeżdżamy, to nie żarty, bo mamy nowe...* (narty)
- *Gdy nasypie śniegu, od samego ranka będziemy lepili śnieżnego...* (bałwanka)
- *Gdy na śniegu się bawimy, to zawsze... na głowie nosimy.* (czapkę)

5. Wypowiedzi dzieci na temat ubioru odpowiedniego do zabaw na śniegu.

- W co się ubieramy, idąc bawić się na śniegu?
- Czy ściągamy czapkę lub rękawiczki podczas zabawy?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na śniegu* (przewodnik, s. 27).

 Zabawy na śniegu, na placu przedszkolnym (lub na pobliskiej górce).

- Wzajemne ciągnięcie się na sankach (lub zjeżdżanie na sankach pod kontrolą nauczyciela).
- Lepienie bałwana lub igloo.
- Wydeptywanie ścieżek.
- Wydeptywanie szlaczka, którego wzór pokazuje na kartce nauczyciel.
- Rzucanie śnieżkami do wyznaczonego celu.
- Robienie orła na śniegu.

Po powrocie, przed wejściem do przedszkola dzieci otrzepują ubrania, oczyszczają buty ze śniegu. W sali dzieci kładą mokre rękawiczki i ewentualnie czapki na kaloryferach w celu wysuszenia.

III

1. Dzielenie się wrażeniami z pobytu na śniegu.

- Co podobało się wam najbardziej?
- O czym należy pamiętać, planując zabawy na śniegu?

2. Ćwiczenia w książce, s. 53.

- Czytanie napisu **Sporty zimowe**. Nazywanie sportów zimowych przedstawionych na zdjęciach.
- Jakie sporty zimowe są związane z zimą?
- Jaką dyscyplinę sportową uprawia Kamil Stoch?
- Jaki powinien być sportowiec?
- Co powinien codziennie robić?
- Jak powinien się odżywiać?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Tak jak sportowcy*.

Dzieci naśladowują ćwiczenia wykonywane przez nauczyciela. Robią za nim: przysiady, podskoki, skłony w przód i w bok, stanie na jednej nodze...

Tydzień II: Tak mija nam czas

Dzień 1. *W jak worek*

Cele główne:

- zapoznanie z literą **w** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **w** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: kostka, litery, kartoniki z literą **w**, książka, s. 54, 55, karty pracy, cz. 3, s. 14, 15, 16, 17.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 54.

Czytanie (samodzielne lub z nauczycielem) nazw pór dnia. Opowiadanie, co robiła dziewczynka: rano, w południe, po południu, wieczorem i w nocy.

2. Zabawa *Co robiłem?*

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rzuca piłkę do wybranych dzieci i podaje nazwę pory dnia, a dzieci mówią, co wtedy na ogół robią.

Ćwiczenia poranne – zestaw XX.

Przybory: szarfy.

• Zabawa *Wiatraczki*.

Dzieci biegają po sali, wymachując szarfami w górę. Na sygnał nauczyciela – klaśnięcie w dłonie, zatrzymują się, przekładają szarfy do drugiej dłoni i kontynuują bieg.

• Zabawa *Przejście przez okienko*.

Dzieci kładą szarfy na podłodze przed sobą, układają z nich koła i wchodzą do środka. Na sygnał nauczyciela – dźwięki tamburynu, przeciągają szarfy od dołu ciała do góry, a potem kładą je na podłodze.

• Zabawa *Fajerwerki*.

Dzieci stoją w luźnej gromadce przed nauczycielem. Zwijają szarfy i chowają je szczelnie w dłoniach. Na sygnał – uderzenie w bębenek, fajerwerki strzelają w górę – dzieci podrzucają szarfy jak najwyżej i obserwują, jak spadają na podłogę.

• Skłony tułowia.

Dzieci stają w lekkim rozkroku, ramiona mają wyciągnięte w bok, w prawych dłoniach trzymają szarfy. Wykonują skłon tułowia w bok, dotykają szarfą do podłogi i wracają do pozycji wyjściowej. Na sygnał wyciągają ramiona w przód, przekładają szarfy do lewych dłoni i powtarzają ćwiczenie.

II

Wprowadzenie litery **w** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Ważenie chętnych dzieci na wadze łazienkowej.

- Porównanie wyglądu wagi łazienkowej i wagi szalkowej.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *waga*.

- Dzielenie słowa *waga* na sylaby.
- Dzielenie słowa *waga* na głoski.
- Co słyszymy na początku słowa *waga*?

- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *w* (*worek, woda, wilk...*), mających ją w środku (*gawron, owoce, rower...*).
(Na końcu słów, w których występuje głoska *w*, słyszymy często *f*).
- Z ilu głosek składa się słowo *waga*?

3. Budowanie schematu słowa *waga*.

4. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski *w* długo: *wwwwyyy...*
- Wypowiadanie głoski *w* krótko: *w, w, w, w, w...*
- Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).

5. Budowanie modelu słowa *waga*.

6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *w* (*Weronika, Wiktor, Waldek, Wiktoria, Wanda...*).

7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Waldek*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.

 Zabawa ze śpiewem – *Ojciec Wirgiliusz* (autor nieznany, melodia popularna).

Oj - cieć Wir - gi-liusz u - czył dzie - ci swo - je, a miał ich wszy-stkich sto dwa-dzieś - cia tro - je.

Hej - że, dzie-ci, hej - że, ha! Rób-cie wszy-stko to co ja! Hej-że, dzie - ci, hej-że ha! Rób-cie wszy-stko to co ja!

Ojciec Wirgiliusz uczył dzieci swoje,

Hejże, dzieci, hejże, ha! Hejże, ha! Hejże, ha!

a miał ich wszystkich sto dwadzieścia troje.

Róbcie wszystko to co ja, to co ja.

- Dzieci tworzą koło wiązane; chodzą po jego obwodzie, śpiewając piosenkę. Wybrana osoba, stojąca w środku koła, po jej zakończeniu pokazuje ruchem czynności kojarzące się dzieciom z różnymi formami aktywnego spędzania czasu w rodzinie, np. jazdą na rowerze. Pozostałe dzieci naśladują te czynności. Osoba pokazująca wybiera zmiennika i zabawa toczy się dalej, ze zmianą kierunku ruchu w kole.
- 8. Pokaz litery *w*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
- 9. Umieszczenie poznanych liter: **a, w, W, i, k, t, g, r, o**, pod modelami słów *waga, Wiktor*.
- Odczytanie wyrazów **waga, Wiktor**.

 Utrwalanie litery *w*.

1. Zabawa kostką literową.

Nauczyciel umieszcza w kieszonkach kostki litery – odpowiedniki samogłosek: *a, o, i, e, y*. Dzieci trzymają kartoniki z literą *w*. Rzucają kostką, odczytują, jaka litera wypadła, a potem czytają połączenia tej litery z literą *w*. Np. wypadła litera *y*, dzieci czytają: **wy, yw**.

2. Układanie wyrazów rozpoczynających się określonymi sylabami.

Dzieci odczytują sylaby: **wa, we, wo, wy, wi**. Dostają litery i próbują ułożyć wyrazy z podanymi sylabami.

Np.

wa – wada, wata, walka, warta...

wo – woda, worek...

wi – wilki, winda, widok, wiosna...

wy – wysoko, wydmy, wyrok...

Zabawa ruchowa *Przyjdzie do mnie litera...*

Dzieci losują kartoniki z literami i biegają z nimi po sali. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu, zatrzymują się i słuchają, jaką literę zawoła do siebie nauczyciel. Dzieci, które mają tę literę, podchodzą do nauczyciela krokiem, jaki on określił. Np. podskokami, chodząc jak kaczka, na palcach, na czworakach, tańcząc... Gdy dzieci podejść do nauczyciela, pokazują mu litery i zabawa rozpoczyna się od nowa.

3. Karty pracy, cz. 3, s. 14, 15, 16, 17.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie na obrazku tego, co w swojej nazwie zawiera głoskę *w*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Czytanie połączenia litery *w* z poznanymi literami. Oglądanie obrazków. Odczytywanie zdań. Pisanie obok każdego odpowiedniego numeru.
- Rozwiązywanie krzyżówki – naklejanie liter tworzących nazwy. Odczytywanie hasła. Rozwiązywanie rebusów. W każdym szeregu liter skreślanie co drugiej litery, odczytanie wyrazu powstałego z pozostałych liter i połączenie go z odpowiednim obrazkiem.
- Pisanie liter *w*, *W* po śladach, a potem – samodzielnie. Przed pisaniem dzieci kreślą kształty liter *w*, *W* pisanych w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 55.

Określanie, gdzie znajduje się wazon względem zegara. Wskazywanie takiego samego położenia filiżanki względem zegara.

2. Zabawa rozwijająca poczucie tempa – *Zegary*.

Dzieci stoją w rozsypanie, odtwarzają ruchem tempo pracy zegarów.

- Duży zegar – dzieci wolno uderzają rękami w uda i mówią: *bim-bam, bim-bam...*
- Mniejszy zegar – uderzają szybciej rękami w uda, mówiąc szybciej: *tik-tak, tik-tak...*
- Zegarek – uderzają szybko rękami w uda i mówią też szybko: *tiki-tak, tiki-tak...*

Zabawa bieżna *Pospiesz się!*

Dzieci są ustawione w luźnym kole, miejsce każdego wyznaczone jest woreczkiem. Rozbiegają się w różnych kierunkach. Na hasło *Na miejsca!* – wracają jak najszybciej na swoje miejsca.

Dzień 2. Strażnik czasu

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Strażnik czasu*, karton z narysowanym kwiatem z pięcioma płatkami, zdjęcia zegarów, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 46, karty pracy, cz. 3, s. 18, 19.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 46.

Czytanie tekstu. Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab. Pisanie liter *w*, *W*.

2. Rozmowa na temat czasu wolnego.

- Co to jest czas wolny?
- Jak spędzacie czas wolny?

Dzieci kolejno opowiadają o spędzaniu przez nie wolnego czasu.

📖 Ćwiczenia poranne – zestaw XX (przewodnik, s. 35).

II

📖 Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Strażnik czasu*.

1. Oglądanie zdjęć różnych zegarów, np. zegara słonecznego, klepsydry, zegara z kurantem, zegara z kukułką, zegara ściennego, budzika, zegarka (internet). Słuchanie ciekawostek na ich temat. Np.

- *Zegar słoneczny to urządzenie wskazujące czas przy pomocy cienia rzucanego przez wskazówkę. Jest to najstarszy zegar, znany już w starożytności. Rozpowszechnił się, gdy jeden z papieży nakazał umieszczenie zegarów na kościołach.*
- *Klepsydra – zegar wodny, w późniejszych czasach także piaskowy, składający się z dwóch szklanych baniek znajdujących się dokładnie jedna nad drugą, połączonych rurką przepuszczającą określoną ilość wody (albo piasku) w określonym czasie.*

2. Słuchanie opowiadania.

Kiedy Bartek nauczył się odczytywać godziny na tarczy zegarowej, dostał w prezencie od swojego dziadka staroświecki budzik.

Chłopiec obejrzał budzik ze wszystkich stron i stwierdził:

– Ten zegarek nie działa. Jak można go włączyć? Gdzie są do niego baterie?

– Niepotrzebne baterie – powiedział dziadek. – To nie jest zegarek elektryczny, tylko nakręcany. Wystarczy, że go nakręcisz, o – przekręcisz ten kluczyk kilka razy, nakręcisz sprężynę – i będzie chodził!

– A ten drugi kluczyk?

Jest do dzwonka. Wystarczy że przekręcisz kluczyk kilka razy, nakręcisz sprężynę – i będzie dzwonił.

– A ta śrubka?

– Do regulowania wskazówek, które pokazują czas.

– A ta druga śrubka?

– Do wybierania czasu budzenia. Żebyś obudził się na czas i nie spóźnił do przedszkola.

– Fajny jest! Dziękuję, dziadku!

Bartek nakręcił zegarek, ustawił wskazówki i budzik zadzwonił.

– Oj, dzwoni tak głośno, że obudziłby starego niedźwiedzia, który mocno śpi! I susła! I borsuka! I świstaka!

– Tylko pamiętaj! Musisz codziennie go nakręcać, inaczej nie zadziała!

Pewnego wieczoru Bartek był bardzo senny. Szybko zasnął, ale spał niespokojnie, bo wydawało mu się, że o czymś zapomniał. Ale o czym?

Obudził się nagle, gdy jasne światło księżycy w pełni wlało się do pokoju. Przez chwilę chłopcu wydawało się, że księżyc jest tarczą zegara. Zobaczył nawet poruszające się na nim wskazówki, ale były to tylko chmury leniwie płynące po niebie. Chłopiec obrócił się na drugi bok, twarzą od okna. I wtedy usłyszał metaliczny stuk, jakby miarowy krok butów podkutych metalem.

– Co się dzieje? – szepnął. Stukot był coraz głośniejszy. Bartek uniósł się w łóżku, przetarł oczy i...

– Co to jest? Po stoliku maszerował dziwny człowieczek. Wielkości budzika, w srebrzystej zbroi, z tarczą zegarową na lewej ręce. Długą wskazówkę jak halabardę trzymał w prawej ręce, a krótką wskazówkę, podobną do miecza, przypiętą miał do pasa. Na głowę nałożył dzwonek od budzika jako hełm. Uśmiechał się, a był to dobrze chłopcu znany uśmiech dziadka.

– O, obudziłeś się, Bartku! To dobrze. Noc jest krótka, a przed nami długa podróż! Podaj mi rękę! Bartek podał rękę rycerzowi i nagle zmalał do wielkości ludzika. Światło księżycy utworzyło okrągły świetlisty tunel, którym przeszli przez okno i wędrowali długo ponad dachami domów.

Przez jakiś czas szli pod górę, domy stawały się coraz mniejsze, potem już nie rozróżniał domów ani ulic. Tylko światła latarni ulicznych kreśliły przerywane jasne linie. Wznosili się ponad lasem, podobnym do ciemnego futra, ponad wąskimi wstążeczkami rzek. Dalej tunel światła prowadził w dół, na dziedzińiec okrągłego zamku. Chłopiec policzył zamkowe wieże, było ich dwanaście. Bartek z rycerzem zjechali tunelem jak rurą w parku wodnym i miękko wylądowali na dziedzińcu zamkowym. Stały tam dziesiątki, a może setki różnych dziwnych mechanizmów, tajemniczych urządzeń, zegarów, zegarków, klepsydr, zegarów wodnych i słonecznych.

– To moja niezwykła kolekcja, Bartku – powiedział rycerz. – Tysiące urządzeń do mierzenia. Na tysiące różnych sposobów. Ale wszystkie mierzą tylko jedno.

– Mierzą czas – dopowiedział Bartek.

– Czas. No pewnie! Ale co to jest czas?

– Hm...

– Dawno, dawno temu nie było zegarów mechanicznych ani elektrycznych. Ludzie nie dzielili dnia ani nocy z taką dokładnością jak dzisiaj. Nie znali godzin, minut ani sekund. Mierzyli czas, patrząc na słońce i księżyc. Umawiając się, określali pory dnia i nocy: o świcie, o wschodzie słońca, rano, przed południem, w południe, po południu, wieczorem, o zachodzie słońca, o zmroku, w nocy – i to im wystarczało. Pierwszym zegarem był zegar słoneczny. Zwykły patyk wbity w ziemię. Cień patyka wskazywał czas. Zegary słoneczne przez setki, tysiące lat służyły ludziom do pomiaru czasu.

– Małe i duże, ogrodowe i kieszonkowe, proste i ozdobne... Rycerz oprowadzał chłopca po dziedzińcu zamkowym, pokazując mu różne zegary słoneczne.

– Ale słońce często kryje się za chmurami. I wtedy zegar słoneczny przestaje działać. A w nocy jest nieprzydatny. Ludzie wymyślili więc zegary wodne i piaskowe. Były to najczęściej klepsydry: dwa naczynia połączone cienkim otworem, przez który przelewała się woda lub przesypany piasek...

– Ale gdy woda się przeleje albo piasek przesypane się do końca, trzeba klepsydrę odwrócić i zacząć pomiar czasu od początku. Niegdyś w bogatych pałacach byli słudzy do pilnowania czasu i odwracania klepsydr – strażnicy klepsydry.

Rycerz poobracał klepsydry, w których piasek się przesywał. Jedne były małe, jak te, którymi mierzy się czas gotowania jajek na miękko. Inne, ozdobne, odmierzały szachistom czas do namysłu. I całkiem wielkie, w których piasek przesypany był przez cały dzień.

– Ludzie wymyślili też zegary ogniowe. Świece z podziałkami albo lampki oliwne, ale ogień mógł zgasnąć i wtedy zegar ogniowy przestawał działać.

– No właśnie...

– A gdy wynaleziono zegar mechaniczny – no to się dopiero zaczęło! Można powiedzieć, że czas przyspieszył! Zegary kołowe, wahadłowe, z ciężarkami, aż wreszcie – zegary nakręcane, na sprężynę. Małe, duże, stojące, wiszące, dzwoniące, grające, z kukułką, z pozytywką, zegarki na rękę i kieszonkowe, zwane cebulami. Wszystkie mam w swojej kolekcji! – rycerz pokazywał halabardą cenne zegary i zegarki.

– A potem wiek dwudziesty i kosmiczny odlot! Zegary elektryczne, elektroniczne, kwarcowe, atomowe – do wyboru, do koloru, jakie tylko chcesz!

– Ale ja wolę mój stary budzik! – krzyknął Bartek.

Rycerz uśmiechnął się. A był to uśmiech dziadka.

– Chcę ci coś pokazać, Bartku. Otworzył okrągłą bombonierkę, w której leżały złote krążki.

– Policz!

– Trwało to dłuższą chwilę, bo krążków było dwanaście w jednej połowie pudełka i dwanaście w drugiej.

– Dwadzieścia cztery! – powiedział Bartek, który bardzo lubił liczby i nauczył się liczyć do stu.

– Weź jeden i przelam! Bartek wziął złoty krążek, złamał, myśląc że to jest czekoladowy dukat.

Jakie było jego zdziwienie, gdy spod złotka wypadło mnóstwo mniejszych, srebrnych krążków.

– Sześćdziesiąt! – zakrzyknął Bartek.

– A teraz przełam srebrny! Bartek złamał krążek, z którego wypadło kilkadziesiąt mniejszych, brązowych krążków.

– Sześćdziesiąt małych brązowych.

– Co ci to mówi? – spytał rycerz.

– Że... czas to pieniądz?

– Może i tak, ale... rycerz zaciął się, coś w nim zazgrzytało, mówił i ruszał się coraz wolniej.

– Na... mnie... już... czas...

Bartek nagle obudził się. Leżał w łóżku, w swoim pokoju. Księżyc zniknął. Świtało. Budzik stał na stoliku, tak jak zawsze.

– Ojej, zapomniałem cię nakręcić! – krzyknął. Zerwał się z łóżka, chwycił budzik i szybko nakręcił sprężynę zegarka.

– Twój czas jeszcze się nie skończył, mój ty strażniku czasu!

I zasnął.

A we śnie chodziły mu w głowie różne sny zegarowe. Obracały się wielkie tryby i małe trybiki, wahały się wahadła, nakręcały się sprężyny, kukały zegarowe kukułki, grały zegarowe pozytywki. I zobaczył, jak jego budzik tańczy w rytm melodii, którą Bartek nucił przez sen:

Mój budzik jest jak rycerz,

tik-tok, tik-tok, tik-tok,

żelazną ma przyłbicę,

cichutki słycać krok,

i tarczę jak należy,

mój budzik trzyma straż,

bo czasu pilnie strzeże,

by zbudzić mnie na czas!

Wskazówki pręży twarde

jak miecz i halabardę,

i stąpa wokół łóżka

cichutko, na dwóch nóżkach!

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Co dostał Bartek od dziadka?

– Czym różni się budzik od zwykłego zegara?

– Co przyśniło się Bartkowi?

– Z jakimi zegarami spotkał się we śnie?

• Odczytanie pełnej godziny na zegarze.

Nauczyciel wyjaśnia, że gdy dłuższa wskazówka jest na 12, czyli dwunastej, to wtedy mamy pełną godzinę. Która to godzina, mówi nam mała wskazówka.

Pokazywanie pełnych godzin przez nauczyciela na modelu zegara i ich nazywanie. Próby odczytywania godzin przez dzieci,

4. Zabawa Zegarowa orkiestra.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy, tworząc trzy rzędy. Każda grupa naśladuje odgłosy zegarów: pierwsza – budzika (*tyr; tyr; tyr...*), druga – zegara z wahadłem (*bim-bam, bim-bam, bim-bam...*), a trzecia – zegara z kukułką (*ku-ku, ku-ku, ku-ku...*). Nauczyciel trzyma pałeczkę jak dyrygent batutę. Wskazuje nią dany rząd, a stojące w nim dzieci naśladują odgłosy danego zegara. Nauczyciel wskazuje rzędy wymiennie. Na koniec grają wszystkie zegary.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 18.

Odczytywanie na zegarach pełnych godzin. Dorysowywanie na zegarach wskazówek godzinowych tak, aby wskazywały podaną godzinę.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX (*przewodnik*, s. 26).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 19.

Oglądanie obrazków kolejnych historyjek. Numerowanie obrazków według kolejności zdarzeń – od tego, co było wcześniej, do tego, co było najpóźniej (kartoniki z cyframi są wśród naklejek).

2. Kwiat grupowy – *Mój wolny czas*.

Nauczyciel nawiązuje do porannej rozmowy na temat wolnego czasu. Dzieli dzieci na pięcioosobowe grupy, każdej grupie daje rysunek kwiatu z pięcioma płatkami i środkiem narysowany na arkuszu papieru. Każde dziecko rysuje w swoim płatkach, jak spędza wolny czas. Następnie dzieci porównują rysunki i jeżeli znajdą na nich coś wspólnego, to rysują to w środku kwiatu. Z zespołowych kwiatów można utworzyć płatkę kwiatu dla całej grupy. I jeżeli będą miały cechy wspólne – narysować to w środku kwiatu.

Dzień 3. Szybko mija czas

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie umiejętności wycinania.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- bawi się przy piosence,
- wykonuje pracę plastyczną.

Środki dydaktyczne: piosenka *Szybko mija czas*, napisy: *miesiąc, dzień, tydzień, godzina, Wyprawka plastyczna*, karty pracy, cz. 3, s. 20, 21.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 20.

Rozszyfrowanie dźwięków, jakie wydają zegary, poprzez naklejanie w odpowiednich miejscach liter odszukanych wśród naklejek. Łączenie napisów z odpowiednimi zdjęciami.

Kończenie rysowania szlaczków.

2. Zabawa *Co dłużej trwa?*

Odczytanie z nauczycielem napisów: **miesiąc, dzień, tydzień, godzina**, i samodzielnie wyrazu **rok**. Zadaniem dzieci jest ułożenie kartoników w taki sposób, by zapisane na nich wyrazy oznaaczały upływ czasu, od najkrótszego do najdłuższego – **godzina, dzień, tydzień, miesiąc, rok**.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XX (*przewodnik*, s. 35).

II

 Zabawy przy piosence *Szybko mija czas*.

1. Zabawa *Zegar*.

Przy nagraniu melodii granej umiarkowanie głośno dzieci naśladują zabawę – biegają, podskakują, gdy nagrana jest cicha melodia – układają się do snu, a gdy głośna – naśladują przebudzenie się ze snu.

2. Słuchanie piosenki *Szybko mija czas* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Mknie go - dzi - na za go - dzi - ną, szyb - ko mi - ja czas, nie do - go - nisz a - ni chwi - li,
 czas tak go - ni nas. Już mi - nę - ło kil - ka go - dzin, już się koń - czy dzień,
 więc nie zmar - nuj a - ni chwi - li, spiesz się, spiesz się, spiesz! Tik - tak, tik - tak,
 bim - bom - bam! Ze - gar nam od - mie - rza czas.
 Tik - tak, tik - tak, bim - bom - bam! Czas wciąż go - ni nas!

- I. *Mknie godzina za godziną, szybko mija czas,
 nie dogonisz ani chwili, czas tak goni nas.
 Już minęło kilka godzin, już się kończy dzień,
 więc nie zmarnuj ani chwili, spiesz się, spiesz się, spiesz!*

Ref.: *Tik-tak, tik-tak, bim-bom-bam!
 Zegar nam odmierza czas.
 Tik-tak, tik-tak, bim-bom-bam!
 Czas wciąż goni nas!*

- II. *Nowa kartka kalendarza, już kolejny dzień.
 Poniedziałek, wtorek, środa, dziś już piątek jest.
 Mija tydzień za tygodniem, miesiąc minął już.
 I kolejny rok się kończy, nowy jest tuż-tuż.*

Ref.: *Tik-tak...*

- III. *Tak niedawno byłeś mały, dziś już duży tak,
 czas przedszkola szybko mija, choć to piękny czas.
 Lecz niedługo będzie szkoła, studia, praca znów.
 Tak jak mama, tak jak tata będziesz duży już.*

Ref.: *Tik-tak...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- O czym jest piosenka?
- Z ilu zwrotek się składa? Czy ma refren?
- Jak mija czas?

4. Zabawa na utrwalanie różnicowania wysokości dźwięków.
Dzieci ustawiają się w trzech współśrodkowych kołach. Wewnętrzne koło to *mały zegar*, drugie to *zegar z kukulką*, a zewnętrzne koło to *duży, stojący zegar*. *Mały zegar* przy piosence granej w wysokim rejestrze wydaje wysokie dźwięki, mówiąc *tik-tak* – dzieci uderzają palcami w podłogę. *Zegar z kukulką* zaznacza średnie rejestry – dzieci mówią *ku-ku*, stojąc i klaszcząc. *Duży zegar* zaznacza niskie rejestry – dzieci mówią *bim-bam*, stoją i uderzają nogą o podłogę.
5. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
6. Wspólne śpiewanie piosenki – nauczyciel śpiewa zwrotki, a dzieci refren.
- Wykonanie papierowego zegara (*Wyprawka plastyczna*).
  1. Zabawa *Gdzie jest ukryty zegar?*
Nauczyciel ukrył w sali głośno tykający zegar. Zadaniem dzieci jest odszukanie zegara i określenie miejsca jego schowania.
  2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna nr 13*).
    - Wycinanie rysunku zegara i wskazówek.
    - Mocowanie wskazówek z pomocą nauczyciela, wykorzystując szpilkę i korek.
  3. Wykonanie prac przez dzieci.
  4. Sprzątanie swoich miejsc pracy.
  5. Zabawa *Która to godzina?*
Dzieci dobierają się w pary, pokazują sobie nawzajem pełne godziny na swoich zegarach i je odczytują. Przed rozpoczęciem zabawy dzieci przypominają, kiedy na zegarach jest pełna godzina.
- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie zimowej przyrody.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 21.

- Oglądanie obrazków. Odszukanie i zaznaczenie siedmiu różnic pomiędzy nimi na górnym obrazku.
- Zabawa muzyczno-ruchowa *U zegarmistrza*.
Dzieci poruszają się po sali przy nagraniu piosenki *Szybko mija czas*. Podczas przerwy w grze chodzą po sali i naśladują dźwięki wybranego zegara. Np. *tik-tak*, *cyk-cyk*, *bim-bam*, *ku-ku*...
2. Mierzenie czasu wykonywania różnych czynności za pomocą stopera.
Dzieci wykonują różne czynności, np.: biegają, budują z klocków, podskakują, robią pompki...
Nauczyciel mierzy czas wykonywania tych czynności za pomocą stopera.

Dzień 4. Liczymy do 7

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności dodawania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dodaje w zakresie 7,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: obrazki, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 47, karta pracy, cz. 3, s. 22.

Przebieg dnia

I

1. Podawanie przykładów czynności, które trwają bardzo długo i takich, które trwają bardzo krótko.

2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XX (*przewodnik*, s. 35).

II

 Wprowadzenie dodawania. Dodawanie w zakresie 7.

Dzieci dostają po 7 patyczków w dwóch kolorach, kartoniki z cyframi od 0 do 7, znaki + i =.

1. Ćwiczenia w liczeniu w zakresie 7.

- Ułóżcie trójkąt z patyczków.
- Ile potrzebowaliście patyczków?
- Ułóżcie kwadrat z patyczków.
- Ile potrzebowaliście patyczków?
- Ile patyczków wam zostało?
- Przy układaniu której figury zużyliście więcej patyczków?
- Ułóżcie pod figurami odpowiedni zapis i go przeczytajcie.

$$\begin{array}{ccc} \triangle & \square & \\ 3 & & 4 \\ 3 & < & 4 \end{array}$$

2. Dodawanie w zakresie 7. Wprowadzenie zapisu dodawania.

- Ułóżcie jeszcze raz z patyczków trójkąt i kwadrat.
- Połóżcie pod kwadratem kartonik z cyfrą 4, a pod trójkątem – z cyfrą 3.
- Policzcie, ile razem patyczków użyliście do ułożenia trójkąta i kwadratu.

$$\begin{array}{ccc} \triangle & \square & \\ & & 4 \\ & & 3 \\ 3 & + & 4 = 7 \end{array}$$

- Przedstawienie przez nauczyciela tego, co ułożyły dzieci, za pomocą liczb i znaków. Nauczyciel układa z kartoników z cyframi i znaków zapis:

$$3 + 4 = 7$$

i odczytuje: *trzy dodać cztery równa się siedem*. Następnie dzieci układają taki sam zapis ze swoich cyfr i znaków i głośno odczytują z nauczycielem.

- Który znak w zapisie jest dla was nowy?
- Jak przeczytaliśmy ten znak?
- Połóżcie po lewej stronie 2 patyczki, a po prawej stronie 5 patyczków. Ułóżcie odpowiedni zapis i go przeczytajcie.

$$2 + 5 = 7$$

- Nauczyciel układa zapis $6 + 1 = \dots$

Dzieci układają ten zapis ze swoich cyfr i znaków i go odczytują. Zadaniem dzieci jest zilustrowanie go za pomocą patyczków i obliczenie, ile to jest razem.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 22.

Liczenie. Wpisywanie wyników i czytanie działań.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IX (*przewodnik*, s. 26).

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 47.

Przypomnienie nazw pór dnia. Odczytanie nazw pór dnia z nauczycielem. Omówienie planu dnia Leny. Rysowanie po prawej stronie planu dnia Leny swojego planu z użyciem schematycznych rysunków.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pospiesz się!* (*przewodnik*, s. 37).

2. Zabawa *Co robię szybko, a co wolno.*

Dzieci dostają kartki podzielone linią na połowę. Po prawej stronie rysują to, co wykonują szybko, a po lewej to, co wykonują wolno.

Po skończonej pracy dzieci omawiają ją, podając nazwy czynności, które zajmują im wiele czasu, oraz tych, których wykonanie trwa krótko.

Dzień 5. Bracia miesiące

Cele główne:

- poznawanie nazw miesięcy,
- zachęcanie do zakładania hodowli roślin i obserwowania ich wzrostu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia nazwy miesięcy,
- zakłada hodowlę hiacyntów.

Środki dydaktyczne: opowiadanie J. Porazińskiej *Baśń o dwunastu miesiącach*, ilustracje do opowiadania, cebulki hiacyntów, ziemia, doniczki, podstawki, łopatki, małe konewki z wodą, kartki podzielone na pięć części (z rysunkiem doniczki z cebulką hiacynta w części 1.), karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 48, 49, karta pracy, cz. 3, s. 23.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 48.

Oglądanie tabeli. Sprawdzanie, czy w określonych polach są podane elementy. Rysowanie wymienionych elementów w podanych polach. Rysowanie dowolnych elementów w wybranych polach. Określanie, które to pola.

Liczenie obrazków zegarów. Wpisywanie w ramkach odpowiednich liczb. Odczytanie zapisów.

Kończenie rysowania zegarów.

☒ Ćwiczenia poranne – zestaw XX (*przewodnik*, s. 35).

II

☒ Słuchanie opowiadania J. Porazińskiej *Baśń o dwunastu miesiącach*.

1. Zapoznanie z opowiadaniem.

Była w chacie gospodyni. Miała córkę i miała pasierbicę. Pasierbica była dobra, a córka była dokuczliwa. Ludzie na sierotkę mówili: ładniutka, a na córkę – brzydula. Więc macocha sierotki bardzo nie lubiła. Tak umyśliła sobie: – Pozbędę się jej, do lasu wysłę... może tam przepadnie! Nadszedł grudzień. Spadł śnieg i przyszedł mróz, a srogie wichry po polach pędziły i tumanami śniegu miotają.

Raz woła macocha sierotkę i mówi: – Idź mi zaraz w las i nazbieraj fiołków. Jak ich nie uzbierasz, to się nie pokazuj, bo cię do izby nie wpuszczę.

Aż się biedna sierotka za głowę chwyciła: – A gdzie ja w tym śniegu fiołki znajdę? – Szukaj, gdzie chcesz. Albo dziś do wieczora fiołki przyniesiesz, albo się nie pokazuj w chałupie...

Co było robić. Wzięła dziewczynka chustę i poszła w las. Idzie, idzie lasem i wcale nie wie, gdzie tu można fiołki znaleźć. Nawet na wiosnę ich tu nie widziała. Uszła spory kawałek, aż tu widzi: ogień się pali, a dookoła ognia dwunastu mężczyzn siedzi. A może to rozbójnicy? Iść tam czy nie iść? Ale ośmieliła się i ku siedzącym idzie. A jak podeszła bliżej, poznała, że to bracia miesiące. Przywitała ich. Odpowiedzieli jej i pytają: – Który z nas najbardziej ci się podoba? – Wszyscy mi się podobacie, boście wszyscy potrzebni.

Spojrzeni bracia po sobie (spodobala im się ta grzeczna odpowiedź) i pytają: – Po coś tu przyszła, dziewczynko?

– Macocha kazała mi fiołków nabierać, ale gdzie ich zimą szukać?

– E, nie martw się, może i znajdziesz...

Usiadł Kwiecień na miejscu Grudnia. Zaraz śnieg zaczął topnieć, zazieleniły się borówkowe, jagodowe krzaczkę, a ptaszki zaczęły śpiewać. Z głębi lasu powiał dech świeży, kwitnącą czeremchą pachnący.

– Idź, sierotko, za tę pierwszą sosnę, fiołków poszukaj.

Idzie dziewczynka, patrzy... a tam aż modro od kwiatków! Rwie, rwie... pół koszyka narwała. Przykryła mchem kwiaty, żeby nie zmarzły. I wróciła do ogniska, Kwietniowi podziękować.

– Idźże w spokoju do domu. A jak będziesz znów w potrzebie, przyjdź do nas.

Biegnie sierotka do domu, a nadzieić się nie może, że wcale teraz zimna nie czuje.

Usłyszała macocha, że dziewczynka do sieni wchodzi, wyszła z izby i woła: – Jeśli nie masz fiołków, wynocha!

– Mam, mam, popatrzcie! – woła dziewczynka i stawia koszyk na stole...

W izbie zapachniało jak w ogrodzie wiosną. – Naprawdę, fiołki prawdziwe – mamrocze macocha i pojąć nie może, gdzie je sierotka znalazła. – W lesie były?

Minęły trzy dni, mróz jeszcze bardziej się nasilił, wichry jeszcze się bardziej nasrożyły, a macocha woła do sierotki: – Biegnij mi zaraz w las, nabieraj tam poziomek, żeby były piękne i dojrzałe. A jak nie znajdziesz, to nie wracaj!

– Gdzie ja teraz poziomki znajdę? – myśli sierotka. – Pójdę do miesięcy, może i pomogą. Ale czy do nich dojdę?

Idzie, idzie, wiatr ją szarpie, mróz na wylot przejmuje, ale jakoś doszła do lasu i dwunastu braci.

A Grudzień mówi: – To ty, dziewczynko. Cóż teraz chciałabyś mieć?

– Poziomek bym chciała pięknych, dojrzałych – szepcze nieśmiało sierotka.

– To się zrobi... to się zrobi... – mówi Grudzień.

Wstał ze swojego siedziska, a na jego miejsce przyszedł młody Czerwiec. Dookoła śnieg stał, głogowe krzaki stanęły w różowym kwieciu, ptaki zapelniły las muzyką.

– Idź, dziewczynko, za tę sosnę, poszukaj!

Idzie dziewczynka, a na polanie za sosną aż czerwono od poziomek! Zaczęła je zbierać i do dzbanka sypać. Zerwała liść paproci, dzbanek nakryła i z wielką radością poszła Czerwcowi podziękować.

– Teraz idź spokojnie do domu. A jak będziesz czegoś potrzebowała, to przyjdź do nas.

Idzie dziewczynka do domu i, tak jak za pierwszym razem, wcale nie jest jej zimno i droga niedaleka. Usłyszała macocha, że dziewczynka wchodzi do sieni, wyszła z izby i woła: – Jeśli nie masz poziomek... Ale poziomki pachną jak na leśnej polanie, gdy je czerwcowe słońce grzeje. Na wieczrę matka z córką poziomki zjadły. Sierocie nic nie dały.

Minęło kilka dni. Gospodyni myśli: – Głupia byłam, że chciałam fiołków. Że chciałam poziomek. Kwiatki zwiędły, poziomki się zjadło. Teraz każę sierocie przynieść z lasu talarów. Więc mówi do dziewczynki: – Leć do lasu i przynieś talarów. Żeby były ciężkie, ze szczerego srebra. Jak ich nie znajdziesz, to się nie pokazuj!

Zima była sroga – wkoło leżał śnieg, mróz trzymał..., a zła macocha znów kazała sierotce iść do lasu, aby przyniosła talarów. Biedna sierotka idzie i znów przed braćmi miesięcami staje.

– Talarów kazała macocha przynieść, aby były ze szczerego srebra.

Podumał, podumał Grudzień, aż mówi:

– Przychyl się, weź sobie węgielków z ogniska. Nie bój się. A jak jeszcze raz cię macocha wyśle, to już do niej nie wracaj, u nas zostań. W naszej zagrodzie będziesz mieszkała, gospodarkę będziesz nam prowadziła.

Dziewczynka kupkę węgielków zebrała, podziękowała i wraca. Ale bardzo się boi, że jej węgielki dziurę w zapasce wypalą. Weszła do sieni, a macocha woła: – Masz talary? Dużo ich masz?

Nie śmie sierotka o tych węgielkach powiedzieć. Wyrząsa je z zapaski... A tu brzdęk, brzdęk, brzdęk... srebrne talary lecą i dźwięczą, i błyszczą, aż w całej izbie pojaśniało. Rzuciła się macocha z córką! Talary zagarniają, oglądają, liczą...

– Tylko tyle przyniosłaś? A gdzie masz więcej? Może gdzieś pod śniegiem schowałaś? Leć zaraz i wszystko przynieś!

Owinęła się sierotka chustką i poszła w las, i więcej nie wróciła. Do dwunastu braci miesiący na służbę przystała. Czekala macocha do późnej nocy. Czekala cały ranek, cały dzień i znowu cały wieczór. Sierotki nie widać... Tak mówi do córki: – Nie wiadomo, co się z nią stało. Może w polu zamarzła. Teraz ty pójdziesz!

– Chcesz, żebym i ja przepadła?

– Nie bądź głupia! Tamta co na sobie miała? Letnią sukienkę i chustkę. A ciebie w kozuch odzieję i w buty po kolana. Nie bój się, nie poczujesz zimna, a talarów przyniesiesz. Potrafiła tamta, potrafisz i ty.

– Może potrafię. Jeszcze więcej przyniosę.

Poszła córka. A dzień był piękny. Wiatr ustal. Słońce przez mgłę świeciło, sypał śnieżek drobnutki i suchy. Poszła córka w pole, weszła w las. Ciepło jej, wesoło. A rozgląda się dokoła, gdzie te talary leżą. A coś się tam w lesie jarzy i migoce. Pewnie te bogactwa tak jaśnieją! Biegnie dziewczynka, o male świerczki śniegiem przysypane się potyka i przewraca. Przybiegła! Patrzy, a to ognisko, a dookoła ognia dwunastu braci siedzi. Poznała, że to bracia miesiące. Ale wielce była rozgniewana, że się tak tym ogniem oszukała. Myślała, że to talary świecą, a tu, ot co!

– Dzień dobry, dziewczynko. A może nam powiesz, kto my jesteśmy? – zawołał Grudzień. A ona ze złością: – Ten to Marzec – kłapie szczęką jak starzec. A ten Maj – tylko mu kij żebraczy daj. A ten – Luty – ma koślawe buty. Stary Grudzień – największy len... I tak długo jeszcze miesiącom przygadywała, aż się bracia rozgniewali. Podniósł się Grudzień, a na jego miejsce usiadł Luty. Dopiero jak nie zacznie się sroga zima. Zaczął wiać wichur, pochwycił tumany śniegu i rozhulał się zamiecią. Myśli córka: – Trzeba do domu uciekać! Ale drogę znaleźć trudno, a mróz coraz silniejszy i zasy pyły coraz większe. I nie znalazła talarów w lesie, i droga do domu daleka... Bo nie znajdzie szczęścia ten, co nieżyczliwość w sercu nosi.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

Wypowiedzi dzieci na temat postępowania macochy i jej córki, porównanie ich z postacią sierotki. Poszukiwanie określeń cech charakteru poszczególnych postaci. Nazywanie miesięcy, o których była mowa; określanie, z jaką porą roku są one związane.

3. Zabawa *Miesiące*.

Dzieci stają w kole. Nauczyciel stoi w środku koła i rzuca piłkę do kolejnych dzieci, a one podają nazwy miesięcy, które znają, i określają, z którą porą roku są one związane.

4. Wymienianie nazw kolejnych miesięcy przez nauczyciela. Powtarzanie ich przez dzieci.

5. Zabawa *Miesiące i przysłowia*.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy odwracają się w kierunku nauczyciela, który rytmicznie wypowiada wybrane przysłowia dotyczące miesięcy. Dzieci powtarzają je, jednocześnie klaszcząc, tupiąc, podskakując... Np. *Kiedy styczeń najostrzejszy, wtedy roczek najpłodniejszy; Idzie luty, podkuj buty; W marcu jak w garncu: Kwiecień – plecień, bo przeplata trochę zimy, trochę lata; W maju jak w rajcu; Czerwiec temu się zieleni, kto się do pracy nie leni; Gdy w lipcu upały, wrzesień doskonały; Jeśli w sierpniu gorąco wszędzie, zima długa będzie; Gdy we wrześniu plucha, będzie jesień sucha; Październik chodzi po kraju, wygania ptaki z gaju; W listopadzie goło w sadzie; Jak się grudzień zaczyna, taka będzie zima.*

- ☐ Założenie kalendarza obserwacji przyrodniczych – hodowanie hiacyntów.
1. Oglądanie cebulek hiacyntów.
  2. Czytanie całościowe nazwy **hiacynty**.
Nauczyciel czyta nazwę, dzieci powtarzają. Wskazują znane im litery w wyrazie.
  3. Oglądanie przygotowanych materiałów.
Dzieci oglądają przygotowane małe doniczki, ziemię, podstawki, łopatki, małe konewki z wodą. Przypominają, czego potrzebują rośliny, żeby rosnąć.
  4. Założenie hodowli hiacyntów.
Dzieci w parach (grupach) wsadzają cebulki do doniczek z małą ilością ziemi, dosypują ziemi, lekko ją ubijają i podlewają. Nakleją na doniczkach kartoniki ze swoimi imionami, przygotowane przez nauczyciela. Stawiają doniczki na parapecie okna, żeby hiacynty miały dużo słońca.
  5. Założenie kalendarza obserwacji.
Dzieci dostają kartki podzielone na pięć części. W pierwszej części narysowana jest doniczka z cebulką. Każda część jest ponumerowana. Dzieci co tydzień będą wykonywać rysunki hiacynta w doniczce.
- 🎭 Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Kwiatek roślinie*.
Dzieci, z pozycji siadu klęcznego, powoli podnoszą się aż do stania z podniesionymi, prostymi ramionami. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.
- 🎭 Spacer – obserwowanie zimowej przyrody.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 23.
Rozwiązywanie sudoku – uzupełnianie pól obrazkami zegarów tak, aby w każdym kwadracie były zegary w różnych kolorach. (Obrazki zegarów znajdują się wśród naklejek).
Rysowanie, co dzieci jadły wczoraj na obiad, co jadły dzisiaj i co chciałyby zjeść jutro.
- 🎭 Zabawa bieżna *Pospiesz się! (przewodnik, s. 37)*.
2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę, s. 49*.
Liczenie. Kolorowanie rysunku według wzoru. Kończenie rysowania szlaczków.
3. Rozmowa na temat pracy zegarmistrza.
Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcie lub obrazek pracowni zegarmistrza.
  - Gdzie idziemy, gdy zepsuje się nam zegarek?
  - Co znajduje się w pracowni zegarmistrza?
  - Co oprócz naprawy zegarków możemy zrobić u zegarmistrza?

Tydzień III: Nie jesteśmy sami w kosmosie

Dzień 1. P jak planety

Cele główne:

- wprowadzenie litery **p** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **p** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: wiersz E. M. Skorek *Nazwy miesięcy*, piłka, litery, nakrywkki: białe, czerwone, niebieskie, karty pracy, cz. 3, s. 24, 25, 26, 27.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia wydłużające fazę wydechową na podstawie wiersza E. M. Skorek *Nazwy miesięcy*. W miejscach zaznaczonych gwiazdką dzieci na jednym wydechu powtarzają za nauczycielem nazwy miesięcy.

*Jakie miesiące
w roku mamy?
Czy wszystkie nazwy
miesiący znamy?*

*Komu nie sprawi
trudu zadanie,
niech rozpoczyna
ich wyliczanie.*

*Powietrza dużo
buzia nabiera
i na wydechu
nazwy wymienia:
styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec,
lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.**

*Jeśli za trudne
było zadanie,
ćwicz dalej z nami
to wyliczanie:*

*styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec,
sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.**

2. Oglądanie zdjęć kosmosu – Słońca, planet Układu Słonecznego (internet).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXI (według M. Markowskiej).

Przybory: lekkie piłki.

Ćwiczenia z piłkami.

- Dzieci biegają po sali, trzymając piłki pod prawymi pachami. Na sygnał (dźwięki gwizdka) zatrzymują się i umieszczają piłki pod lewymi pachami, a potem kontynuują bieg.
- Dzieci stoją, stopy mają złączone, wykonują skłon tułowia w przód i toczą piłki dookoła swoich stóp w prawą stronę, a na sygnał – w lewą stronę.
- Odbijają piłki oburącz o podłogę i naśladują odbicia piłki, wykonując podskoki obunóż.
- W siadzie prostym toczą piłki po nogach w stronę stóp i z powrotem do pozycji wyjściowej.
- W siadzie skrzyżnym wykonują skręt tułowia w prawo i kładą piłki za plecami, wracają do pozycji wyjściowej, wykonują skręt tułowia w lewo i podnoszą piłki.

II

 Wprowadzenie litery **p** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie albumów, książek, czasopism o kosmosie.
- Oglądanie zdjęć planet Układu Słonecznego. Słuchanie ich nazw i ciekawostek na ich temat.
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *planeta*.
- Dzielenie słowa *planeta* na sylaby.
- Dzielenie słowa *planeta* na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *planeta*?
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *p* (*parasol, półka, pomidor...*), mających ją w środku (*mapa, aparat, lupa...*) lub kończących się tą głoską (*okap, sklep, słup...*).

– Z ilu głosek składa się słowo *planeta*?

3. Budowanie schematu słowa *planeta*.

4. Określanie rodzaju głoski.

• Wypowiadanie głoski *p* długo: ppppyyy...

• Wypowiadanie głoski *w* krótko: p, p, p, p, p...

– Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).

5. Budowanie modelu słowa *planeta*.

6. Podawanie imion rozpoczynających się głoską *p* (*Paulina, Paweł, Piotr, Paula...*).

7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Paweł*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.

8. Pokaz litery **p**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

9. Umieszczenie poznanych liter: **p, P, a, l, e, t, n, w**, pod modelami słów *planeta, Paweł*.

• Odczytanie wyrazu **planeta**.

 Zabawa ruchowa *Krążenie po orbicie*.

Dzieci siadają w parach naprzeciwko siebie z wyprostowanymi nogami. Jedno z nich trzyma nogi uniesione nad podłogą na wysokości 20–30 cm. Drugie wykonuje krążenia wokół nóg partnera złączonymi i wyprostowanymi nogami tak, jak krążą planety po orbitach. Po chwili następuje zmiana ról.

10. Uzupełnianka literowa.

Nauczyciel umieszcza na tablicy wyrazy, w których brakuje po jednej literze, oraz litery, którymi dzieci mają uzupełnić luki w wyrazach. Po uzupełnieniu luk dzieci odczytują wyrazy.

Proponowane wyrazy:

ma.a .arasol p.r pa.ryka se.er kop.rta tor.a winogr.na .asy

litery: **o, p, p, p, o, p, l, e, b**

 Utrwalanie litery **p**.

1. Określanie pierwszej głoski w podanych zdaniach (w każdym słowie).

Pani Paulina pociesza psa.

Pan Piotr patrzy przez peryskop.

Pawłowi pękła piłka.

2. Praca plastyczna *Piękna litera p*.

Nauczyciel pokazuje prawidłowy sposób kreślenia litery **p** – małej i wielkiej. Dzieci kreślą litery **p** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.

Nauczyciel dzieli dzieci na zespoły. Każdy zespół otrzymuje duży arkusz szarego papieru. Każde dziecko ma marker, którym pisze literę **p**, a następnie ozdabia ją według własnego pomysłu.

3. Karty pracy, cz. 3, s. 24, 25, 26, 27.

• Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *p*. Czytanie tekstu pod obrazkiem.

• Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery **p** z poznanymi literami. Uzupełnianie w wyrazach brakujących sylab, odszukanych wśród naklejek. Odczytanie wyrazów. Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.

• Czytanie i kończenie zdań. Rysowanie po śladzie drogi rakiety do planety.

• Pisanie liter **p, P** po śladach, a potem – samodzielnie.

 Spacer – obserwowanie zimowej przyrody.

III

1. Ćwiczenia artykulacyjne – *Rozmowa z ufoludkiem.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem grupy sylab: *czo, cza, cze, czu, czy; co, ca, ce, cu, cy; szo, sza, sze, szu, szy; so, sz, se, su, sy; dżo, dża, dże, dżu, dży; dzo, dza, dze, dzu, dzy.*

2. Podział na sylaby i na głoski słów związanych z kosmosem: *ufoludek, planety, roboty, kosmos...*

Zabawa ruchowa *Rakieta.*

Dzieci swobodnie poruszają się przy nagraniu spokojnej muzyki. Podczas przerwy w grze dobierają się w grupy 6–7-osobowe i układają na dywanie kształt rakiety ze swoich ciał.

Dzień 2. Ufo, ufo, ufoludki

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania,
- łapie i chwyta piłkę.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Ufoludki w kurniku*, ilustracje do opowiadania, rymowanka, karty pracy, cz. 3, s. 28, 29, książka, s. 56, 57.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z rymowanką.

Dzieci dobierają się parami, stają naprzeciwko siebie. Powtarzają za nauczycielem rymowankę, uderzając raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera (jedno słowo – jedno uderzenie).

Ufo, ufo, ufoludki

to zielone, małe ludki.

W swoich UFO wciąż latają

i nas, Ziemią, podglądają.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 28.

Nazywanie tego, co przedstawiają zdjęcia; opowiadanie o tym, jak ludzie zdobywali przestrzeń kosmiczną. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. Słuchanie rymowanki.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXI (*przewodnik*, s. 49).

II

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Ufoludki w kurniku.*

1. Ćwiczenia w książce, s. 56, 57.

Oglądanie obrazka Układu Słonecznego. Wskazywanie Słońca i Ziemi, która jest trzecia od Słońca. Słuchanie nazw kolejnych planet Układu Słonecznego. Próby nazywania ich mieszkańców, gdyby tacy byli. Czytanie tekstu.

2. Zabawa *Start rakiety.*

Dzieci:

- bębnią palcami po blacie stołu, najpierw cicho i powoli, a potem coraz szybciej i głośniej,
  - uderzają płaskimi dłońmi o stolik lub klaszczą, również z narastającą głośnością i we wzrastającym tempie,
  - tupią nogami cicho i powoli, potem coraz głośniej i szybciej,
  - cicho naśladują brzęczenie owadów, przechodząc aż do bardzo głośnego wrzasku.
- Hałas i szybkość wykonywania ruchów stopniowo wzrastają. Dzieci wstają gwałtownie ze swoich miejsc, wyrzucają z krzykiem ramiona do góry – *rakieta wystartowała.* Powoli siadają

na swoich miejscach. Ich ruchy robią się spokojniejsze. Hałas przebrzmiewa, wszystko cichnie – rakieta zniknęła za chmurami.

3. Słuchanie opowiadania.

Dawno, dawno temu... (a może nie tak bardzo dawno) stały sobie drewniane chaty z dachami krytymi strzechą. Obok domów były obory, stajnie, chlewiki i kurniki. A dalej stodoły, w których gospodarze trzymali siano (i nie tylko). Kury cieszyły się umiarkowaną wolnością. Miały swój drewniany kurnik z grzędami, chodziły, gdzie chciały, i jadły, co chciały: tu ziarenko, tam wygrzebały robaczka. A dobra gospodyni jeszcze podsypywała im ziarna, żeby nie chodziły głodne. Jajka, które znosiły, dziś nazwalibyśmy ekologicznymi, z wolnego wybiegu. Kury rozgrzebywały pazurkami ziemię w poszukiwaniu jedzenia, kąpały się w piasku, bo kury – w przeciwieństwie do gęsi i kaczek – nie lubią kąpać się w wodzie. Rządy nad niewielką kurzą społecznością sprawował kogut, który codziennie przed świtem piał głośno, zapowiadając nadchodzący dzień. Można by orzec, że kurom działo się o wiele lepiej niż dzisiaj, gdy stłoczone na fermach kurzych zajmują się tylko jedzeniem karmy, przybieraniem na wadze i znoszeniem jajek.

Kury pozostawione sobie samym z wielkim zaangażowaniem ustalały, która jest ważniejsza. Oczywiście nad wszystkimi kurami był kogut, potem kura, którą dziobał tylko kogut, za to ona dziobała wszystkie kury z kurnika, z wyjątkiem siebie samej oczywiście. Druga w kolejności kura była dziobana przez koguta i pierwszą kurę, za to ona dziobała wszystkie pozostałe... i tak dalej, i tak dalej, aż do najstabszej, najbardziej zabiedzanej i zastraszonej kury, która nikogo nie dziobała, a sama była dziobana przez wszystkie.

Pewnego dnia, gdy kury zajęte były tym, co zwykle, czyli wyszukiwaniem czegoś do zjedzenia, nad kurnikiem zagwizdało, zaświstało... Między kurami przeleciał i wbił się w ziemię przedziwny obiekt. Spłoszone kury rozbiegły się po podwórku, zanosząc się gdakaniem, kogut zapiał przeraźliwie i – ochłonąwszy – rzucił się ze szponami i dziobem na to coś, co wyglądało jak talerz, ale nie zwykły, tylko ogromny, z którego mogłyby jadać olbrzymy. Tajemniczy obiekt był mocno rozgrzany, świecił światłami i kręcił się jak grający bąk albo karuzela w lunaparku.

– Co, co, co to jest? – zdziwił się kogut.

– To, to, to, takie to, nie wiem co!

– Co, co, jak? To, to, tak? – gdakały kury.

Po jakimś czasie kury oswoiły się z obecnością latającego talerza przed kurnikiem. Na tyle, że jedna po drugiej podchodziły do UFO i dziobały w skorupę kosmicznego pojazdu.

– Dziob, dziob, tok, tok!

Nagle odskoczyły, bo talerz wydał metaliczny dźwięk i otworzył się niczym muszla ogromnego małża.

– Co, to, tak? Kto, to, tak? – zagdakały kury.

Zbliżyły się, zerkając, czy aby w talerzu nie ma czegoś do jedzenia. Pojazd UFO kojarzył im się z wielką miską, z której gospodyni sypała ziarno kurom.

Ale w latającym talerzu nie było ziarna. Byli tam za to niezwykli osobnicy w pierzastych kombinizonach, w kaskach z dziobami, a na dodatek nie byli wcale więksi od kur i bardzo do nich podobni.

Były to ufoludki, które przeleciały szmat kosmosu w poszukiwaniu obcych cywilizacji. Gdy zauważyły ślady działalności rozumnych istot na niebieskiej planecie, postanowiły wylądować i nawiązać kontakt. Gdy zobaczyły kury, ucieszyły się ogromnie, że przedstawiciele innej cywilizacji są do nich podobni.

– Jesteśmy podobni, to łatwiej się dogadamy!

– Szanowni mieszkańcy niebieskiej planety! – zaczął kapitan UFO. – Jesteśmy bardzo szczęśliwi, że spotkaliśmy Was na tej uroczej planecie!

– Ko, ko, ko, ko dak!

Elektroniczny tłumacz próbował przełożyć gdakanie kur na język kosmitów. Ale translator, choć zawierał słowniki kilku milionów języków galaktycznych, nie dał rady przetłumaczyć kurzego gdakania.

– Chyba translator się popsuł. Może spróbujemy języka gestów? – I kosmici, wymachując skrzydłami i kręcąc głowami, usiłowali wyrazić, jak się cieszą z tego niezwyklego spotkania i pozdrawiają mieszkańców Ziemi.

– Ko, ko dak! Ko, ko dak! – zagdakały kury. Zapewne odebrały sygnały ufoludków jako wrogie i prowokacyjne, bo hurmem rzuciły się ze szponami i dziobami na nich.

– Uwaga! Stan zagrożenia! – odezwał się translator. Kosmici pod gradem ciosów szponów i dziobów kurzych wycofali się do latającego talerza, który czym prędzej zamknął się niczym muszla ogromnego małża, przytraskując kilka kurzych piór ze skrzydeł i ogonów. A potem zawirował jak grający bąk i, świecąc kolorowymi reflektorami, odleciał między gwiazdy, unosząc pęki kurzych piór wyrwanych ze skrzydeł i ogonów.

– Próba nawiązania kontaktu nie powiodła się – zameldował kapitan kosmitów głównodowodzącemu floty UFO. – Zostaliśmy zaatakowani przez tubylców. Przerwywamy misję i wracamy do bazy.

A głównodowodzący zanotował, że błękitna planeta zamieszkaana jest przez podobnych co prawda tubylców, ale nieprzyjaznych, wrogo nastawionych i stojących na zdecydowanie niższym szczeblu rozwoju. Następnie wykreślił niebieską planetę, Ziemię, z planów badań kosmicznych i skierował latające talerze UFO na inne, ciekawsze planety.

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- Kiedy ufoludki wylądowały na Ziemi?
- Gdzie wylądowały?
- Kogo przypominały?
- Czy nawiązały kontakt z kurami?
- Czym to się skończyło dla nas?

5. Karta pracy, cz. 3, s. 29.

Skreślanie co drugiej litery w ciągu liter, odczytanie powstałych wyrazów. Odszukanie wśród naklejek zdjęć przedmiotów, których nazwy powstały; wklejanie ich w odpowiednie ramki. Układanie imion ufoludków z liter znajdujących się pod obrazkami, pamiętając, że imiona rozpoczynają się wielkimi literami.

Rysowanie po śladach rysunków gwiazdek, kolorowanie ich.

Zabawa ruchowa *Ruchy planet*.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy – *planety: Merkury, Wenus, Ziemia, Mars*. Przypomina ich położenie w Układzie Słonecznym. Chętne dziecko pełni rolę Słońca.

Słońce stoi na środku dywanu. Na hasło *Merkury*, po małym okręgu wokół *Słońca* poruszają się dzieci tworzące planetę Merkury. Na hasło *Wenus* – po trochę większym okręgu poruszają się wokół *Słońca* dzieci tworzące planetę Wenus. Analogicznie poruszają się dzieci tworzące planety Ziemia i Mars, z tym, że ich odległości od *Słońca* są coraz większe.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw X.

Dzieci maszerują po obwodzie koła, wyjmują z kosza po jednej gumowej piłce.

I

1. Zabawa orientacyjno-porządkowa *W górę i w dół*.

Dzieci biegają swobodnie po sali, trzymając piłki oburącz przed sobą. Na sygnał – jedno uderzenie w bębenek – zatrzymują się, podrzucają piłki oburącz w górę i starają się złapać je w dłonie. Na dwa uderzenia w bębenek – odbijają piłki od podłogi i łapią je w dłonie. Pomiędzy zadaniami swobodnie biegają.

II

- Ćwiczenie z elementem rzutu i chwytu.
Dzieci siedzą w sali skrzyżnie, w luźnej gromadce. Podrzucają piłki wysoko w górę, klaszczą w dłonie i starają się złapać piłki.
- Zabawa kształtująca zręczność, z elementem toczenia.
Dzieci, w siadzie skulnym, toczą piłki po podłodze pod ugiętymi nogami, następnie wokół siebie, na zmianę: w prawą stronę, w lewą.
Utrudnienie: dzieci przetaczają piłki pod nogami uniesionymi nad podłogę, następnie opuszczają nogi i toczą piłki wokół siebie.
- Kozłowanie.
Dzieci stają w luźnej gromadce w sali. Po pokazie nauczyciela próbują kozłować piłki oburącz, następnie prawą ręką, lewą.
Utrudnienie: dzieci kozłują piłki, chodząc po sali.
- Ćwiczenie mięśni brzucha.
Dzieci w siadzie prostym, umieszczają piłki między stopami. Przechodzą do leżenia tyłem, kładą ramiona za głowę, przenoszą wyprostowane nogi z piłkami za głowy (leżenie przewrotne) i starają się włożyć piłki stopami w dłonie. Następnie opuszczają nogi na podłogę i wracają do siadu prostego.
- Zabawa z elementem kopania – *Kopnij i zatrzymaj*.
Dzieci stoją w szeregu po jednej stronie sali (w przypadku większej liczby ćwiczących tworzą dwuszereg; najpierw ćwiczą dzieci z pierwszego szeregu, a potem z drugiego). Na podłodze przed każdym dzieckiem leży piłka. Dzieci lekko kopią piłki w przód, następnie biegną za toczącymi się piłkami i starają się zatrzymać je, stawiając na nich stopy. Ćwiczenie wykonują na zmianę: prawą nogą, lewą.
- Zabawa z elementem skoku – *Skaczemy jak pileczki*.
Dzieci stają w luźnej gromadce. Uderzają piłkami o podłogę, następnie podskakują, naśladując odbicia piłki od podłoża.
- Zabawa z elementem równowagi – *Masujemy stopy*.
Każde dziecko staje na jednej nodze, drugą ugina w kolanie i kładzie stopę na piłce leżącej na podłodze. Toczy piłkę stopą w przód, do wyprostowania kończyny, i z powrotem, do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie wykonuje na zmianę: prawą nogą, lewą.
- Zabawa kształtująca koordynację wzrokowo-ruchową – *Zderzenie piłek*.
Dzieci stają w dwóch rzędach naprzeciwko siebie, w przysiadzie, w odległości czterech – pięciu metrów. Piłka leży na podłodze przed każdym dzieckiem. Pierwsze dzieci z rzędów wykonują energiczny wyprost ramion, jednocześnie odpychają piłkę w przód tak, by toczyła się po linii prostej i zderzyła z piłką kolegi. Po wykonaniu zadania wstają, zabierają piłki i idą na koniec swoich rzędów.

III

- Zabawa ruchowa kształtująca zręczność – *Czarodziejska kula*.
Dzieci siedzą skrzyżnie w sali, w luźnej gromadce. Przed każdym dzieckiem na podłodze leży piłka. Dzieci podnoszą piłki oburącz na wysokość głowy, obracają w dłoniach *czarodziejskie kule i zaglądają do ich wnętrza*. Co pewien czas wracają do pozycji wyjściowej i odpoczywają. Dzieci maszerują po obwodzie koła, powtarzają rymowanekę, odkładają piłki do kosza.

*Piłką bawić się lubimy,
z piłką chętnie też ćwiczymy.
Celujemy, podrzucamy,*

*odbijamy i turlamy.
A gdy nogi zmęczyć chcemy,
to jak pileczki skaczemy.*

1. Rysowanie ufoludka według opisu z rymowanki.

Nauczyciel kilkakrotnie mówi rymowankę, a dzieci rysują ufoludka.

*Jestem ufoludek malutki,
cały jestem zieleniutki.*

*Mam trzy ręce, cztery nogi,
jedno oko i dwa rogi.*

*Brzuszek wzdęty jak balonik
i kopytka jak u koni.*

*Usta w kształcie są serduszka
i malutkie mam dwa uszka.*

 Zabawa ruchowa *Ruchy planet* (przewodnik, s. 53).

2. Zabawa *Wędrująca gwiazdka*.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel gra na dowolnym instrumencie w metrum 3/4, akcentując każde *raz*. Zadaniem dzieci jest przekazanie sąsiadowi sylwety gwiazdki w czasie akcentu.

3. Śpiewanie znanych dzieciom piosenek głosem kosmitów.

Dzieci śpiewają znane piosenki na sylabach – *dło, dło, dło... blu, blu, blu...*

Dzień 3. 8 ufoludków

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 8,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa poznane cyfry,
- wykonuje formę przestrzenną.

Środki dydaktyczne: zdjęcie kosmosu, tekturowe pudełko, klej, kolorowy papier, folia aluminiowa, kawałki włóczki, bibuła, klocki w kształcie figur geometrycznych, cyfry, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 50, karty pracy, cz. 3, s. 30, 31.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia głosowe.

Wypowiadanie przez dzieci zdania: *Na moim podwórku wylądowało UFO* szeptem, półgłosem, pełnym głosem. Mówienie tego samego zdania szeptem i stopniowe zwiększanie natężenia głosu.

2. Oglądanie powiększonego zdjęcia kosmosu. Podawanie nazw wybranych gwiazdozbiorów przez nauczyciela. Wymyślanie podróży do nich, poznawanie mieszkańców znajdujących się tam planet.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXI (przewodnik, s. 49).

II

 Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 8.

1. Liczenie w zakresie 7.

Dzieci liczą obrazki różnych zegarów. Omawiają ich wygląd, określając, jak wygląda pierwszy, drugi... siódmy zegar.

Umieszczają pod obrazkami kartonik z cyfrą 7.

2. Umieszczenie obok obrazka z zegarami jeszcze jednego obrazka.

3. Ułożenie zapisów (dodawanie) pod obrazkami.

Dzieci jeszcze raz liczą obrazki i układają działanie:

$$7 + 1 = \dots$$

Odczytują je, podają wynik i umieszczają kartonik z odpowiednią liczbą krążków.

$$7 + 1 = \text{kwadracik z 8 krążkami}$$

4. Pokaz cyfry **8** – drukowanej i pisanej.
  - Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry **8** przez nauczyciela.
  - Kreślenie cyfry **8** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
5. Uzupełnienie działania, odczytanie go.

$$7 + 1 = 8$$

6. Karty pracy, cz. 3, s. 30, 31.

- Uzupełnianie tabeli tak, aby wszędzie było po 8 figur. Kolorowanie figur. Kolorowanie ósmego kwadratu, licząc od lewej strony. Kolorowanie ósmego trójkąta, licząc od prawej strony. Rysowanie po śladzie UFO lecącego na Ziemię.
- Rysowanie w każdym kolejnym kwadracie o jedną figurę więcej. Rysowanie w każdym kolejnym kwadracie o jedną figurę mniej. Łączenie liczb od najmniejszej do największej, a potem od największej do najmniejszej. Pisanie cyfr 8 po śladach.

 Zabawa ruchowa *Rakieta* (przewodnik, s. 51).

 Wykonanie ufoludka – *kosmicznego ludka*.

1. Zabawa z rymówką.

Dzieci dobierają się w pary, podają sobie ręce; powtarzając za nauczycielem rymówkę, podskakują w parze, w rytmie rymowanki mówionej przez nauczyciela.

*Jestem ufoludek malutki,
mam – dwie pary rąk,
dwie pary nóg,
uszy jak u konia,
buzię jak u krówki.*

*Kolor mam zielony,
a ogon niebieski.
Oczy jak u sowy,
a na głowie – rogi.*

 Zabawa ruchowa *Poruszam się jak kosmita*.

Dzieci naśladują kosmitów, ich sposób poruszania się, np. chodzą na sztywnych nogach, na czworakach, podskokami obunóż, czołgają się... według własnych pomysłów.

2. Rozmowa na temat wyglądu kosmitów.

- Jak według was mogą wyglądać kosmici?
- Czy mogą być kolorowi?
- Czy muszą mieć włosy, czy nie?
- A może mają skórę jak węże czy jaszczurki?
- Indywidualne wypowiedzi dzieci na temat wyglądu kosmitów.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci oklejają tekturowe pudełka folią aluminiową. Dokleją wycięte z kolorowego papieru oczy, usta, nos. Włosy mogą zrobić z włóczki lub poskręcanej bibuły. Postać kosmity mogą ozdobić guzikami, koralikami, sprężynkami, wykorzystując plastelinę.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

5. Oglądanie prac dzieci.

Nadawanie imion swoim kosmitom przez autorów prac.

6. Sprzątanie swoich miejsc pracy.

 Spacer – obserwowanie drzew i krzewów w zimowej szacie.

III

1. Karta praca *Czytam, liczę, piszę*, s. 50.

Kolorowanie odpowiedniej liczby elementów.

2. Układanie sylwety rakiety z klocków w kształcie figur geometrycznych.
3. Zabawa *Start rakiety* (przewodnik, s. 51–52).

Dzień 4. Kosmiczny sen

Cele główne:

- umuzykalnianie dzieci,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- reaguje ruchem na określone metrum,
- rzuca i łapie piłkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kosmiczny sen*, szarfy, piłki, kartoniki z cyframi, klej, bibuła, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 51.

Przebieg dnia

I

1. Wykonanie cyfr do dotykania.

Nauczyciel przygotowuje kilka zestawów kartoników z cyframi (10 cm na 7 cm). Dzieci smarują każdą cyfrę klejem w płynie, kładą na niej kuleczki z bibuły lub inny materiał i mocno dociskają. Po otrzymaniu cyfr do dotykania dzieci przystępują do zabawy.

2. Rozpoznawanie cyfr za pomocą dotyku.

Dzieci bawią się w parach. Jedno dziecko zasłania sobie oczy, drugie wybiera kartonik z cyfrą do dotykania, kładzie go przed partnerem i prowadzi jego dłoń do kartonika. Dziecko dotyka cyfry, wodzi po niej palcem i stara się ją rozpoznać.

📅 Ćwiczenia poranne – zestaw XXI (*przewodnik*, s. 49).

II

📁 Zabawy przy piosence *Kosmiczny sen*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci maszerują po kole. Słyszac dźwięki kołatki, wykonują podskok, a słyszac dźwięki grzechotki – przysiad.

2. Improwizowanie dialogów śpiewanych.

Nauczyciel, śpiewając, zadaje dzieciom proste pytania, na które odpowiadają indywidualnie – śpiewając.

– Czy chcielibyście polecieć na Księżyc?

– Czym polecilibyście?

– Czy na Księżycu ktoś mieszka?

3. Słuchanie piosenki *Kosmiczny sen* (sł. i muz. K. Gowik).

Czte - rej kos - mi - ci przy - le - cie - li, w mo - im po - ko - ju przy - sta -
wiel - kim jest le - niusz - kiem i czę - sto cho - wa się pod
nę - li. Mó - wią: „Dzień do - bry, my prze - pra - sza - my, a - le pew - ne - go chło - pca szu -
łóż - kiem. Nie słu - cha ta - ty, na bra - ta krzy - czy i nie chce ma - mie swej po - móc
ka - my. Ten chło - piec w ni - czym”. A prze - cież trze - ba do - brym być,

B a B G7 C B a

sło-dką mi-nę mieć, bo i - na-czej tro - chę wstyd... Być le-niu-szkiem? Nie!

B a B C B F

Być kłam-czusz-kiem? Nie! Le - piej iść do ma - my i przy - tu - lić się.

I. *Czterej kosmici przylecieli,
w moim pokoju przystanąli.
Mówią: „Dzień dobry, my przepraszamy,
ale pewnego chłopca szukamy.
Ten chłopiec wielkim jest leniuszkiem
i często chowa się pod łóżkiem,
Nie słucha taty, na brata krzyczy
i nie chce mamie swej pomóc w niczym”.*

Ref.: *A przecież trzeba dobrym być,
słodką minę mieć,
bo inaczej trochę wstyd...
Być leniuszkiem? Nie!
Być kłamczuszkiem? Nie!
Lepiej iść do mamy i przytulić się.*

II. *Czterej kosmici odlecieli,
bo porozmawiać z kim nie mieli.
A ja czerwony jak pan buraczek
pod łóżkiem leżę, ze wstydu płacę...
A potem bardzo się zdziwiłem,
bo się po prostu obudziłem.
To tylko sen był, och, wspaniale!
Już nigdy zły nie będę wcale.*

Ref.: *A przecież trzeba...*

4. Rozmowa na temat piosenki.
  - Jak jest zbudowana piosenka?
  - Kto odwiedził chłopca?
  - Dlaczego odwiedzili go kosmici?
  - Czy to zdarzyło się naprawdę?
5. Zabawa ilustracyjna do piosenki.
Dzieci dobierają się w czteroosobowe kółeczka, ustawiają się na obwodzie koła, w którego środku leży chłopiec.
Podczas zwrotek dzieci poruszają się w kółeczkach w rytmie piosenki. Podczas refrenu zatrzymują się, poruszają palcem wskazującym i wskazują na chłopca leżącego w środku.
6. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
7. Zabawa w rozpoznawanie metrum.
Nauczyciel gra melodię *na dwa* lub *na trzy*, wyraźnie akcentując pierwszą miarę każdego taktu. Dzieci głośno mówią *raz* i liczą z nauczycielem dźwięki mieszczące się pomiędzy jednym a drugim *raz*.

8. Spacer po kole przy śpiewie piosenki (nauczyciel śpiewa sam zwrotki, a wspólnie z dziećmi refren).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw X (przewodnik, s. 53–54).

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 51.

Określanie, który statek obcych doleci do Ziemi. Rysowanie jego drogi. Kolorowanie statków kosmicznych obcych.

2. Oglądanie Księżyca w różnych fazach (internet). Słuchanie ciekawostek na jego temat.

- *Księżyc znajduje się najbliżej Ziemi, bliżej niż cokolwiek innego w kosmosie – ponad 100 razy bliżej niż najbliższa Ziemi planeta Wenus.*
- *Na Księżycu, oprócz wysokich gór o łagodnych, zaokrąglonych zboczach, znajdują się liczne kratery powstałe na skutek uderzeń dużych meteorytów, które nadleciały z kosmosu.*
- *Księżyc wiekowo jest rówieśnikiem Ziemi.*
- *W latach 1969–1972 odbyło się sześć wypraw na powierzchnię Księżyca.*
- *Nie tylko Ziemia przyciąga Księżyc, jest także odwrotnie. Odbiciem tego są pływy, powodujące zmiany poziomu wód oceanicznych. Gdy woda w oceanie opada, mówimy, że jest odpływ, a gdy podnosi się, mamy przyływ.*

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Spacer po Księżycu*.

Nauczyciel rozkłada na dywanie szarfy – przeszkody, które podczas spaceru po Księżycu dzieci muszą zręcznie omijać.

Dzień 5. Jesteśmy na zielonej (niebieskiej) planecie

Cele główne:

- rozwijanie aktywności twórczej,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- aktywnie uczestniczy w zajęciach,
- rysuje sceny nierealne.

Środki dydaktyczne: kartoniki z wyrazami, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 52, 53.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 52.

Odszukiwanie i zaznaczanie 8 różnic pomiędzy obrazkami.

2. Oglądanie książek o Układzie Słonecznym, jego planetach.

Oglądanie zdjęć, słuchanie ciekawostek.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXI (przewodnik, s. 49).

II

 Zajęcia twórcze – *Podróż na Planetę Spokoju*.

Nauczyciel opowiada historyjkę, a dzieci wykonują określone ruchy.

Udajemy się dzisiaj w daleką podróż na tajemniczą planetę. Wsiadamy do rakiety (dzieci siadają na krzesłkach ułożonych w trójkąt), rakietą startuje. (Powtarzają zabawę Start rakiety ze s. 51–52). Dolecieliśmy na Planetę Radości, żeby uzupełnić paliwo. Wsiadamy i obserwujemy tutejszych mieszkańców. Radośni i uśmiechnięci, cieszą się cały czas. Podbiegają do was, ściskają, podskakują z radości, obejmują was i tańczą z wami, śmiejąc się radośnie. Udziela się wam ta radość, zachowujecie się tak samo jak mieszkańcy tej radosnej planety – cieszyście się, łączycie w grupy i radośnie tańczycie, śmiejąc się głośno.

Zatankowaliśmy i lecimy dalej. Śmiechem żegnacie mieszkańców Planety Radości. Startujemy (analogicznie zabawa *Start rakiety*).

Następny postój to Planeta Wściekłości. Powoli wysiadamy i widzimy zdenerwowanych mieszkańców, krzyczących na siebie, tupiących ze złości, zaciskających nerwowo pięści. Krzyczą na was, wygrażają. Wy zaczynacie robić tak samo, udziela się wam atmosfera tej planety – biegacie nerwowo, krzyczycie, machacie rękami, przedrzeźniacie się wzajemnie, tupiecie nogami. No, nareszcie koniec postoju. Żegnacie mieszkańców Planety Wściekłości krzykiem, odgrażaniem się, machaniem pięścią. Startujemy (analogicznie jak poprzednio, zabawa *Start rakiety*).

Dolecieliśmy. Przed nami Planeta Spokoju. Wysiadamy i widzimy uśmiechniętych mieszkańców planety, poruszających się łagodnie, spokojnie, delikatnie głaskających się nawzajem, prowadzących się za ręce lub siedzących obok siebie. Udziela się wam ta atmosfera, zaczynacie się zachowywać tak jak oni – jest wam przyjemnie, czujecie się uspokojeni, zadowoleni, chodźcie uśmiechnięci, obejmujecie się wzajemnie, witacie ze wszystkimi.

Na koniec nauczyciel pyta:

- Na której planecie czuliście się najlepiej?

 Wykonanie pracy plastycznej *Jestem na niebieskiej (czerwonej, zielonej...) planecie*.

1. Zabawa *Co jest w tym kolorze?*

Nauczyciel podaje nazwy kolorów, a dzieci podają nazwy przedmiotów, roślin, zwierząt będących w tym kolorze.

Np.

* zielony – żaba, kapusta, młode liście...

* czerwony – pomidor, róża...

* niebieski – woda, niebo, oczy...

2. Układanie porównań do nazw kolorów.

Nauczyciel rozpoczyna porównania, a dzieci je kończą.

Np.

* *niebieski jak...* (niezapominajka)

* *żółty jak...* (słońce)

3. Wyprowadzanie się dzieci na temat: *Co by było, gdyby na Ziemi wszystko było różowe?*

 Zabawa ruchowa *Dotknij*.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na hasło – nazwę koloru, muszą dotknąć w sali czegoś w tym kolorze.

4. Rysowanie kredką w wybranym kolorze wymyślonej planety, jej mieszkańców, roślinności, zwierząt.

5. Oglądanie wykonanych prac, słuchanie wypowiedzi autorów na temat swojej planety.

 Spacer – obserwowanie zimowej przyrody.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 53.

Oglądanie portretów ufoludków i ich fragmentów. Określanie, czy to są wszystkie fragmenty.

Słuchanie rymowanki. Rysowanie według niej ufoludka.

 Zabawa ruchowa *Rakieta (przewodnik*, s. 51).

2. Zabawa *Kalambury*.

Chętne dzieci losują kartoniki z wyrazami, odczytują je po cichu. Muszą za pomocą ruchów, gestów, min (pantomimicznie) przedstawić te wyrazy. Proponowane wyrazy: *planety, rakieta, samolot...*

Marzec

Tydzień I: W świecie zwierząt

Dzień I. Z jak zebra

Cele główne:

- zapoznanie z literą **z** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **z** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: bębenek, litery, nakrywk: białe, czerwone, niebieskie, karty pracy, cz. 3, s. 32, 33, 34, 35, 36.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat ogrodów zoologicznych.
  - Co to są ogrody zoologiczne?
  - Po co są ogrody zoologiczne?
  - Jakie zwierzęta można tam spotkać?
2. Oglądanie albumów, książek o zwierzętach egzotycznych.
Nazywanie zwierząt na zdjęciach, słuchanie ciekawostek na ich temat.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Małe chmury i duże chmury*.
Gdy nauczyciel wystukuje ósemki na bębenku – *chmury szybko wędrują po niebie*, dzieci biegają swobodnie po sali. Gdy usłyszą ćwierćnuty wystukiwane na bębenku – *duże chmury płyną leniwie po niebie*, dzieci parami chodzą po sali, wymijając się.
- Zabawa z elementem skoku – *Zajęczki skaczą*.
Dzieci opierają całe dłonie na podłodze; podciągając nogi do rąk, naśladują skoki zajęcze.
- Ćwiczenia ramion – *Chwianie się gałęzi drzew podczas wiatru*.
Dzieci w siadzie skrzyżnym, wznoszą proste ramiona w bok i opuszczają je w dół, poruszając dłońmi i palcami.
- Ćwiczenia równowagi – *Idziemy między kałużami*.
Dzieci maszerują na palcach między krążkami – *kałużami*, wysoko unosząc kolana.
- Ćwiczenie ożywiający.
Dzieci biegają w różnych kierunkach; na sygnał nauczyciela skaczą do przodu, omijając *kałuże*.
- Marsz przy śpiewie wybranej piosenki.

II

 Wprowadzenie litery **z** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęcia zebry. Omówienie jej wyglądu.
  - Słuchanie ciekawostek na temat zebry.
Zebra ma białe pasy na czarnej sierści. Jest ssakiem, należy do rodziny koniowatych. Zamieszkuje Afrykę – sawannę. Żyje w stadach, gdzie głównie jest jeden samiec z haremem samic. Odżywia się trawami i ziołami. Jej największym wrogiem jest lew, przed którym szybko ucieka. Rodzi jedno młode, które osiąga dojrzałość w wieku trzech lat.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *zebra*.
  - Dzielenie słowa *zebra* na sylaby.
  - Dzielenie słowa *zebra* na głoski.
  - Co słyszycie na początku słowa *zebra*?
  - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *z* (*zegar, zapalki, zupa...*), mających ją w środku (*koza, waza, mazurek...*).
  - (W słowach kończących się głoską *z* często słyszymy głoskę *s*).
  - Z ilu głosek składa się słowo *zebra*?
3. Budowanie schematu słowa *zebra*.

4. Określanie rodzaju głoski.
  - Wypowiadanie głoski *z* długo: *zzzyyyy...*
  - Wypowiadanie głoski *z* krótko: *z, z, z, z, z...*
  - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).
5. Budowanie modelu słowa *zebra*.
6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *z* (*Zuzia, Zosia, Zenek...*).
7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Zenek*.
Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.
8. Pokaz litery *z*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
9. Umieszczenie poznanych liter: **z, Z, a, r, b, e, n, k**, pod modelami słów *zebra, Zenek*.

- Odczytanie wyrazów **zebra, Zenek**.

 Zabawa ruchowa *Co to za zwierzę?*

Nauczyciel ma kartoniki z nazwami zwierząt. Dzieci biegają po sali. Na sygnał – uderzenie w tamburyn – zatrzymują się, odczytują nazwę zwierzęcia i naśladują jego ruchy. Przykładowe nazwy: **zebra, koza, osa, wrona, motyl, zimorodek, rak...**

 Utrwalanie litery *z*.

1. Zabawa kostką literową.
Na kostce są umieszczone litery – odpowiedniki samogłosek. Dzieci dostają kartoniki z literami **z**. Rzucając kostką, nazywają literę, która wypadła, i czytają połączenia litery **z** z tą literą. Np. wypadła litera **y** – czytają **zy, yz**.
2. Zabawa *Mała litera i wielka litera*.
Każde dziecko dostaje kartonik, na którym jest poznana litera – mała lub wielka. Dzieci swobodnie poruszają się przy nagraniu skocznej melodii. Gdy muzyka milknie, szukają osoby, która ma kartonik z taką literą jak one.
Litery na kartoniki: **a, A, b, B, d, D, e, E, g, G, i, I, k, K, l, L, m, M, n, o, O, p, P, r, R, s, S, t, T, w, W, y, Y, z, Z**.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Litery na balu*.

Dzieci siedzą w kole. Każde z nich, z wyjątkiem jednego, otrzymuje kartoniki z drukowaną literą, małą lub wielką (kartoniki z poprzedniego ćwiczenia). Dziecko, które nie ma kartonika z literą, jest królem liter. Dzieci tańczą u króla na balu. Gdy muzyka milknie, ustawiają się w pary – mała litera i wielka litera, jedna para za drugą; podchodzą do króla i wszystkie się przedstawiają, np. Mała i wielka litera **k**, mała i wielka litera **t**.

3. Karty pracy, cz. 3, s. 32, 33, 34, 35.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w nazwie ma głoskę *z*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami tyłu okienek, z ilu głosek składają się ich nazwy. Czytanie połączeń litery **z** z poznanymi literami. Rozwiązywanie rebusów.
  - Czytanie krótkiego tekstu. Uzupełnianie liter w wyrazach poprzez łączenie luk z odpowiednimi literami. Czytanie nazw zwierząt ukrytych w płataninkach.
  - Pisanie liter **z, Z** po śladach, a potem – samodzielnie. Ćwiczenie poprzedza kreślenie liter w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 36.

- Zaznaczanie pomyłek na obrazku. Otaczanie pętlą zdjęć zwierząt spotykanych w zoo. Określanie, gdzie można spotkać pozostałe zwierzęta.
2. Ćwiczenia usprawniające mięśnie narządów mowy – *Nieme zwierzęta*.
Dzieci bezgłośnie naśladują zwierzęta. Np.
- *Ryczący lew* – dzieci szeroko otwierają usta i wyszczerzają zęby.
  - *Trąbiący słoń* – dmuchają długim strumieniem przez trąbkę ułożoną z ust, przy wysoko uniesionej głowie.
  - *Śmiejąca się żyrafa* – szeroko rozciągają usta przykrywające zęby.
3. Zabawa *Jestem dzikim zwierzęciem*.
Dzieci wcielają się w postać wybranego przez siebie zwierzęcia i opowiadają, jak się poruszają, jak wyglądają, co lubią jeść.
Pozostałe dzieci muszą odgadnąć nazwę zwierzęcia.

Zabawa ruchowa *Słonie*.

Dzieci znajdują się w pozycji siadu klęcznego. Na sygnał nauczyciela przechodzą do czworakowania z wyprostowanymi w kolanach nogami i wysoko uniesionymi biodrami. W takiej postawie wolno przemieszczają się po sali, wykonując równocześnie przeniesienie do przodu lewej ręki i lewej nogi, następnie prawej ręki i prawej nogi. Głowę mają uniesioną, wzrok skierowany przed siebie. Czworakowanie trwa około 2 minut, po czym dzieci znów wracają do pozycji siadu klęcznego.

Dzień 2. Hipopotam

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat wiersza,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych.

Środki dydaktyczne: wiersz A. Frączek *Chichopotam*, ilustracje do wiersza, piosenka *Dżungla*, litery, obrazki przedstawiające zwierzęta egzotyczne, *Wyprawka plastyczna*, książka, s. 58, 59, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 54.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 54.

Dzielenie na głoski nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Rysowanie pod zdjęciami odpowiedniej liczby okienek. Pisanie liter **z, Z**.

- Ćwiczenia poranne – zestaw XXII (*przewodnik*, s. 61).

II

☐ Słuchanie wiersza A. Frączek *Chichopotam*.

1. Zabawa ze śpiewem przy piosence *Dżungla* (autor i kompozytor nieznani).

Umiarkowanie

I. Dżun - gla, dżun - gla, ta - ka wiel - ka dżun - gla,
Miesz - ka so - bie w bam - bu - so - wej chat - ce

po - plą - ta - ne zwo - je dzi - kich lian.
Am - bo Sam - bo - wiel - kiej dżun - gli pan.

Stru - sie mu się w pas kła - nia - ją, mał - py na o -
go - nach gra - ją. Am - bo tu, Am - bo tam, Am - bo tu i tam.

Dzieci stają w kole, przodem do jego środka. Tańczą rytmicznie w miejscu, przenosząc ciężar ciała z prawej nogi na lewą.

I

Dżungla, dżungla,

taka wielka dżungla,

*poplątane zwoje
dzikich lian.*

*Mieszka sobie w bambusowej chatce
Ambo Sambo – wielkiej dżungli pan.*

Refren:

*Strusie mu się w pas kłaniają,
małpy na ogonach grają.*

*Ambo tu, Ambo tam,
Ambo tu i tam.*

II

*Ambo Sambo, doskonale znam go,
węża się nie boi ani lwa.*

Dzieci:

ręce mają podniesione do góry, naśladują
kołyszące się drzewa,
 zataczają przed sobą obiema rękami
 duże koła,
 wykonują rękami młynek,

ręce składają w trójkąt nad głowami,
 obracają się wokół własnej osi,

kłaniają się *w pas,*
 prawą ręką *trzymają małpi ogon,* a lewą
 naśladują *grę na ogonie,*
 rytmicznie wskazują dłońmi na przemian,
 prawą i lewą stronę,

obracają się wokół własnej osi,
 naśladują dłońmi wijącego się węża, a potem –
 ryczącego lwa,

*Dla swych dzikich,
leśnych ulubieńców
w dłoni coś smacznego
zawsze ma.*

Refren:
Strusie mu się...

2. Słuchanie wiersza.

*Wyszedł z błota hipopotam:
– Cha-chi-cho-cha! – zachichotał.*

*Słoń, zbudzony owym dźwiękiem,
zakolysał trąbą z wdziękiem:*

*– Tru-tu-tu-tu! Mój sąsiedzie!
Co cię śmieszy, można wiedzieć?*

*Hipopotam rzec coś chciał,
lecz nie zdołał, bo się śmiał.*

*Żółw guzdrała, wietrząc psotę,
zaraz przygnał tu galopem,
stado strusi zbaraniało,
a lew ryknął: – Co się stało?!*

*Hipcio zerknął na nich i...
znów się chichrał: – Chi, chi, chi...*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Skąd wyszedł hipopotam?
- Kogo rozśmieszył?
- Co mogło tak rozśmieszyć hipopotama?
- Co było prawdziwe w wierszu?
- Co było nieprawdziwe?

4. Naśladowanie śmiechu hipopotama, słonia i lwa.

Hipopotam – *chi, chi, chi...*

Słoń – *cho, cho, cho...*

Lew – *chy, chy, chy...*

5. Wykonanie śmiesznego słonika (*Wyprawka plastyczna* nr 15).

- Wycinanie elementów.
  - Zaginanie i sklejanie elementów według wzoru.
  - Naklejanie słonika na kartkę.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw X (*przewodnik*, s. 53–54).
- Zabawy na placu przedszkolnym.

wyciągają do przodu otwartą dłoń,

jw.

*– Czy pan ze mnie się naśmiewa? –
spytał pawian, schodząc z drzewa.
Chciał na śmieszka się obrazić,
lecz... chichotem się zaraził.*

*Wnet się śmiała cała plaża –
wąż aż skręcał się i tarzał,
żółw rechotał, zebry rżały,
śmiechem parskał lew wspaniały.*

Calusieńki świat chichotał!

*Kto to sprawił? CHICHOPOTAM!
Ten wesolek rodem z błota.*

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 58, 59.

Granie w grę według określonych reguł.

2. Ćwiczenia indywidualne – układanie nazw zwierząt egzotycznych z liter.

Nauczyciel przygotowuje litery i obrazki zwierząt egzotycznych, dzieci układają z liter ich nazwy. Np. **tygrys, zebra, panda, gazela, lampart, lwy, pantera, mors, pingwin, pelikan, krokodyl...**

- Zabawa ruchowa *Słonie* (*przewodnik*, s. 63).

Dzień 3. Zwierzęta z zoo

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa dany tekst na własną melodię,
- lepi z plasteliny formy realne.

Środki dydaktyczne: piosenka *Lody w zoo*, zagadki, plastelina, książka, s. 60, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 55, 56.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 55.

Określanie, jaka nie może być mysz, jaki nie może być niedźwiedź (wielbłąd). Rysowanie po śladzie.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXII (*przewodnik*, s. 61).

II

 Zabawy przy piosence *Lody w zoo*.

1. Zabawa *Zwierzątką*.

Dzieci maszerują po kole przy dźwiękach kołatki. Podczas przerwy w grze naśladują ruchy zwierząt, których nazwy podał nauczyciel. Np. *malpki, słonie...*

2. Słuchanie piosenki *Lody w zoo* (śl. i muz. K. Gowik).

F C d B F C F

Kto, kto, kto chce iść dzi - siał do zoo?

F C d B F C F

Kto, kto, kto chce dziś lo - dy zjeść w zoo?

F d B G9

Mał - pa je ba - na - na, ty - grys sma - cznie chra - pie,

F C7 F Des C

sło - nie sy - pią pias - kiem w ko - ło,

F d B G9

hi - po - po - tam wo - dą pry - ska, fo - ka ry - by ła - pie.

F C7 F C Des C

Tak we - so - ło jest dzi - siał w zoo!

Ref.: *Kto, kto, kto chce iść dzisiaj do zoo?
Kto, kto, kto chce dziś lody zjeść w zoo?*

I. *Małpa je banana, tygrys smacznie chrapie,
słonie sypią piaskiem w koło,
hipopotam wodą pryska, foka ryby łapie.
Tak wesoło jest dzisiaj w zoo!*

Ref.: *Kto, kto...*

II. *Ale co to, co to? Kangur skoczył w błoto!
Lama puszy się jak dama,
hiena chce być małym kotkiem,
mleko pić z ochotą.
Tak wesoło jest dzisiaj w zoo!*

Ref.: *Kto, kto...*

III. *Co to za żarty? Lew chce iść na narty,
a żyrafa do fotografa!
Rekin wielką ma ochotę na lot samolotem!
Tak wesoło jest dzisiaj w zoo!*

Ref.: *Kto, kto...*

IV. *Co tam znów się dzieje? Misiek rybek nie je,
i mieć skrzydła ma nadzieję...
Zebra liczy swoje paski, a ja wciąż się śmieję!
Tak wesoło jest dzisiaj w zoo!*

Ref.: *Kto, kto...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Co się dzieje w zoo?
- Co robił kangur, lew, robiła hiena?
- Co robiły inne zwierzęta?

4. Zabawa ilustracyjna przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci naśladują ruchy zwierząt z piosenki. Podczas refrenu zatrzymują się i z nauczycielem wyklaskują rytm.

5. Improwizacja wokalna fragmentu tekstu piosenki.

Np. *Co to za żarty? Lew chce iść na narty...*

▣ Lepienie z plasteliny figurki egzotycznego zwierzęcia.

Nauczyciel prosił wcześniej dzieci, żeby wybrały sobie jedno egzotyczne zwierzę i zgromadziły jak najwięcej informacji na jego temat. Dzieci miały to zrobić w domu. Teraz dzielą się informacjami.

1. Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach egzotycznych.

- *Chociaż trąbę zawsze ma,
to koncertów nam nie gra.* (słoń)
- *Grzywę ma większą niż koń
i królem zwierząt go zwą.* (lew)
- *Ogromny kot, cały przegowany,
bywa czasem w cyrku – tresowany.* (tygrys)

- *Jest duży i garbaty,
a na swoim grzbiecie
duży ciężar uniesie.* (wielbłąd)
2. Czytanie całościowe wyrazu *ssaki*.
    - Wyjaśnienie znaczenia tego pojęcia (młode po urodzeniu ssą mleko matki...).
    - Podawanie przykładów ssaków wśród zwierząt egzotycznych. (Np. lew, tygrys, słoń, zebra...).
  - Zabawa ruchowa *Żyrafy i lwy*.
Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: żyrafy i lwy. Wywołana grupa dzieci naśladuje sposób poruszania się danego zwierzęcia.
    - *Żyrafy* – chodzą po sali z wyprostowanymi plecami i wyciągniętą szyją, wysoko unosząc kolana i wolno rozglądając się dookoła.
    - *Lwy* – chodzą na czworakach z jednoczesnym przenoszeniem do przodu lewej ręki i lewej nogi, a następnie prawej ręki i prawej nogi, z wysoko uniesioną głową.
  3. Lepienie figurek zwierząt egzotycznych z plasteliny.
  4. Prezentowanie swoich prac.
Dzieci prezentują swoje prace – opowiadają o tym, jak należy dbać o ich zwierzęta.
  - Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 56.

Łączenie obrazków żyraf z ich cieniami. Rysowanie drogi hipopotama do jeziora.

Zabawa ruchowa *Słonie (przewodnik*, s. 63).

2. Ćwiczenia w książce, s. 60.

Rozpoznawanie zwierząt po ich cieniach. Wskazywanie tych, które można spotkać na wolności w Polsce.

Dzień 4. Ile zwierząt było, ile odeszło, ile jest?

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności odejmowania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odejmuje w zakresie 8,
- uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: cyfry, znaki, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 57, 58, książka, s. 61, karty pracy, cz. 3, s. 37, 38, 39.

Przebieg dnia

I

1. Dobieranka słowna *Jakie są zwierzęta?*

Nauczyciel podaje określenia, a dzieci dopowiadają nazwę zwierzęcia, z jakim to określenie najczęściej się kojarzy.

- *groźny jak...* (lew)
- *garbaty jak...* (wielbłąd)
- *syczący jak...* (wąż)
- *ciężki jak...* (słoń)
- *powolny jak...* (żółw)
- *zwinny jak...* (małpa).

2. Karta pracy, cz. 3, s. 37.

Nazywanie zwierząt narysowanych z boku karty. Odszukanie wśród naklejek cyfr od 0 do 8 i naklejanie ich na zdjęciach tych miejsc, w których żyją zwierzęta oznaczone tymi cyframi.

📁 Ćwiczenia poranne – zestaw XXII (*przewodnik*, s. 61).

II

📁 Wprowadzenie odejmowania jako ubywania.

Dzieci otrzymują kartoniki z cyframi od 0 do 8 i znakami: +, −, =, a także liczmany (np. klocki) w dwóch kolorach. Nauczyciel umieszcza na tablicy 8 sylwet UFO – za ich pomocą będzie ilustrował treść zadań. Dzieci ilustrują zadania za pomocą liczmanów.

1. Zadanie na dodawanie – ilustrowane sylwetami i liczmanami.

Na łące wylądowały 4 UFO. (Nauczyciel zabiera z tablicy 8 sylwet UFO, a umieszcza 4 sylwety). Po chwili wylądowały jeszcze 3 UFO. (Dokłada 3 sylwety). Ile UFO wylądowało na łące?

Nauczyciel umawia się z dziećmi, że jeden liczman oznacza jedno UFO.

• Układanie przez dzieci za pomocą liczmanów tego, o czym była mowa w zadaniu.

• Układanie działania do tego zadania.

$$4 + 3 = 7$$

2. Wprowadzenie odejmowania.

• Zadanie

Na łące wylądowało 8 UFO. Po chwili 3 UFO odleciały. Ile UFO pozostało na łące?

• Ilustrowanie zadania za pomocą liczmanów.

Dzieci kładą przed sobą 8 liczmanów, a potem odsuwają 3 liczmany. Liczą pozostałe liczmany i podają wynik.

• Układanie działania przez nauczyciela.

$$8 - 3 = 5$$

Nauczyciel głośno odczytuje działanie i wyjaśnia, że − to znak odejmowania i czyta się go *odjąć*.

• Układanie przez dzieci zapisu i wspólne, głośne odczytanie go.

3. Ćwiczenia w odejmowaniu.

• Nauczyciel układa sytuacje za pomocą sylwet UFO. Dzieci symulują je za pomocą liczmanów, a potem układają do nich działania.

• Nauczyciel układa działania bez podania wyniku odejmowania. Dzieci ilustrują każdy zapis liczmanami, a potem układają działania, ale już z podanymi wynikami.

4. Karty pracy, cz. 3, s. 38, 39.

• Oglądanie obrazków. Określanie, co się na nich dzieje. Czytanie działań. Odszukiwanie wśród naklejek cyfr i naklejanie ich w odpowiednich miejscach.

• Oglądanie obrazków. Liczenie ptaków w karmnikach. Wpisywanie w ramkach odpowiednich liczb. Opowiadanie, co działo się w karmniku.

📁 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw X (*przewodnik*, s. 53–54).

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 61.

Omówienie cyklu rozwojowego żaby. Dzieci oglądają obrazki i wspólnie z nauczycielem opowiadają, jak rozwijała się żaba.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 57.

Wpisywanie w okienkach odpowiednich liczb. Opowiadanie, co działo się z żabami. Pisanie cyfr 8.

 Zabawa bieżna *Wąż* (stara chińska zabawa).

Dzieci dobierają się w 5–6-osobowe grupy. Ustawiają się w rzędach, jedno za drugim, trzymając się za ramiona. Pierwsze dziecko jest głową węża, ostatnie jego ogonem. Naśladują węża, którego głowa chce dotknąć ogona, ale ogon nie chce być dotknięty. Jeżeli zostaje dotknięty, to pierwsze dziecko z rzędu, czyli głowa, przechodzi na koniec węża i zabawa toczy się dalej.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 58.

Słuchanie nazw zwierząt żyjących na dalekiej Północy, w warunkach innych niż żyrafa czy słoń. Opowiadanie o tych zwierzętach. Rysowanie po śladzie drogi foki do morza.

Dzień 5. Zwierzęta naszych lasów

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania pod względem rodzaju,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- segreguje obrazki wybranych zwierząt (ssaków, ptaków, owadów),
- wykonuje pracę techniką kolażu.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, trzy koszyczki, zdjęcia: biedronki, wróbla, sarny, zdjęcia, obrazki zwierząt żyjących w Polsce, kolorowe gazety, kolorowy papier, bibuła, ścinki materiałów, suszone liście, farby plakatowe, pędzle, nożyczki, klej, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 59, 60, 61, karty pracy, cz. 3, s. 40, 41, 42, 43.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 59.

Oglądanie portretów pingwinów. Określanie, co wyrażają ich miny, naśladowanie ich. Słuchanie nazw emocji, jakie wyrażają. Kolorowanie ramek portretów – każdej inaczej.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 61.

Słuchanie nazw. Określanie, o których zwierzętach jest mowa. Odszukanie wśród naklejek odpowiednich zdjęć i naklejanie ich we właściwych miejscach.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXII (*przewodnik*, s. 61).

II

 Ptaki, owady, ssaki – ćwiczenia klasyfikacyjne.

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 60.

Czytanie nazw zwierząt. Łączenie zdjęć zwierząt z wyrazami znajdującym się obok, które się z nimi rymują. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego o zwierzętach.

2. Zabawa *Co to za zwierzę?*

Nauczyciel umawia się z trojgiem dzieci, jakimi zwierzętami będą (*biedronka, wróbel, sarna*). Dzieci te kolejno odpowiadają na pytania dotyczące zwierzęcia, które przedstawiają, mówiąc tylko *tak* lub *nie*. (Np. *Czy zasypiasz przed zimą? Czy masz futro? Ile masz nóg?*).

3. Ćwiczenia klasyfikacyjne.

Nauczyciel przygotował trzy koszyczki. Na pierwszym umieścił zdjęcie biedronki, na drugim – wróbla, a na trzecim zdjęcie sarny.

Przygotował zdjęcia, obrazki różnych zwierząt żyjących w Polsce (owadów, ptaków, ssaków). Dzieci kolejno losują zdjęcie (obrazek), nazywają zwierzę, które ono (on) przedstawia, i wkładają zdjęcie do odpowiedniego koszyczka.

Potem nauczyciel pyta:

- Jak nazwać jednym słowem zwierzęta z pierwszego koszyczka? Jak nazwać jednym słowem zwierzęta z drugiego koszyczka? Jak te z trzeciego koszyczka?

Dzieci powinny też określić cechy ptasie na podstawie wróbla. Opowiedzieć o owadach na podstawie biedronki i powiedzieć, dlaczego sarna jest ssakiem.

4. Karty pracy, cz. 3, s. 40, 41.

Określanie jednym słowem zwierząt na zdjęciach: w pierwszym, w drugim i w trzecim szeregu. Nazywanie zwierząt na zdjęciach. Odszukanie wśród naklejek zdjęć zwierząt. Naklejanie ich w odpowiednich miejscach.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zwierzęta*.

Dzieci naśladowują ruchy i głosy zwierząt, których nazwy podał nauczyciel (np. dzik, motyl, dzięcioł).

Zwierzęta naszych lasów – wykonanie albumu w parach, techniką kolażu.

1. Karta pracy, cz. 3, s. 42.

Rysowanie po śladach, po których poruszają się zwierzęta. Naśladowanie ruchem sposobu poruszania się zwierząt przedstawionych na obrazkach.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy w parach.

Dzieci dostają (z kolorowych czasopism) strony ze zdjęciami zwierząt z naszych lasów oraz inny materiał jak kolorowy papier, bibułę, ścinki materiałów, suszone liście...

Wycinają z czasopism zdjęcia zwierząt i przyklejają na kartce. Z innych materiałów tworzą drzewa, krzewy, niebo, chmury...

3. Wykonanie prac przez dzieci.

Dzieci przedstawiają swoje prace, nazywają przedstawione na nich zwierzęta.

4. Sprzątanie swoich miejsc pracy.

Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 43.

Łączenie głosek wskazanych cyfrą. Rysowanie zwierząt, których nazwy powstały.

Zabawa bieżna *Wąż (przewodnik, s. 70)*.

2. Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca na podstawie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.

- Słuchanie fragmentu wiersza.

*Marzec ze śniegu
ziemię uprzęta
miotłą ze złotych
promyków słonka.*

*I wita ptaki,
które wracają
do gniazd rodzinnych
z dalekich krajów.*

- Rozmowa na temat wiersza.

- Jak nazywa się nowy miesiąc?
- Co robi marzec?
- Jak nazywa się miesiąc, który się skończył?

Tydzień II: Zwierzęta sprzed milionów lat

Dzień 1. U jak ule

Cele główne:

- zapoznanie z literą **u** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalenie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **u** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: rymowanka, litery, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, plastelina, duże wzory liter pisanych **u**, **U**, *Wyprawka plastyczna*, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 62, karty pracy, cz. 3, s. 44, 45, 46, 47, 48.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

*Żyły dawno i wymarły
wielkie gady – dinozaury.*

Dzieci mówią rymowankę z różnymi emocjami: smutkiem, strachem, ze złością i z radością.

2. Zapoznanie z tangramem (*Wyprawka plastyczna*).

Tangram wywodzi się z Chin, ma około 3000–4000 lat. W Polsce pojawił się około 200 lat temu. Jest to kwadrat podzielony na siedem części nazywanych kamykami.

- Pokazywanie przykładowych figur ułożonych z tangramu.
- Rozcinanie tangramu wzdłuż linii. Układanie z kamyków tangramu sylwety dinozaura.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Górnicy jadą do kopalni*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kilka skakanek. Pięcioro dzieci staje obok każdej skakanek. Na hasło *Wsiadamy*, dzieci podnoszą skakanek, trzymając je jedną ręką. Na hasło *Ruszamy*, każdy samochód z dziećmi ustawionymi jedno za drugim i trzymającymi skakanek porusza się w dowolnych kierunkach po sali.

- Ćwiczenia wyprostne – *Przebieranie się w kombinezony*.

Dzieci stoją w rozsypane i naśladują wkładanie kombinezonu (zaczynając od nóg), zapinanie guzików...

- Ćwiczenia wieloznaczne – *Pracujący górnicy*.

Dzieci w rozkroku, naśladują rąbanie kilofami węgla, wymawiając przy tym słowa: buch, buch, buch...

- Zabawa bieżna *Jazda wagoników z węglem*.

Dzieci dobierają się parami, stają jedno za drugim, podając sobie ręce. Tak utworzone wagoniki poruszają się po sali. Na umówiony sygnał zatrzymują się i wykonują skłony boczne, naśladując wysypywanie się węgla.

- Marsz po obwodzie koła jak *górnicy na paradzie*.

II

 Wprowadzenie litery **u**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęcia (obrazka) pasieki, z widocznymi pszczołami.

- Co to za miejsce?
- Jak nazywają się te małe, drewniane domki?
- Kto w nich mieszka?

- Kto jest najważniejszy w ulu?
- Dlaczego pszczoły są pożyteczne?
- Kto opiekuje się pasieką?

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że dawniej *ule* były w wydrążonych pniach drzew i nosiły nazwę *barci*.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *ule*.

- Dzielenie słowa *ule* na sylaby i na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *ule*?
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *u* (*ubranie, ucho, umywalka...*), mających ją w środku (*zupa, mucha, buda...*).
(Głoska *u* występuje na końcu tylko w odmienionych słowach, np. *budynku, pokoju, ubraniu...*).
- Z ilu głosek składa się słowo *ule*?

3. Budowanie schematu słowa *ule*.

4. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski *u* długo: uuuuu...
- Wypowiadanie głoski *u* krótko: u, u, u, u...
- Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to samogłoska*).

5. Budowanie modelu słowa *ule*.

6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *u* (*Ula, Urban, Ursyn...*).

7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Ula*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.

8. Pokaz litery **u**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

9. Umieszczenie poznanych liter: **u, U, a, l, e**, pod modelami słów *ule, Ula*.

10. Układanie liter **u** z kawałka sznurka.

Dzieci, przy nagraniu spokojnej melodii, układają na podłodze literę **u** ze sznurka.

▣ Utrwalanie litery **u**.

1. Zabawa kostką literową.

Nauczyciel umieszcza na kostce litery – odpowiedniki samogłosek: **o, a, i, e, y, u**. Dzieci dostają kartoniki z poznanymi wcześniej literami – odpowiednikami spółgłosek: **b, d, g, k, l, m, n, p, r, s, t, w, z**. Tak jak w poprzednich ćwiczeniach – rzucają kostką, tworzą sylaby i je odczytują.

2. Ćwiczenia w układaniu wyrazów z rozsypanki literowej.

Nauczyciel umieszcza na tablicy pięć zestawów kartoników z literami. Z każdego zestawu dzieci układają na tablicy wyraz.

Proponowane zestawy:

- t, r, y, o (*tory*)
  - w, g, n, a, o (*wagon*)
  - u, w, l, e, a (*ulewa*)
  - n, m, r, u, e (*numer*)
  - m, z, k, u, y, a (*muzyka*).
- ### 3. Wylepianie czerwoną plasteliną wzoru liter pisanych **u**.
- Dzieci wodzą palcem po wzorze liter i mówią głośno *u*.
  - Kreślą litery **u** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
  - Wyklejają wzory liter pisanych **u** czerwoną plasteliną.

4. Karty pracy, cz. 3, s. 44, 45, 46, 47.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *u*.
Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery **u** z poznanymi literami. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
  - Układanie wyrazów z liter umieszczonych na rysunkach uli. Odszukanie wyrazów wśród naklejek i naklejanie ich pod odpowiednimi rysunkami uli. Odszukiwanie wyrazów: **dom, ul, kot, ser** wśród wyrazów znajdujących się obok nich.
  - Pisanie liter **u, U** po śladach, a potem – samodzielnie. Przed ćwiczeniem kreślenie liter pisanych **u, U** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.
- Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 62.

Kolorowanie rysunków dinozaurów według wzoru.

2. Oglądanie książek o dinozaurach; poznawanie ich nazw, zwyczajów i prawdopodobnego wyglądu.

Słowo „dinozaur” znaczy straszliwy jaszczur i jest to właściwe określenie, bo dinozaury były gadami, jak obecne jaszczurki. Skórę często miały pokrytą łuskami. Składały jaja, z których wykluwały się małe dinozaury.

Niektóre dinozaury chodziły na dwóch nogach, większość jednak na czterech.

Dinozaury były największymi zwierzętami lądowymi na Ziemi. Wymarły nagle. Istnieje kilka teorii o tym, dlaczego.

Zabawa ruchowa *Dinozaury przechodzą przez tunel*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Dzieci z pierwszej grupy dobierają się parami, klękają naprzeciwko siebie, para obok pary – tworząc tunel, a dzieci z drugiej pary (dinozaury) przechodzą na czworakach przez tunel. Potem dzieci zamieniają się rolami.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 48.

Naklejanie w pustych polach pod obrazkami liter (odpowiadających pierwszym głoskom z nazw obrazków) odszukanych wśród naklejek. Rysowanie rozwiązania. Rysowanie obiema rękami równocześnie drogi dinozaurów do gniazd z jajami.

Dzień 2. Komar w bursztynie

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące utworu,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: opowiadanie G. Kasdepke *Opowieść o komarze z muzeum*, ilustracje do opowiadania, zdjęcia bursztynu, obrazki dinozaurów, plastelina, książka, s. 62, 63, karty pracy, cz. 3, s. 49.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 62.

Czytanie indywidualne tekstu o dinozaurach.

2. Lepienie z plasteliny figurek dinozaurów.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIII (*przewodnik*, s. 72).

II

 Słuchanie opowiadania G. Kasdepke *Opowieść o komarze z muzeum*.

1. Oglądanie zdjęć bursztynu.

Nauczyciel wyjaśnia, że dawno, dawno temu, przed 40 milionami lat w miejscu, gdzie teraz mamy Morze Bałtyckie, był kontynent. Klimat tam panujący przypominał ten z dzisiejszych lasów tropikalnych – było wilgotno i gorąco. Rosło tam dużo drzew, zwłaszcza iglastych.

Drzewa te często żywicowały ze względu na wybuchy wulkaniczne, które oprócz zanieczyszczenia powietrza niszczyły drzewa. Żywica gromadziła się wewnątrz drzew albo wypływała z nich, tworząc zastygające krople lub sople.

Zdarzało się, że do lepkiej żywicy dostawały się drobne zwierzęta lub fragmenty roślin.

Powalone drzewa z żywicą przykrywała ziemia i po wielu, wielu latach utworzyły się pierwotne złoża bursztynu.

2. Słuchanie opowiadania.

Uwierzcie mi na słowo, iż dawno temu żył sobie bardzo zarozumiały komar. Uważał, że jest najpiękniejszym stworzeniem na świecie.

– Patrzcie, patrzcie, podziwiajcie!... – krzyczał, latając nad polami, nad łąkami, nad lasami.

– Czy widzieliście kiedyś coś równie wspaniałego?...

– Prawdę mówiąc... – jękały się mrówki.

– Jak by ci to powiedzieć?... – stękał pająk.

– O... owszem – krztusiła się mucha. – Widzieliśmy...

– Nieprawda! – wrzeszczał komar i leciał dalej.

Faktem jest jednak, że niezależnie od tego, jak daleko doleciał, nigdzie jego uroda nie budziła zbyt wielkiego zachwyty.

– Muszę być podziwiany! – bzyczał. – Oddam za to wszystko, wszystko!!! Skrzydła, nóżki, odwłok!... Nawet ryjek!...

Postanowił polecieć do wróżki.

– Podziwiany?... – zdziwiła się wróżka. – I oddasz za to wszystko?...

– Tak, tak, tak! – gorączkował się komar.

– No, to proste... – powiedziała wróżka. Podeszła do rosnącej nieopodal sosny, nacięła jej korę, a komarowi kazała stanąć poniżej, na ziemi.

– Jesteś zdecydowany? – zapytała.

– Jestem, jestem, jestem! – zabzyczał komar.

I nagle!...

Z naciętej kory prosto na komara skapnęła kropla żywicy – lepka, pachnąca, prześwietlona słońcem...

„Patrzcie, patrzcie, podziwiajcie!” – chciał krzyknąć, lecz jego głos uwięził w złotej mazi. Poruszał się jeszcze, prostował skrzydełka, nóżki, układał je wygodnie – przecież w tej żywicznej szacie miał spędzić tysiące lat, miliony lat!... Podziwiany... – przemknęło mu przez główkę, nim jego myśli zastygły tak, jak i jego ciało, nim żywica przemieniła się w bursztyn...

A co było dalej?...

No cóż, spełniło się marzenie komara...

Możecie go podziwiać, jeśli macie na to ochotę. Jest w najbliższym muzeum, w gablocie z bursztynami. Taki sam, jak tysiące lat temu...

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Za kogo uważał się komar?

– Czy inne zwierzęta podzielały jego zdanie na swój temat?

– Za co chciał oddać wszystko?

– Jak pomogła mu wróżka?

– Czy spełniło się marzenie komara?

4. Oglądanie zdjęć zwierząt znajdujących się w bursztynach (internet).

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI.

Dzieci dobierają się w pary i razem maszerują przy dźwiękach tamburynu. Nauczyciel rozdaje piłki.

- Toczenie piłki do partnera.

Jedno dziecko z pary leży na brzuchu, trzymając piłkę w dłoniach przed sobą. Partner siedzi na piętach około 2 metrów przed kolegą, przodem do niego. Pierwsze dziecko podnosi łokcie nad podłogę i odepchnięciem toczy piłkę do kolegi.

- Rzut piłki do partnera.

Jedno dziecko leży na brzuchu, trzymając piłkę w dłoniach przed sobą. Partner siedzi w odległości około 2 metrów przed kolegą, przodem do niego. Dziecko trzyma piłkę, przenosi ją nad kark, unosząc łokcie nad podłogę, a następnie rzuca piłkę do partnera. Potem zamieniają się rolami.

- Podanie piłki bokiem.

Dzieci siedzą z nogami wyprostowanymi, w rozkroku, tyłem do siebie, w odległości około 0,5 metra. Jedno dziecko trzyma piłkę w dłoniach. W parach wykonują skręt tułowia (jedno dziecko w prawo, drugie w lewo) z przekazaniem piłki partnerowi. Następnie wykonują skręt tułowia w przeciwną stronę z ponownym przekazaniem piłki.

- Rzucanie i łapanie piłki.

Dzieci chodzą po sali z piłką w dłoniach. Podrzucają piłkę w górę i starają się ją złapać.

- Toczenie piłki wokół siebie.

Dzieci siedzą z nogami wyprostowanymi i złączonymi. Każde z nich trzyma dłońmi leżącą na podłodze przy biodrach piłkę. Dzieci toczą piłkę po podłodze wokół bioder i wyprostowanych nóg. Po wykonaniu trzech okrążeń piłki w jedną stronę należy wykonać następnie trzy okrążenia w stronę przeciwną.

- Utrzymanie piłki na podudziach.

Dzieci leżą na plecach z nogami ugiętymi, uniesionymi nad podłogę. Na ustawionych poziomo podudziach kładą piłkę. Starają się jak najdłużej utrzymać piłkę na nogach.

- Podanie piłki dołem i górą.

Dzieci stoją tyłem do siebie w rozkroku, w odległości około 0,5 metra. Jedno dziecko trzyma w dłoniach piłkę. Dzieci unoszą ręce w górę, przekazując piłkę do rąk partnera, a następnie wykonują skłon tułowia w przód, przekazując piłkę między nogami w ręce kolegi.

- Żuki toczące kulki.

Dzieci chodzą na czworakach, popychając głową piłkę. Piłka powinna być popychana czołem.

- Podskoki z piłką trzymaną między kolanami.

Dzieci stoją z piłką między kolanami. Utrzymując piłkę między kolanami, podskokami przesuwają się po sali.

- Marsz parami po kole. Oddanie piłek.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 63.

Czytanie imion dzieci. Liczenie, ile każde z dzieci ma figurek dinozaurów zwróconych w lewą stronę, a ile w prawą stronę.

2. Oglądanie obrazków dinozaurów.

- Zwrócenie uwagi na ich różnorodność, określanie na ich podstawie cech wspólnych wszystkich dinozaurów: długi ogon, szyja, głowa, ostre zęby, cztery kończyny.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Uwaga, dinozaur!*

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na hasło *Uwaga, dinozaur!* – zastygają w bezruchu. Hasło *Dinozaur odszedł* jest sygnałem do ponownego poruszania się.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 49.

Łączenie obrazków dinozaurów z ich cieniami. Kończenie rysowania szlaczków.

Dzień 3. 9 dinozaurów

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 9,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa poznane cyfry,
- wykonuje wydzierankę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Grzeczny dinozaur*, kartoniki z sylabami, kolorowy papier, klej, duży konturowy rysunek dinozaura z wyrazami, rysunki dinozaurów, cyfry, znaki, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 63, 64, karty pracy, cz. 3, s. 50, 51.

I

1. Ćwiczenia w czytaniu.

Nauczyciel przygotowuje kartoniki z sylabami. Każde dziecko dostaje po jednym kartoniku z sylabą. Musi z pozostałych sylab wybrać taką, która z jego sylabą utworzy wyraz. Przykładowe sylaby: **be, bo, ba, bu, by, do, ka, ko, la, lo, ty, ta, te, ma, mo, sa, tyl, ga, nar, dy, po, pa, ry, ki, za, ze, wan, gar, wo, to, da, so, wa, ki, gi, sy, le, ku, nu, ra, rek...**

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIII (*przewodnik*, s. 72).

II

Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 9.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki różnych dinozaurów (8 sztuk). Są ułożone w szeregu, jeden obok drugiego.

1. Liczenie dinozaurów przedstawionych na obrazkach.

Dzieci liczą zwierzęta.

Potem nauczyciel dokłada jeszcze jeden obrazek dinozaura.

- Który z kolei jest ten dinozaur?

Dzieci umieszczają pod obrazkiem ostatniego dinozaura kartonik z dziewięcioma krążkami.

- Ile jest teraz wszystkich zwierząt?

- Jak to zapisać?

Dzieci układają działanie, a w miejscu kartonika z cyfrą 9 umieszczają kartonik z dziewięcioma krążkami.

$$8 + 1 = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \bullet & \bullet & \bullet \\ \hline \bullet & \bullet & \bullet \\ \hline \bullet & \bullet & \bullet \\ \hline \end{array}$$

2. Pokaz cyfry 9 – drukowanej i pisanej.

- Omówienie wyglądu cyfry 9, zwrócenie uwagi na jej podobieństwo do cyfry 6.

 Zabawa ruchowa 9 czy 6?

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na hasło *Stop!* zatrzymują się i odwracają w stronę nauczyciela, który pokazuje kartonik z cyfrą 9 lub 6. Zadaniem dzieci jest klaskać w dłonie i liczyć jednocześnie tyle razy, ile wskazuje cyfra umieszczona na kartoniku.

3. Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry 9 przez nauczyciela.

- Kreślenie cyfry 9 w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.

4. Umieszczenie kartonika z cyfrą 9 w miejscu kartonika z krążkami.

Odczytanie zapisu: $8 + 1 = 9$.

5. Karty pracy, cz. 3, s. 50, 51.

- Rysowanie obok cyfr odpowiedniej liczby dinozaurów. Liczenie figur. Naklejanie w ramkach odpowiednich cyfr odzyskanych wśród naklejek. Łączenie liniami tabliczek z takim samym układem cyfr.

- Liczenie dinozaurów po prawej i po lewej stronie. Naklejanie odpowiednich cyfr i znaków odszukanych wśród naklejek.

Kolorowanie rysunków według wzoru.

- ☐ *Kolorowy dinozaur* – wydzieranka z kolorowego papieru.

1. Ćwiczenia w czytaniu – *Dinozaur z wyrazami*.

Nauczyciel umieszcza na tablicy duży konturowy rysunek dinozaura. Na rysunku znajdują się wyrazy z poznanymi literami, np. **ulewa, mapa, kula, kura, kogut, buty, lupa, mur, nuty, butelka, rura, sum, zupa...** Dzieci odczytują umieszczone na rysunku wyrazy.

2. Dowolny taniec przy piosence *Grzeczny dinozaur* (śl. i muz. J. Kucharczyk).

Co się u nas dziś zda - rzy - ło, pe-wnie w to nie u - wie - rzy - cie,
z kart ksią - że - czki do przed szko - la przy-szedł gość nie-sa - mo - wi - ty.
I choć był to di - no - za - ur, dzie-ci się nie ba - ły wca - le,
di - no - za - ur z da - wnych e - pok wy-cho-wa-ny był wspa - nia - le. Znał
sło-wa: pro-szę, dzię - ku-ję, prze-pra-szam i nic nie szko-dzi.
Mó-wił: „Dzień do-bry!”, gdy wcho-dził, i „Do wi - dze - nia!”, gdy wy - cho-dził.

- I. *Co się u nas dziś zdarzyło,
pewnie w to nie uwierzycie,
z kart książeczki do przedszkola
przyszwał gość niesamowity.*

*I choć był to dinozaur,
dzieci się nie bały wcale,
dinozaur z dawnych epok
wychowany był wspianiale.*

- II. *Dzieci z niego przykład brały
i od niego się uczyły,
jak się trzeba zachowywać,
jak być dobrym, jak być miłym.*

*I choć dinozaur musiał
wrócić do swojej książeczki,
to nauczył dzieci tego,
jak być bardzo, bardzo grzecznym.*

Ref.: *Znał słowa: proszę, dziękuję,
przepraszam i nic nie szkodzi.
Mówił: „Dzień dobry!”, gdy wchodził,
i „Do widzenia!”, gdy wychodził.*

Ref.: *Znał słowa...*

3. Wyraźne powtarzanie za nauczycielem nazw wybranych dinozaurów.
Nauczyciel mówi wyraźnie nazwy, a dzieci je powtarzają. Np. *tyranozaur, triceratops, diplodok, brachiozaur, allozaur, iguanodon, stegozaur, spinozaur, plezjozaur, mikroraptor, plezjozaur, tanystrof...*
  4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
Nauczyciel wyjaśnia, że na podstawie skamieniałych kości dinozaurów możemy wyobrazić sobie, jakie miały kształty. Nie zachowała się ich skóra i nie wiemy, w jakim kolorze była. Dlatego dzieci wybierają sobie kolor papieru kolorowego do pracy.
Zadaniem dzieci jest wypełnić rysunek dinozaura (rysunki przygotowuje nauczyciel) kawałkami kolorowego papieru.
  5. Wykonanie prac przez dzieci.
  6. Sprzątanie swoich miejsc pracy.
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 63.
Oglądanie obrazka. Czytanie tekstu. Pisanie cyfr 9.
2. Zabawa *Domino fonetyczne*.
Dzieci siedzą na obwodzie koła razem z nauczycielem, który rozpoczyna zabawę, wymawiając dowolne słowo. Każde dziecko podaje słowo zaczynające się taką głoską, jaką kończy się słowo poprzednie.
Np. dinozaur – raki – igła – aparat...
3. Karta *Czytam, piszę, liczę*, s. 64.
Liczenie liter. Wpisywanie ich liczby w polach obok liter. Czytanie wyrazów utworzonych z sylab. Pisanie liter **u, U**.

Dzień 4. Grzeczny dinozaur

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: piosenka *Grzeczny dinozaur*, bębenek, maskotka dinozaura, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 65, karty pracy, cz. 3, s. 52, 53.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 65.
Czytanie wyrazów umieszczonych na rysunku dinozaura. Zaznaczanie na czerwono liter **u, U** w tych wyrazach. Pisanie po śladach liter tworzących zdanie, odczytanie zdania.
Liczenie dinozaurów na obrazku. Uzupełnianie zapisu.
  2. Zabawa *Ciepło – zimno*, odszukiwanie ukrytej maskotki dinozaura.
Jedno dziecko szuka maskotki ukrytej wcześniej przez pozostałych uczestników zabawy. Dzieci instruuja poszukiwacza poprzez stosowanie określeń: *ciepło, ciepłej, najcieplej* – jeżeli zbliża się do maskotki, i *zimno, zimniej, najzimniej* – jeżeli się od niej oddala.
- Ćwiczenia poranne – zestaw XXIII (*przewodnik*, s. 72).

II

☐ Zabawy przy piosence *Grzeczny dinozaur*:

1. Zabawa bębenkiem.

Jeden umówiony sygnał – dźwięk bębenka – to znak do wykonywania różnych czynności, których kolejność została wcześniej ustalona. Np.

- gdy dzieci usłyszą po raz pierwszy dźwięki bębenka, ustawiają się w zbitej gromadce na środku sali,
- przy drugim sygnale – poruszają się w przeciwną stronę niż dotychczas,
- przy trzecim sygnale – przybierają dowolną pozycję i stoją przez chwilę w bezruchu.

W przerwach pomiędzy sygnałami dzieci maszerują w różnych kierunkach sali.

2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 78).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Skąd przyszedł dinozaur?
- Jak się zachowywał?
- Czy dzieci go naśladowały?
- Co się stało, gdy wrócił do książki?

4. Poruszanie się przy wesołej i przy smutnej melodii.

Dzieci poruszają się przy wesołej melodii, pokazując radość z powodu obecności grzecznego dinozaura, a przy smutnej – pokazując smutek z powodu jego odejścia.

5. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Zabawa przy piosence.

Dzieci tańczą w parach przy zwrotkach piosenki. Podczas refrenu zatrzymują się i, śpiewając do partnera, akcentują zwroty grzecznościowe.

☐ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI (*przewodnik*, s. 76).

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 52.

Określanie, jak wygląda pierwsza, druga... dziewiąta figurka dinozaura. Kolorowanie dziewiątego jaja dinozaura, licząc od lewej strony, a potem – od prawej strony. Nauka rymowanki o dinozaurach. Pisanie cyfr 9 po śladach.

2. Zabawa *Łapanie dinozaura*.

Nauczyciel za pomocą wyliczanki wybiera dziecko, które będzie pełniło rolę dinozaura, i dziecko, które będzie go łapało. Dzieci stoją w kole; po wybraniu dwojga dzieci czekają, aż dziecko złapie dinozaura. Potem wybierana jest druga para.

*Raz, dwa, trzy,
dinozaurem
jesteś ty!*

*Raz, dwa, trzy,
dinozaura
gonisz ty!*

3. Karta pracy, cz. 3, s. 53.

Słuchanie nazw dinozaurów, które mogłyby znajdować się w zoo, w parku jurajskim, gdyby taki istniał. Powtarzanie ich. Rysowanie po drodze w zoo, opowiadanie o dinozaurach.

Dzień 5. Węgiel kamienny

Cele główne:

- poznawanie produktów powstałych wskutek chemicznej obróbki węgla kamiennego,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia produkty otrzymywane z węgla,
- rysuje węglem drzewnym.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Terlikowskiej *Węglowa rodzinka*, węgiel kamienny, sól kamienna, mapa Polski, węgiel drzewny, obrazki produktów otrzymanych podczas chemicznej obróbki węgla, obrazki, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 66, 67.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa o bogactwach naszego kraju, jakimi są węgiel kamienny i sól kamienna.
    - Prezentowanie węgla i soli, porównywanie ich wyglądu.
    - Określanie, do czego są potrzebne węgiel i sól (materiał opałowy, surowiec do otrzymania różnych materiałów na drodze chemicznej przeróbki; sól – w gospodarstwie domowym, w przemyśle spożywczym do konserwowania żywności).
    - Oglądanie na mapie Polski kopalni węgla kamiennego i kopalni soli kamiennej.
  2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 66.
    - Oglądanie zdjęć kopalni węgla kamiennego i kopalni soli, porównywanie ich. Uzupełnianie obrazków wagoników w każdym szeregu do dziewięciu.
- ☒ Ćwiczenia poranne – zestaw XXIII (*przewodnik*, s. 72).

II

☒ Słuchanie wiersza M. Terlikowskiej *Węglowa rodzinka*.

1. Rozmowa na temat powstania węgla.
  - Czy wiecie, jak powstał węgiel?
Wyjaśnienie nauczyciela:
Wiele, wiele milionów lat temu, tam gdzie obecnie znajdują się kopalnie węgla kamiennego, był ogromny las, pełen olbrzymich skrzypów, widlaków, paproci. Drzewa te rosły wiele lat, a potem łamały się i przewracały ze starości. Zalewała je woda, osadzał się na nich muł. Przysypywała ziemia. Na nich rosły następne drzewa, które po wielu latach spotykał ten sam los. Drewno leżące pod ziemią bez dostępu powietrza twardniało powoli i zamieniało się w czarne, twarde bryły. Dowodem na to są ślady paproci czy innych roślin odbite na węglu. Działo się to w czasach, gdy ludzi jeszcze nie było – mieli pojawić się za miliony lat w procesie ewolucji. Dzisiaj węgiel wydobywa się spod ziemi w kopalniach, a robią to górnicy.
2. Słuchanie wiersza.
Nauczyciel, recytując wiersz, umieszcza na tablicy obrazki produktów otrzymanych podczas chemicznej obróbki węgla kamiennego.

*To węglowa jest rodzina:
parafina,
peleryna,
duża piłka w białe groszki
i z apteki proszek gorzki,
i z plastiku sześć koszyków,
gąbka, co się moczy w wodzie,
i benzyna w samochodzie,*

*czarna smoła,
biała świeca,
to rodzina węgla z pieca.
Widzę już zdziwione miny:
– Co ma węgiel do benzyny?
– Czy jest z węglem spokrewniona
gąbka miękka i czerwona?
Otoż właśnie wiem na pewno,*

że jest jego bliską krewną.
Węgla jest po odrobinie
w parafinie,
w pelerynie,
w dużej pilce w białe groszki,
i z apteki proszku gorzkim,
i w ołówku tym w piórniku,
i w koszyku, tym z plastiku.
Nawet świece, te z choinki,
to też węgla są kuzynki.

Lecz wśród wielkiej tej rodziny,
wśród kuzynów i rodzeństwa,
nie ma ani odrobiny
rodzinnego podobieństwa.
Węgiel czarny jest jak skała,
koszyk żółty, świeca biała.
Skąd się wzięły te różnice?
O! to już są tajemnice,
które kryją się w fabryce.

3. Dzielenie na sylaby nazw produktów otrzymanych z węgla.
Nauczyciel pokazuje obrazki, a dzieci dzielą ich nazwy na sylaby z jednoczesnym wykonywaniem określonych ruchów, np. klaskanie, tupanie, podskakiwanie, klaskanie nad głową...

 Zabawa ruchowa *Puste wagony, pełne wagony*.

Dzieci dobierają się parami. Stają jedno za drugim, podają sobie ręce, tworząc wagony. Na hasło *Puste wagony* – dzieci poruszają się szybko, a na hasło *Pełne wagony* – powoli, bo są pełne wydobytego węgla.

4. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 67.

Kolorowanie rysunków produktów powstałych wskutek chemicznej obróbki węgla kamiennego.
Kończenie rysowania szlaczeków.

 Rysowanie węglem drzewnym na temat *W kopalni*.

1. Oglądanie zdjęć kopalni, pracujących w niej górników.
  - Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu kopalni, znajdujących się tam maszyn, pracy górników. Nauczyciel wyjaśnia, że teraz wiele kopalni jest zamykanych, bo wydobywanie węgla jest w nich nieopłacalne (pokłady znajdują się zbyt głęboko). Część górników musi zmienić zawód. Podkreśla, że praca w kopalni jest niebezpieczna – zdarzają się wybuchy gazu metanu, który towarzyszy pokładom węgla. Często giną wtedy górnicy.

 Zabawa ruchowa *Puste wagony, pełne wagony* (*przewodnik*, s. 82).

2. Porównanie wyglądu węgla drzewnego i węgla kamiennego.
  - Wyjaśnienie sposobu otrzymywania węgla drzewnego.
3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
Dzieci dostają rysunkowy węgiel drzewny. Mają rysować kopalnię z pracującymi tam górnikami. Powinny starać się wypełnić całą płaszczyznę kartki, zachowując proporcje między osobami a maszynami.
4. Wykonanie prac przez dzieci.
5. Oglądanie wykonanych prac.
  - Wypowiedzi autorów na ich temat.
  - Umieszczenie prac w kąciku dla rodziców.
6. Porządkowanie miejsc pracy.
 Spacer – przyglądanie się drzewom i krzewom, szukanie zmian w ich wyglądzie.

III

1. Dzielenie na głoski nazw obrazków; układanie schematów i modeli tych nazw.
  2. Ćwiczenia słuchowe.
Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wyklaskuje lub wystukuje rytm. Dzieci kolejno powtarzają ten rytm do czasu, aż ktoś się pomyli. Wtedy nauczyciel podaje inny rytm. Odliczanie zaczyna się od dziecka, które nie potrafiło wyklaskać poprzedniego rytmu.
- Zabawa ruchowa *Puste wagony, pełne wagony* (*przewodnik*, s. 82).

Tydzień III: Marcowa pogoda

Dzień I. C jak cebula

Cele główne:

- zapoznanie z literą c – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę c – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: kostka, kartoniki z literami, wyrazy z literą c, rysunki chmur, litery, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, karty pracy, cz. 3, s. 54, 55, 56, 57.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat marcowej pogody.

- Jakie elementy pogody występują w marcu?
- Co robi słońce? (Słabo grzeje, chowa się za chmury...)
- Co robi wiatr? (Wieje, jest zimny, porywisty...)
- Co pada? (Śnieg, deszcz, deszcz ze śniegiem...)
- Jaka jest temperatura? (Niska, zmienna...)
- Co z zachmurzeniem? (Często chmury zasłaniają niebo, są ciemne, ciężkie od deszczu...)

• Improwizacja ruchowo-muzyczna – *Marcowa pogoda*.

Dzieci mają do dyspozycji różne instrumenty perkusyjne. Nauczyciel podaje nazwy elementów pogody, a dzieci za pomocą ruchu i gry na instrumentach przedstawiają dany element pogody.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIV.

• Zabawa *Obserwujemy powracające ptaki*.

Dzieci spacerują po sali. Na hasło *Skowronek* zatrzymują się, kładą na brzuchu, podnoszą łokcie nad podłogę, naśladują obserwowanie ptaka przez lornetkę.

• Zabawa *Oglądamy przebiśniegi*.

Dzieci spacerują po sali. Na hasło *Przebiśnieg* wykonują przysiad i patrzą na podłogę – przyglądają się *kępce przebiśniegów wyglądających spod śniegu*.

• Zabawa *Uwaga! Kaluża*.

Dzieci spacerują po sali między rozłożonymi przez nauczyciela krążkami – *kalużami*. Na hasło *Kaluża*, przeskakują przez krążki – *kaluże*.

• Ćwiczenia ruchowo-graficzne – *Kropłe deszczu*.

Dzieci kreślą kształt kropli deszczu w powietrzu raz prawą, raz lewą dłonią, a potem robią to samo na dywanie.

• Zabawa *Uciekaj! Pada deszcz*.

Dzieci spacerują po sali. Na hasło *Deszcz* uciekają w wyznaczone miejsce w sali.

• Zabawa z przysłowiem.

Dzieci rytmizują tekst przysłowia *W marcu jak w garncu*, tupiąc.

• Marsz po kole przy wybranej piosence.

II

 Wprowadzenie litery c: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie kilku cebul wsadzonych do pojemnika z ziemią.

(Cebula powinna być rozwinięta w różnym stopniu).

- Dlaczego sadzimy cebulę do pojemnika z ziemią?
  - Z czym możemy spożywać zielony szczypior z cebuli?
  - Dlaczego jedzenie warzyw służy zdrowiu?
  - Do czego w kuchni wykorzystujemy cebulę?
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *cebula*.
- Dzielenie słowa *cebula* na sylaby.
  - Dzielenie słowa *cebula* na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *cebula*?
  - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *c* (*cytryna, cekiny, córka...*), mających ją w środku (*baca, ocean, serce...*) oraz na końcu (*pajac, koc, noc...*).
  - Z ilu głosek składa się słowo *cebula*?
3. Budowanie schematu słowa *cebula*.

4. Określanie rodzaju głoski.
- Wypowiadanie głoski *c* długo: cccyyyy...
  - Wypowiadanie głoski *c* krótko: c, c, c, c, c, c...
  - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).
5. Budowanie modelu słowa *cebula*.
6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *c* (*Celina, Cezary, Cecylia, Cyryl...*).
7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Cezary*.
- Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.
  - Przypomnienie, kiedy stosujemy wielką literę.
8. Zabawa ze śpiewem – *Cebulka i buraczek*.
- Nauczyciel śpiewa tekst na melodię piosenki *Krakowiaczek jeden*. Dzieci stoją w kole, w środku znajduje się dziewczynka – *cebulka*, która wybiera sobie chłopca – *buraczka* – i razem tańczą. Potem inna dziewczynka – *cebulka* – wchodzi do koła i zabawę rozpoczynamy od nowa.

*Cebulka, cebulka, okrągła jak kulka,
buraczka wybrała, potańcować chciała.
Buraczek, buraczek ma czerwony fraczek,
z cebulką tańczył, nóżek nie żałował.*

9. Pokaz litery **c**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
10. Umieszczenie poznanych liter: **c, C, a, r, e, b, z, u, l, y**, pod modelami słów *cebula, Cezary*.
- Odczytanie wyrazów *cebula, Cezary*.

Utrwalanie litery **c**.

1. Zabawa kostką.
- Nauczyciel umieszcza na ściankach kostki litery – odpowiedniki samogłosek: o, a, u, y, i, e. Dzieci dostają kartoniki z literą **c**. Rzucają kostką i czytają sylaby powstałe z litery **c** i tych liter, które wypadły na kostce.
- Np. e – ce, ec; a – ca, ac...
2. Czytanie wyrazów z literą **c**.
- Nauczyciel przygotowuje kartoniki z wyrazami zawierającymi literę **c**. Dzieci losują kartoniki i je odczytują.
- Np. cytryna, cebula, kocyk, noc, baca, cukierki, Jacek, klocki, ocet, palce, placek, narcyz, scena, taca, warcaby, Celina, kucyk, zawilec, krawiec, latawiec, owoce...

 Zabawa ruchowa *Litera c*.

Dzieci biegają po sali, a nauczyciel wymienia litery. Jeżeli wymieni literę **c**, dzieci zatrzymują się i wskazują kartonik z literą **c**. (Nauczyciel umieścił przed ćwiczeniem w sali kartoniki z literami, w tym z literą **c**).

3. Karty pracy, cz. 3, s. 54, 55, 56, 57.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *c*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
  - Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod nimi odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery *c* z innymi literami. Rozwiązywanie rebusów.
  - Odszyfrowanie ukrytych nazw – naklejanie odpowiednich liter odszukanych wśród naklejek. Rysowanie tego, czego nazwa powstała. Czytanie imion ukrytych w płataninakach.
  - Pisanie liter *c*, *C* po śladach, a potem – samodzielnie. Ćwiczenie poprzedza kreślenie liter *c*, *C* w powietrzu, na podłodze i na plecach kolegów.
- Spacer – obserwowanie marcowej pogody.

III

1. Rozmowa na temat chmur.

- Jakie kształty przyjmują chmury?
- Jakiego koloru bywają?
- Co to są chmury?

Chmury są skupiskiem produktów powstałych z pary wodnej, jej skroplenia się. Często chmury to skupisko kropli wody i kryształków lodu. Chmury przenoszone są za pomocą ruchów powietrza. Występują na różnych wysokościach i mają różne kształty. Ze względu na wysokość mamy chmury niskie, średnie i wysokie. Umiejętność rozróżniania chmur jest przydatna do określania pogody.

2. Zabawa z elementem dramy – *Deszczowa chmura*.

Dzieci dzielą się na kilka grup. Każda z nich, wykorzystując chustę, instrumenty, własne ciała i głosy – przedstawia deszcz padający z deszczowej chmury.

3. Rysowanie kreatywne.

Dzieci dostają rysunki chmur. Przekształcają je tak, aby otrzymać obrazek znanego przedmiotu, zwierzęcia, znanej rośliny.

Dzień 2. Raz pada deszcz, raz świeci słońce

Cele główne:

- poznawanie elementów marcowej pogody,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia elementy marcowej pogody,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz B. Formy *Marcowa pogoda*, piosenka *Wolanie wiosny*, ilustracje do wiersza, kalendarz pogody, paski gazety, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 68, 69, karty pracy, cz. 3, s. 58, 59.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 68.

Oglądanie rysunków chmur. Opowiadanie o nich. Czytanie wyrazów umieszczonych na chmurkach. Zaznaczanie niebieskim kolorem liter *c*, *C* w wyrazach. Pisanie liter *c*, *C* po śladach, a potem – samodzielnie.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIV (*przewodnik*, s. 83).

II

 Słuchanie wiersza B. Formy *Marcowa pogoda*.

1. Ćwiczenia słuchowe.

Słuchanie nagrania różnych zjawisk atmosferycznych, rozpoznawanie ich i nazywanie.

2. Słuchanie wiersza.

*Ja jestem marzec, ja wam pokażę,
jak dobrze mieszać pogodę w garze.
Zanim na dobre wiosna przybędzie,
ja ślady zimy zostawię wszędzie.*

*Zmarzną wam nosy i zmarzną uszy,
i jeszcze trochę śnieżek poproszę.
I chociaż słońce mocniej przygrzeje,
to jeszcze chłodnym wiatrem powieje.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- O kim był wiersz?
- Czym odgrażał się marzec?
- Co to jest przedwiośnie?

4. Zapoznanie z *kalendrzem pogody*.

- Przypomnienie przez dzieci nazw dni tygodnia. Określanie, jak nazywa się pierwszy, drugi... siódmy dzień tygodnia.
- Wyjaśnienie sposobu prowadzenia kalendarza pogody przez nauczyciela.
- Nazywanie elementów pogody przedstawionych na obrazkach.
- Określanie aktualnej pogody w danym dniu. Umieszczenie obrazka przedstawiającego element pogody charakterystyczny dla danego dnia.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Pada deszcz, świeci słońce*.

Przy nagraniu wesołej melodii dzieci (uśmiechnięte) poruszają się po sali – są szczęśliwe, że świeci słońce i zbliża się wiosna. Gdy usłyszą nagranie smutnej melodii, robią smutną minę i zrezygnowane poruszają się po sali, bo pada deszcz i wieje wiatr, zima daje o sobie znać.

5. Karty pracy, cz. 3, s. 58, 59.

Oglądanie zdjęć, nazywanie przedstawionych na nich elementów pogody. Rysowanie w kalendarzu pogody elementów pogody występujących w danym dniu.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI (*przewodnik*, s. 76).

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 69.

Rytmiczne powtarzanie słów, a potem ich wyklaskiwanie.

Rysowanie według wzoru: małych kropli w dużych, a dużych – na zewnątrz małych. Kończenie rysowania parasoli według wzoru.

2. Wyjaśnienie znaczenia przysłowia *W marcu jak w garncu*.

Mówienie przysłowia z różną intonacją i w różnych pozycjach.

3. Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci wycinają z gazet paski. Dmuchają na nie z różnym natężeniem, w zależności od tego, jakie słowo powie nauczyciel. Gdy powie *wiaterek* – będą dmuchać delikatnie, gdy powie *wiatr* – będą dmuchać umiarkowanie mocno, a gdy powie *wichura* – bardzo mocno.

4. Dowolny taniec przy piosence *Wołanie wiosny* (śl. i muz. K. Gowik).

Dzi - siaj w dro - dze do przed-szko - la już zie - lo - ne by - ły po - la,
a bo - cia - ny kle - ko - ta - ły, bo na łą - kę przy - le - cia - ły. Zie -

lo - na wio-sen - ka nas wo - ła, zie - lo - na pa-nien - ka we - so - ła. W oczy

świe-ci nam zło-tym sło-ńcem i roz - rzu - ca kwia-ty pa - chną-ce. Zie - chną-ce.

I. *Dzisiaj w drodze do przedszkola
już zielone były pola,
a bociany klekotały,
bo na łąkę przyleciały.*

Ref.: *Zielona wiosenka nas wola,
zielona panienska wesola.
W oczy świeci nam
złotym słońcem
i rozrzuca kwiaty pachnące.*

II. *Na gałązkach pierwsze pąki,
a na pąkach pierwsze bąki.
Żabki skaczą, a skowronek
śpiewa jak srebrzysty dzwonek.*

Ref.: *Zielona wiosenka...*

III. *Na spacerze zobaczymy,
czy już nigdzie nie ma zimy.
Teraz wiosna rządzić będzie,
z czego bardzo się cieszymy!*

Ref.: *Zielona wiosenka...*

Dzień 3. Wołanie wiosny

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- próby dostrzegania symetrii wokół siebie.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- odbija połowę obrazka parasola wzdłuż linii zgięcia kartki.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wołanie wiosny*, obręcz, kółka do sersa, litery, obrazki, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 70, 71.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 70.

Rysowanie po śladzie rysunku parasola bez odrywania kredki od kartki. Rysowanie 9 kropli po prawej stronie rysunku, a 8 – po lewej stronie. Rysowanie po śladzie rysunku kropli. Kończenie rysowania parasoli według wzoru. Kolorowanie rysunków przez dzieci na ich ulubione kolory.

2. Słuchanie zdań na temat marcowej pogody.

Nauczyciel podaje zdania, a dzieci liczą w nich słowa.

Np.

Od samego rana pada deszcz.

Dzieci włożyły kolorowe kalosze.

Uciekaj, bo będzie burza!

Rano mgła otuliła ulicę.

Wczoraj padał deszcz, a dzisiaj pada śnieg.

Wieje zimny wiatr.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXIV (*przewodnik*, s. 83).

II

 Zabawy przy piosence *Wołanie wiosny*.

 Zabawa ruchowa z obręczami.

Nauczyciel rozłożył w sali na podłodze obręcze i kółka do sersa (wymieszane). Dzieci poruszają się w różnych kierunkach, ale nogi mogą stawiać wyłącznie w obręczach. Dziecko, które stanie na podłodze między obręczami lub w kółku do sersa, odchodzi z zabawy.

1. Improwizacje wokalne.

Dzieci śpiewają tekst – wołanie wiosny – na wymyślone melodie. *Wiosno, wiosno, nie zwlekaj, przybądź do nas z daleka.*

2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 86–87).

3. Rozmowa na temat piosenki.

– Jak jest zbudowana piosenka?

– Czy ma refren?

– Kto woła dzieci?

– Co świadczy o tym, że wiosna nas woła?

4. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci z nauczycielem tworzą korowód, który nauczyciel prowadzi po sali.

Podczas refrenu korowód łączy się – dzieci z nauczycielem tworzą koło, które się porusza.

5. Nauka piosenki (I zwrotki i refrenu) fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Dowolny taniec przy śpiewie piosenki (dzieci z nauczycielem – I zwrotka i refren, a pozostałe zwrotki – nauczyciel).

 Ćwiczenia plastyczne z wykorzystaniem symetrii osiowej.

1. Rozwiązywanie zagadki.

*Gdy świeci słońce,
stawiasz go w kącie,*

*a gdy deszcz pada –
nad głową go rozkładasz. (parasol)*

2. Układanie z liter wyrazów: *parasol, pada, peleryna*.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Pada deszcz, świeci słońce*.

Dzieci, przy dźwiękach tamburynu, biegają po sali z *rozłożonymi parasolami* (z ręką w górze), bo *pada deszcz*, a przy dźwiękach grzechotki – spacerują po sali, bo *świeci słońce*.

3. Prezentowanie obrazków przedmiotów, roślin, zwierząt, które po złożeniu wzdłuż osi symetrii przechodzącej przez ich połowę nakładają się na siebie. Np. serce, jabłko, motyl...

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci dostają kartki formatu A4, składają je na pół wzdłuż dłuższego boku. Na połowie kartki malują połowę parasola tak, by uciętym brzegiem stykał się ze śladem zagięcia kartki. Wzdłuż linii zagięcia malują prostą rączkę. Malują też kilka kropli deszczu, oczywiście też na tej połowie kartki co parasol. Składają kartki wzdłuż wcześniejszej linii zagięcia, a potem je rozkładają i oglądają cały parasol.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

6. Wspólne oglądanie prac, wskazywanie najciekawszych.

7. Porządkowanie miejsc pracy.

 Spacer – obserwowanie marcowej pogody.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 71.

Słuchanie rymowanek o deszczowej i o słonecznej marcowej pogodzie. Pisanie po śladach znanych liter. Odczytanie przysłowia. Rysowanie tego, go mogło się znaleźć w marcowym garnku. Kończenie rysowania szlaczków.

2. Zabawa *Gdzie jestem?*

Dzieci kładą się na dywanie w luźnej grupie. Zamykają oczy i leżą, nie rozmawiając. Nauczyciel wyjaśnia, że kiedy będą tak leżeć z zamkniętymi oczami, on będzie chodzić cichutko po sali, nie odzywając się – zbliżać się do nich i oddalać się od nich. Gdy któreś z dzieci wyczuje jego obecność, powinno podnieść rękę. Gdy wyczuje, że nauczyciel się oddala – powinno opuścić rękę. Przez cały czas dzieci powinny mieć zamknięte oczy.

3. Dowolny taniec przy piosence *Wolanie wiosny* (przewodnik, s. 86–87).

Dzień 4. Czy deszcz i wiatr są pożyteczne?

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- segreguje obrazki według dwóch, a nawet trzech cech,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wolanie wiosny*, małe karteczki, *Wyprawka plastyczna*, książka, s. 64, karta pracy, cz. 3, s. 60.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 60.

Liczenie rysunków kropel, wykonywanie działań. Wpisywanie odpowiednich liczb.

2. Zabawa *Rysunkowe odpowiedzi*.

Dzieci dostają po kilka małych karteczek. Nauczyciel zadaje pytania, a dzieci odpowiadają na nie, rysując. Wcześniej nauczyciel umieścił na tablicy duże obrazki: słońca, deszczu i wiatru. Dzieci umieszczają swoje karteczki (odpowiedzi) pod odpowiednimi obrazkami.

Nauczyciel pyta:

- Kiedy wiatr jest pożyteczny?
- Kto lubi słońce?
- Kto się cieszy, gdy pada deszcz?

Potem nauczyciel z dziećmi omawia ich rysunkowe odpowiedzi.

3. Nauka II zwrotki piosenki *Wolanie wiosny* (przewodnik, s. 86–87).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIV (przewodnik, s. 83).

II

 Klasyfikowanie z użyciem kart logicznych (*Wyprawka plastyczna*).

1. Dostrzeganie cech wspólnych i różniących dane przedmioty. Klasyfikowanie przedmiotów ze względu na jedną cechę.

Dzieci dostają karty logiczne (*Wyprawka plastyczna*). Nauczyciel ma przygotowane kartoniki, na których będzie kodował wraz z dziećmi cechy liści przedstawionych na kartach:

- wielkość, np. sylwetki człowieka: większa i mniejsza,
  - kolor, np. plamy: zielona, żółta, brązowa,
  - kształt – rysunek liścia dębu, klonu, kasztanowca.
- Przyjrzyjcie się kartom. Co na nich narysowano?
  - Jak można je rozdzielić? (Dzieci podają różne propozycje, np. osobno duże liście, małe liście; rozdzielanie według kolorów; rozdzielanie według kształtów liści).
  - Rozłóżcie karty na dwie grupy tak, aby w jednej z nich były obrazki dużych liści, a w drugiej – małych.

- Jak zaznaczymy na kartoniku, że tu leżą obrazki małych liści? (Np. małą sylwetką człowieka).
  - Jak zaznaczymy na kartoniku, że tu leżą obrazki dużych liści? (Np. większą sylwetką człowieka).
Dzieci zsuwają karty. Nauczyciel pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (małe lub duże), a dzieci wybierają spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.
  - Rozłóżcie karty według kolorów.
  - Jak zaznaczycie na kartonikach, jakie kolory mają karty w każdej grupie? (Np. plamami w danym kolorze).
Dzieci zsuwają karty. Nauczyciel pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (żółte, zielone lub brązowe plamy), a dzieci wybierają spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.
  - Rozłóżcie karty według przedstawionych na nich kształtów liści.
  - Jak zaznaczycie na kartonikach, jakie liście są na obrazkach w każdej grupie? (Np. rysunkiem liścia – dębu, kasztanowca lub klonu).
Dzieci zsuwają karty. Nauczyciel pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (rysunek liścia – dębu, kasztanowca lub klonu), a dzieci wybierają spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.
- Teraz nauczyciel sprawdza, czy dzieci potrafią wyróżnić wskazane cechy kart. Pokazuje kartonik z zakodowaną cechą, a dzieci wybierają odpowiednie karty; nauczyciel wybiera karty, a dzieci mają wskazać kartonik z odpowiednią cechą i ją nazwać. Dopiero kiedy nauczyciel upewni się, że dzieci potrafią wyróżnić i nazwać cechy przedmiotów, może przystąpić do ćwiczeń w wyróżnianiu dwóch cech jednocześnie.

Zabawa ruchowa.

Każde dziecko wybiera jedną kartę. Dzieci biegają swobodnie po całej sali. Po usłyszeniu dźwięku tamburynu zatrzymują się i patrzą, jaki kartonik z zakodowaną cechą pokaże nauczyciel. Te dzieci, które mają właściwe karty, unoszą je do góry. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

2. Klasyfikowanie przedmiotów ze względu na dwie cechy równocześnie.

Nauczyciel pokazuje jednocześnie dwa kartoniki z zakodowanymi cechami, np. małe, żółte. Dzieci muszą wybrać karty przedstawiające: małe żółte liście: klonu, kasztanowca i dębu. Nauczyciel wybiera karty, np. mały zielony liść dębu, duży zielony liść dębu. Zadaniem dzieci jest wskazanie kartoników z cechami wspólnymi i ich nazwanie (zielone liście dębu).

Jeżeli dzieci nie będą miały kłopotów z tymi ćwiczeniami, można spróbować klasyfikacji kart ze względu na trzy cechy, np. brązowe duże liście klonu.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI (*przewodnik*, s. 76).

III

1. Ćwiczenia separacji ruchów.

Separacja ruchów polega na wprowadzeniu wybranej części ciała w ruch, w sposób niezależny od ruchów innych części ciała.

- Niezależność ruchów rąk od tułowia:
  - prawa ręka uniesiona poziomo w bok, lewa – pionowo w górę
  - prawa ręka uniesiona poziomo w przód, lewa – pionowo w górę
  - prawa ręka uniesiona poziomo w przód, lewa – pod kątem w górę
  - prawa ręka uniesiona pod kątem w górę, lewa – pod kątem w dół.
- Rozdzielanie ruchów dłoni i palców:
  - zaciskanie prawej dłoni przy jednoczesnym rozchyłaniu lewej
  - uderzanie czubkami palców obydwu dłoni o blat stolika, na zmianę: wewnętrzną i zewnętrzną stroną dłoni
  - głaskanie stołu prawą dłonią i jednoczesne uderzanie o blat lewą dłonią.
- Rozdzielanie ruchów palców:

- zaciskanie pięści wokół kciuka
- unoszenie po jednym palcu dłoni opartej palcami o stolik.

2. Ćwiczenia w książce, s. 64.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

Dzień 5. Szukamy oznak wiosny

Cele główne:

- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- układa rymy do podanych słów, liczy słowa w zdaniach,
- dostrzega zmiany zachodzące w przyrodzie w związku z nadejściem wiosny.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wołanie wiosny*, kółka do sersa, karta pracy, cz. 3, s. 61.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w ocenianiu wartości logicznej zdań.

Dzieci wstają na chwilę, jeżeli zdanie jest prawdziwe, a tupią, jeżeli zdanie jest fałszywe.

Czy to prawda, czy też nie?

W marcu zima kończy się.

Z chmury deszcz pada,

skowronek grochu, grochu gada.

Gdy słońce mocno świeci,

zimno jest na świecie.

Kra po rzece płynie,

żaby kumkają w kominie.

2. Zabawa *Patrzymy na różne sposoby*.

Dzieci spacerują po sali, przyglądając się różnym przedmiotom. Potem robią to samo, ale przyglądają się tym przedmiotom na różne sposoby, np. kucając, jednym okiem, patrząc spo między rozstawionych nóg... Potem dzieci wypowiadają się na temat nowych doświadczeń. Określają, co było niezwykle w ćwiczeniu.

3. Nauka III zwrotki piosenki *Wołanie wiosny* (przewodnik, s. 86–87).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIV (przewodnik, s. 83).

II

 Zabawy i ćwiczenia – *Wokół marcowej pogody*.

1. Dobieranie rymów do podanych słów związanych z marcem.

Np.

marzec – *starzec*

wiosna – *radosna, sosna*

przedwiośnie – *radośnie, rośnie*

deszcz – *leszcz*

chmury – *góry*

burza – *róża*

2. Zabawa z wykorzystaniem przysłowia o marcu.

– Czy znacie przysłowia o marcu?

(W marcu jak w garncu)

Podanie przez nauczyciela innego przysłowia o marcu – *Marcowa pogoda – raz słonko, raz woda.*

- Wyjaśnienie znaczenia przysłowia przez dzieci.
- Liczenie słów w przysłowiu (6).
- Mówienie przysłowia z podziałem na sylaby.

Mar-co-wa po-go-da – raz słon-ko, raz wo-da.

- Wypowiadanie przysłowia z różnymi emocjami.
Chętne dzieci mówią przysłowie ze złością, radością, smutkiem, strachem, a pozostałe osoby określają, z jaką emocją mówiła dana osoba.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pada deszcz – świeci słońce*.

Dzieci, rozstawione po całej sali, trzymają w dłoniach pionowo kółka do sersa. Na hasło *Pada deszcz* unoszą kółka poziomo, wysoko nad sobą jak daszek chroniący przed deszczem. Na hasło *Świeci słońce*, opuszczają kółka do sersa i radośnie przeskakują z nogi na nogę.

3. Malowanie palcem na podkładzie z farby klejowej.

Nauczyciel przygotowuje farbę klejową. Potrzebna jest do tego mąka (pszenna, żytnia lub ziemniaczana), woda, pigment (ciemnoniebieska farba w proszku) lub niebieski tusz, cukier lub kilka kropli miodu. Mąkę rozrabiamy w zimnej wodzie i podgrzewamy tę zawiesinę, ciągle mieszając, do momentu uzyskania konsystencji śmietany. Wlewamy trochę tuszu lub rozrobiony w niewielkiej ilości wody pigment. Na koniec wlewamy cukier rozpuszczony w wodzie lub kilka kropli miodu. Zbyt gęstą farbę możemy rozcieńczyć wodą.

- Układanie przez dzieci zagadek o deszczu, parasolu, chmurach.
- Pokrycie kartek farbą klejową za pomocą pędzli.
- Rysowanie palcem na kartce: w górze – chmur, padających z nich kropli deszczu i parasola. Umieszczenie prac po wyschnięciu w kąciaku dla rodziców.
- Porządkowanie swoich miejsc pracy.

 Spacer w poszukiwaniu wiosny.

Obserwację można przeprowadzić w pobliskim parku, lesie lub na placu przedszkolnym. Dzieci wyposażamy w lupy i zachęcamy do poszukiwania oznak wiosny.

- Przyglądanie się drzewom, krzewom – poszukiwanie pąków na gałęziach.
- Przyglądanie się kiełkującej trawie.
- Wypatrywanie ptaków, obserwowanie ich zachowania.
- Oglądanie pierwszych kwiatów (jeżeli są), np. podbiału.
- Rozmowa na temat prowadzonych obserwacji.
- Czy zauważyliście oznaki wiosny?
- Jak wygląda świat oglądany przez lupę?
- Czy to prawda, że przez lupę widać dokładniej?
- Czy ptaki zachowują się inaczej niż zimą?

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 61.

Liczenie klocków tworzących postać dziewczynki, a potem tworzących postać chłopca. Wpisywanie obok nich odpowiednich liczb. Określanie, czy wszystkie klocki znajdujące się pod sylwetkami dzieci są potrzebne do ich ułożenia. Kolorowanie klocków tworzących te postacie.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pada deszcz – świeci słońce* (przewodnik, s. 92).

Tydzień IV: Nadeszła wiosna

Dzień 1. Ł jak łopata

Cele główne:

- zapoznanie z literą **ł** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **ł** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: opowiadanie M. Strękowskiej-Zaremby *Ł jak ławka*, piosenka *Wiosenne buziaki*, litery, nakrywkki: białe, czerwone, niebieskie, zagadki, obrazki wczesnowiosennych kwiatów, karty pracy, cz. 3, s. 62, 63, 64, 65, 66.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat nowej pory roku – wiosny.
  - Jaka pora roku się skończyła?
  - Jaka pora roku się zaczęła?
  - Oglądanie obrazków: sasanki, przebiśniegu, skowronka, kry, krokusa, bazi wierzbowych, bazi leszczynowych. Nazywanie tego, co przedstawiają.
  - Dzielenie nazw obrazków na sylaby.
  - Dzielenie na głoski nazw: *krokus, sasanka, skowronek, kra*.
2. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby *Ł jak ławka*.

Następnego dnia Atlas znów wybrał się na długi spacer. Poszedł nad leśne jezioro. Tam, na zielonej fali, kołysał się biały łabędź.

„Temu to dopiero dobrze – pomyślał kotek. – Fale wożą go na swoim grzbiecie, a on nawet dziobem nie kiwnie”.

– Przepraszam cię, piękne stworzenie. Powiedz mi, jak się nazywasz – poprosił grzecznie kotek. Łabędź uniósł białą szyję.

– Zmykaj stąd, łobuziaku! – syknął i odpłynął od brzegu. Atlas był oburzony. – Wcale nie jesteś ładny! – zawołał. – Jesteś brzydki i niegrzeczny! A twoja pierwsza literka musi być najbrzydsza pod słońcem!

– To łabędź, ...będz!, ...będz! – odezwał się znajomy głos echa.

– To Ł... Ł... Ł! – Ł? Nie znam takiej litery! – zawołał kotek.

– Ale nic mi po niej – dodał.

– Musi być głupia i niegrzeczna jak ten cały łabędź – rozzałił się.

– Nie przesadzaj, lepiej popatrz na swoje łapki – odparło echo.

– Dlaczego na łapki?

Atlas przestraszył się, że znowu zapomniał je umyć.

– Łapki, ...apki, ...apki! – powtórzyło echo.

– Czy są głupie albo niegrzeczne?

– Ach! – kotek nagle zrozumiał.

– Łapki są na Ł! To musi być wspaniała literka. Łabędź nie jest miły, ale łapki – chodzą, biegają, skaczą i robią tyle pożytecznych rzeczy. Są pracowite i zręczne. A to dopiero odkrycie! Dziękuję ci, echo!

– Nie ma za co... co! co!

Uradowany Atlas pobiegł do domu. Zmęczony, usiadł na ławce przy ogrodzeniu.

– *Poznałem dzisiaj dziwną literkę – rozmyślał głośno. – Jest miła i niemila jednocześnie. Szkoda, że tylko dwie rzeczy zaczynają się na Ł.*

– *Co ty powiesz? – zatrzeszczała ławka. – A ja to co?*

– *Przepraszam – miauknął kotek. – Zapomniałem, że ty też jesteś na Ł. Znasz jeszcze inne wyrazy zaczynające się na tę literkę?*

– *Oczywiście! – zatrzeszczała ławka i zaczęła tłumaczyć: – Gdyby nie Ł, siedziałbyś na -awce, biegał po -ące, pływał -ódką, jadł -akocie albo poplakałby kocimi -zami...*

– *Ojej! Jak dużo wyrazów! – Atlas złapał się za łeppek. – Bardzo dużo jak na ostatnią literkę alfabetu – dodał.*

– *Ostatnią? W żadnym wypadku! – stwierdziła ławka.*

– *To w takim razie jaka litera jest ostatnia?*

– *Dowiesz się we właściwym czasie. A teraz powtórz: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, Ł – skrzyknęła wesoło ławka.*

– *A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, Ł – powtórzył zmęczony kotek i ziewnął przeciągle. – To łatwe – dodał.*

– *Tak, ale to jeszcze nie wszystko – odparła ławka. – Tyle literek nie wystarczy, aby budować z nich długie wyrazy i całe zdania. Czeka cię jeszcze wiele pracy, kotku.*

- Jakie nazwy na *l* poznał Atlas?
- Czy spodobała się mu ta literka?
- Czy to była ostatnia literka alfabetu?

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXV.

- Zabawa kształtująca postawę ciała – *Pierwsze kwiaty.*

Dzieci z pozycji siadu klęcznego powoli podnoszą się do stania z wyciągniętymi rękami – naśladują, jak rosną kwiaty.

- Ćwiczenia głowy, rąk, nóg – *Kwiaty poruszane wiatrem.*

Dzieci kreślą rękami, nogami, głową leniwe ósemki, naśladując ruchy kwiatów poruszanych wiatrem.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ptaki – do gniazd.*

Dzieci są bocianami, które chodzą po łące, podnosząc wysoko nogi i opuszczając je z palców na pięty. Na hasło *Ptaki – do gniazd*, siadają na kolorowych krążkach, które same umieściły w wybranych miejscach sali.

- Zabawa *Dzielimy słowa.*

Nauczyciel podaje słowa kojarzące się z wiosną. Dzieci dzielą je na sylaby, podskakując przy każdej sylabie. Potem podane słowa dzielą na głoski, wykonując tyle przysiadów, ile jest głosek.

- Marsz po kole przy nagraniu piosenki *Wiosenne buziaki.*

II

 Wprowadzenie litery **l** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie obrazka przedstawiającego wiosenne prace w ogródku.

– Co robimy wiosną w ogródku?

– Jakich narzędzi ogrodniczych potrzebujemy?

– Do czego potrzebujemy wideł, a do czego – motyki?

– Do czego potrzebujemy sekatora, a do czego – grabi i łopaty?

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *łopata.*

• Dzielenie słowa *łopata* na sylaby.

• Dzielenie słowa *łopata* na głoski.

– Co słyszycie na początku słowa *łopata*?

• Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *l* (*łodyga, luk, lubin...*), mających ją w środku (*półka, głowa, igła...*) oraz na końcu (*dół, bawół, stół...*).

– Z ilu głosek składa się słowo *łopata*?

3. Budowanie schematu słowa *łopata*.

4. Określanie rodzaju głoski.

• Wypowiadanie głoski *l* długo: łłłłłłłł...

• Wypowiadanie głoski *l* krótko: ł, ł, ł, ł, ł, ł...

– Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).

5. Budowanie modelu słowa *łopata*.

6. Analiza i synteza słuchowa imienia *Łucja*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

7. Pokaz litery **l**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

8. Umieszczenie poznanych liter: **l, Ł, a, c, u, o, p, t**, pod modelami słów *łopata, Łucja*.

• Odczytanie wyrazu **łopata**.

 Zabawa ruchowa *Przeczytaj i naśladuj*.

Nauczyciel ma kartki z nazwami narzędzi ogrodniczych. Pokazuje je dzieciom, a one, po odczytaniu tych nazw, naśladują czynności, jakie się nimi wykonuje.

Przykładowe nazwy: **widły, grabie, sekator, motyka, łopata, konewka**.

 Utrwalanie litery **l**.

1. Zabawa kostką literową.

Podobnie jak w poprzednich scenariuszach, z tą różnicą, że teraz mamy na kartonikach literę **l**.

2. Karty pracy, cz. 3, s. 62, 63, 64, 65.

• Oglądanie obrazka. Określanie, co się na nim dzieje. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *l*. Czytanie tekstu.

• Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery *l* z poznаныmi literami. Rozwiązywanie rebusów. Zmianianie wyrazów – zamieniając wskazanych liter. Odczytanie nowych wyrazów.

• Rozszyfrowywanie wyrazów. Rysowanie rozwiązań.

• Pisanie liter **l, Ł** po śladach, a potem – samodzielnie. We wcześniej dzieci kreślą kształty liter w powietrzu, na podłodze i na plecach kolegów lub koleżanek.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 66.

Czytanie nazw. Odszukanie wśród naklejek zdjęć i naklejanie ich w odpowiednich miejscach.

2. Rozwiązywanie zagadek związanych z wiosną (według P. Beręsewicza, źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/240490/v/4/t/student-canon/m/KL3_ORE_V9_WIO-SNA_3_3_23_107_p1, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

*Szary ptaszek gdzieś w oddali
wyśpiewuje z taką siłą
i tak głośno wiosnę chwali,
że się wiosnie robi miło.* (skowronek)

*Gdy zieloną napnie szyję,
śnieg spod spodu główką bodzie,
a gdy wreszcie się przebije,
wiosna kwitnie nam w ogrodzie.* (przebiśnieg)

*Śpi na gałązce jak na kanapie
kosmatych kotków rój szarobiały,
za miękkim uszkiem wiosna je drapie
i gdyby mogły, toby mruczały.* (bazie wierzbowe)

*Kiedy już w gnieździe złoży bagaże,
kiedy, klekocząc, wita się z nami,
gdy się na łące znowu pokaże,
wszyscy się cieszą – poza żabkami.* (bocian)

Dzieci, po rozwiązaniu zagadki, wskazują obrazek przedstawiający jej rozwiązanie. Nauczyciel wcześniej przygotował obrazki na tablicy.

 Zabawa bieżna *Biegamy za motylem*.

Dzieci pokazują ruchy fruującego motyla – najpierw rękami, a potem całym ciałem.

Dzień 2. Gdzie jest wiosna?

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia oznaki wiosny,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Strzałkowskiej *Gdzie jest wiosna?*, piosenka *Wiosenne buziaki*, litery, zdjęcia kojarzące się z wiosną, książka, s. 65, *Wyprawka plastyczna*, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 72, karta pracy, cz. 3, s. 67.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 67.

Słuchanie tekstu i rysowanie po śladach.

2. Układanie wiosennych puzzli (*Wyprawka plastyczna*).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXV (*przewodnik*, s. 94).

II

 Oglądanie teatrzyku sylwet na podstawie wiersza M. Strzałkowskiej *Gdzie jest wiosna?*

1. Ćwiczenia w książce, s. 65.

Wspólne czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

2. Dowolny taniec przy piosence *Wiosenne buziaki* (sł. i muz. K. Gowik i A. Żurawska).

C D B

Już roz - goś - ci - ła się wio - sna, sto - ńce i

F G7 C

kwia - ty przy - nios - ła. Hu - śta się lek - ko na tę - czy,

D7 G G7 C

mo - ty - le i pta - ki ślą wio - śnie bu - zia - ki. Hop, hop,

G7 C

raz, dwa, trzy, tań - czy - my z wio - sen - ką ja i ty.

a e a D7

Na - wet gdy z bu - rzy wio - sen - ny deszcz, to tyl - ko ra - doś - niej

G C G

tak tań - czyć przy wio - śnie. Hop, hop, raz, dwa,

trzy, bzy - czą już pszczo - лы i kwit - ną bzy. A ca - le

e a d G C

mia - sto ca - łu - sy śle, bez wio - sny by - ło tu źle.

I. *Już rozgościła się wiosna,
słońce i kwiaty przyniosła.
Huśta się lekko na tęczy,
motyle i ptaki ślą wiosnie buziaki.*

Ref.: *Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.
Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiosnie.
Hop, hop, raz, dwa, trzy,
bzyczą już pszczoły i kwitną bzy.
A całe miasto calusy śle,
bez wiosny było tu źle.*

II. *Słońce rozdaje promyki,
gonią się w lesie strumyki.
Mrówki zaczęły porządki,
a grube ślimaki ślą wiosnie buziaki.*

Ref.: *Hop, hop...*

III. *Kwiaty swe płatki umyły
i świeże stroje włożyły.
Budzą się wszystkie zwierzaki.
Kociaki i psiaki ślą wiosnie buziaki.*

Ref.: *Hop, hop...*

3. Oglądanie teatryku.

Występują: Krasnoludek I, Krasnoludek II, Krasnoludek III, dwa Jeże, Niedźwiedź.

Miejsce: łąka na skraju lasu. Krasnoludki szukają wiosny.

Krasnoludek I:

Gdzie ta wiosna się podziała?

Może o nas zapomniała?

Krasnoludek II:

I już się nie zjawi więcej...

Krasnoludek III:

Lepiej znajdziemy ją czym prędzej!

Krasnoludek I:

Spójrzcie w górę!

(krasnoludki zadzierają w górę głowy)

Krasnoludek II:

Na tę wronę?

Krasnoludek III:

To nie wrona! To skowronek!

Krasnoludek I:

Coś o wiosnie chyba śpiewa...

O! Już pączki mają drzewa!

Krasnoludek II:

Czuję świeży zapach ziemi...

Tutaj trawa się zieleni!

Krasnoludek III:

A tam jeszcze leży śnieżek...

W trawie maszerują jeże!

I przebiśnieg sobie rośnie.

Krasnoludek I:

Patrzcie! Pliszka!

Krasnoludek II:

Gdzie?

Krasnoludek I:

Na sośnie.

Krasnoludek III:

Kwitnie wierzba i leszczyna...

Ruch w przyrodzie się zaczyna!

Krasnoludek I:

Tylko niedźwiedź jeszcze śpi...

Jak się zbudzi, będzie zły!

Krasnoludek II:

(Można na podstawie tego teatryku przygotować dla młodszych przedszkolaków przedstawienie z udziałem dzieci).

4. Rozmowa na temat teatryku.

- Jakie oznaki wiosny zauważyły krasnoludki?
- Jakie kwiaty oprócz przebiśniegów można spotkać wczesną wiosną?
Nauczyciel pokazuje zdjęcia (obrazki) krokusów, sasank.
- Które ptaki przylatują wczesną wiosną?
Nauczyciel pokazuje zdjęcia (obrazki) szpaka, czajki.
- Co pływa po rzekach, jeziorach?
- Jaki piękny owad fruwa w słoneczny dzień?
Nauczyciel pokazuje zdjęcie (obrazek) motylka cytrynka.

5. Układanie pod zdjęciami nazw: **krokusy, sasanki, motyl.**

 Zabawa bieżna *Biegamy za motylem* (przewodnik, s. 96).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI (przewodnik, s. 76).

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Układanie zdań o oznakach wiosny. Liczenie słów w tych zdaniach.

Np. nauczyciel podaje takie zdania:

- *Przebiśnieg przebił śnieg.* (3)
- *Nie zrywamy przebiśniegów.* (3)
- *Powróciły już ptaki: czajki, szpaki, skowronki i bociany.* (8)
Potem zdania układają dzieci, a pozostałe osoby liczą w nich słowa.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 72.

Rysowanie w każdym wazonie tyłu gałązek bazi wierzbowych, ile wskazują liczby. Kolorowanie wazonów – każdego innym kolorem. Pisanie liter **I, Ł**.

Dzień 3. Wiosenne buziaki

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- umuzykalnienie dzieci.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje krokusa z bibuły, waty i wykałaczką,
- porusza się rytmicznie.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosenne buziaki*, plastelina, sznurek, wykałaczką, bibuła, klej, materiał na kukłę marzanny, książka, s. 66.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Malowanie wiosny słowami*.

Dzieci opisują wiosnę, używając ciekawych określeń, porównań.

Zabawę rozpoczyna nauczyciel, mówiąc, np. *Wiosna jest żółta jak żonkile. Pojawiająca się trawa cieszy oczy świeżą zielenią...*

Dzieci dodają swoje zdania tak, żeby otrzymać kolorowy obraz wiosny.

2. Zabawa *Zaszzyfrowane powitanie wiosny*.

Nauczyciel mówi zdania na powitanie wiosny. Dzieci je rozszyfrowują.

Np.

Witam bazie pięknie bazie wiosnę.

Cieszę bocian się bocian, że bocian przyszedł bocian do bocian nas, bocian wiosno bocian zielona.

Cały krokus las, krokus całe krokus pole, krokus cała krokus łąka krokus cieszy krokus się, krokus że krokus przyszedł.

Witamy przebiśnieg cię przebiśnieg i przebiśnieg pięknie przebiśnieg się przebiśnieg kłaniamy.

📁 Ćwiczenia poranne – zestaw XXV (przewodnik, s. 94).

II

📁 Wykonanie krokusa z bibuły.

1. Ćwiczenia w książce, s. 66.

Oglądanie zdjęć kwiatów rosnących wiosną. Nazywanie ich (*krokusy, sasanki, zawilce, pierwiosnki, przylaszczki*).

- Wyjaśnianie, dlaczego są pod ochroną.

2. Słuchanie zagadek o wczesnowiosennych kwiatach, wskazywanie ich na stronie książki.

*Ludzie zachwyceni łapali się za głowę,
gdy zobaczyli w śniegu kwiaty fioletowe.* (krokusy)

*Pod lasem, w mroźne marcowe ranki,
kwitną pokryte mechem, fioletowe...* (sasanki)

*W lesie biały dywan kwiatów spotykamy.
Jakie to kwiaty? ... je nazywamy.* (zawilce)

*Piękne niebieskie kwiaty,
przy lesie je spotykamy.
I od tego miejsca –
... nazywamy.* (przylaszczkami)

3. Układanie z liter nazw kwiatów na tablicy, pod zdjęciami wczesnowiosennych kwiatów: **krokusa, zawilca, sasanki**.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Kwiaty rosną, kwiaty więdną*.

Dzieci naśladowują, jak rosną kwiaty – przechodzą od klęku do pozycji stojącej z wyprostowanymi rękami. Potem naśladowują, jak kwiaty więdną – powoli przechodzą od pozycji wyprostnej do klęku z opuszczoną głową i opuszczonymi ramionami.

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
- Wycinanie z fioletowej lub żółtej bibuły płatków kwiatu.
  - Okręcenie kulki waty wielkości orzecha laskowego kolorową bibułą tak, aby można było do jej końców przyczepić płatki.
  - Układanie dookoła niej wyciętych płatków, posmarowanie wykałaczki klejem. Przymocowanie uformowanego kwiatu – włożenie wykałaczki do kulki z waty.
  - Okręcenie wykałaczki paskiem zielonej bibuły.
  - Umocowanie kwiatka w kulce plasteliny włożonej do zakrętki.
5. Wykonanie prac przez dzieci.
6. Sprzątanie miejsc pracy.

☐ Zabawy przy piosence *Wiosenne buziaki*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.
Dzieci poruszają się po sali zgodnie z akompaniamentem pianina. Gdy usłyszą głośny akord, kładą się na podłogę, za drugim razem stają na baczność, a za trzecim – wykonują przysiad.
2. Zabawy sznurkiem.
Każde dziecko dostaje kawałek sznurka. Ujmuje go jedną ręką za jeden koniec, obraca nim nad głową, przed sobą, robi fale, kręci koła, zgodnie z charakterem słyszanej muzyki.
3. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 96–97).
4. Rozmowa na temat piosenki.
- Ile zwrotek ma piosenka? Czy ma refren?
  - Kto śle buziaki wiosnie?
  - O jakich oznakach wiosny jest mowa w piosence?
5. Zabawa przy piosence.

I
*Już rozgościła się wiosna,
słońce i kwiaty przyniosła.
Huśta się lekko na tęczy,
motyle i ptaki
ślą wiosnie buziaki.*

Dzieci w parach:
rozkładają ręce,
pokazują do góry, na słońce,
kołyszą się,
poruszają rękami – *skrzydłami*,
posyłają całuski,

Ref.:
*Hop, hop,
raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką
ja i ty.
Nawet gdy z burzy
wiosenny deszcz,
to tylko radośniej
tak tańczyć przy
wiosnie.*

podskakują,
klaszczą,
obracają się w parach,

naśladowują dłońmi padający deszcz,

wykonują obroty w parach,

*Hop, hop,
raz, dwa, trzy,
bzyczą już pszczoły
i kwitną bzy,
a całe miasto
całusy śle,
bez wiosny
było tu źle.*

podskakują,
klaszczą,
naśladują bzyczenie pszczół,
naśladują wachanie kwiatów,
posyłają wiosnie całusy,

II

*Słońce rozdaje promyki,
gonią się w lesie
strumyki.
Mrówki zaczęły
porządk,
a grube ślimaki
ślą wiosnie buziaki.*

naśladują dawanie promyków,
gonią się w kółkach,

poruszają się na czworakach,

posyłają całuski,

Ref.

jw.

III

*Kwiaty swe płatki
umyły
i świeże stroje
włożyły.
Budzą się
wszystkie zwierzaki.
Kociaki i psiaki
ślą wiosnie buziaki.*

obracają się wokół własnej osi,

kołyszą się,

przeciągają się,

posyłają całuski,

Ref.

jw.

6. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

Wspólny śpiew piosenki (nauczyciel śpiewa zwrotki, a dzieci razem z nim refren).

 Spacer – przyglądanie się zmianom zachodzącym w przyrodzie.

III

1. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Kreślenie leniwej ósemki, a potem przekształcanie rysunku w rysunek motyla.
- Nauczyciel opowiada dzieciom, że w południe, gdy jest ciepło, pojawiają się motylki cytrynki, które potem chowają się w różne szczeliny, zakamarki przed zimnem w nocy.
- Dzieci rysują leniwą ósemkę i mówią rymowanek:

*Cytrynku radosny –
pierwszy motylku wiosny.*

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Kwiaty rosną, kwiaty więdną* (przewodnik, s. 100).

- ### 2. Wspólne konstruowanie kukły marzanny – zimowej panny – ze słomy, sznurków, bibuły lub z innych materiałów.

Dzień 4. 10 oznak wiosny

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 10,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa liczbę 10,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosenne buziaki*, rymowanka, mazaki, książka, s. 67, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 73, karty pracy, cz. 3, s. 68, 69.

Przebieg dnia

I

1. Poznanie zwyczajów związanych z pożegnaniem zimy i powitaniem wiosny.
  - *Według kalendarza astronomicznego wiosna rozpoczyna się 21 marca. Zgodnie z tradycją w tym dniu dorośli i dzieci topią słomiane kukły, czyli marzanny, które są uosobieniem mijającej zimy. Obyczaj nakazuje przejść z taką kukłą w pochodzie. Na koniec kukłę się podpala i wrzuca do rzeki.*
  - *Pięknym, i do dzisiaj jeszcze w niektórych rejonach kultywowanym, jest zwyczaj chodzenia z gaikiem. Dzieci lub dziewczęta stroją zieloną gałązkę we wstążki, kwiaty i inne ozdoby. Z tak przystrojonym drzewkiem chodzą, śpiewając piosenki o wiosnie.*
  - *W niektórych krajach z początkiem wiosny związane jest święto światła, w czasie którego zakochani ustawiają światła w oknach swoich domów lub puszczają je na wodę.*
2. Zabawa *Dokończ wypowiedź*.

Dzieci kończą rozpoczęte przez nauczyciela zdania:

  - *Lubię wiosnę, bo...*
  - *Nie lubię wiosny, bo...*
3. Rysowanie słońca żółtym mazakiem.

Dzieci uczą się krótkiej rymowanki:

*Gdy słońce świeci,
cieszą się rośliny,
zwierzęta
i dzieci.*

Rysują kilkakrotnie koło (słońce), mówiąc rymowanke, a potem rysują promienie słońca (nadal mówiąc rymowanke).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXV (*przewodnik*, s. 94).

II

 Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10.

1. Rozmowa na temat zbliżającej się wiosny.

Na tablicy nauczyciel umieścił obrazki: gałązek z baziami wierzbowymi, z baziami leszczynowymi, skowronka, szpaka, bociana, przebiśniegów, krokusów.

  - Nazwijcie obrazki. O czym świadczy to, co one przedstawiają?
  - Co jeszcze mówi nam, że zbliża się wiosna?
2. Liczenie gałązek z baziami wierzbowymi.

Nauczyciel przygotował wazon z baziami lub obrazek. Dzieci liczą gałązki z baziami i umieszczają obok wazonu (obrazka) kartonik z cyfrą 9. Potem nauczyciel dokłada jeszcze jedną gałązkę z baziami.

- Ile jest teraz gałązek z baziami?
Dzieci układają działanie:

$$9 + 1 = \boxed{\begin{array}{cccc} \bullet & \bullet & \bullet & \bullet \\ \bullet & \bullet & \bullet & \bullet \\ \bullet & \bullet & \bullet & \bullet \end{array}}$$

3. Pokaz zapisu cyfrowego liczby **10**.
  - Określenie, z jakich dwóch cyfr się składa, jak się nazywa pierwsza cyfra, a jak druga.
4. Uzupelnienie dzialania:

$$9 + 1 = 10$$

Zabawa ruchowa *Bociany nad stawem*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze obręcze – *stawy*. W ich środku umieszcza kartoniki z cyframi od **0** do **10**. Dzieci – *bociany* – spacerują po łące. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu i hasło: *Bociany nad staw*, dzieci – *bociany* – ustawiają się wokół obręczy. Przy każdej obręczy nie może stanąć więcej *bocianów* niż wskazuje liczba.

5. Karty pracy, cz. 3, s. 68, 69.

- Nazywanie kwiatów. Numerowanie obrazków kwiatów – naklejanie odpowiednich liczb. Liczenie kwiatów i motyli. Naklejanie odpowiednich liczb i kwiatów.
  - Kolorowanie tyłu rysunków, ile wskazują liczby. Liczenie obrazków bazi, kwiatów. Porównywanie ich liczby – naklejanie odpowiednich liczb i znaków. Pisanie liczby 10 po śladach.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XI (*przewodnik*, s. 76).

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 67.

Określanie, co znajduje się na obrazkach umieszczonych w poszczególnych rogach kartoników. Wyklaskiwanie układu rytmicznego, powtarzając za nauczycielem tekst: *wiosna to pora radosna*.

2. Ćwiczenia wizualizacyjne – *Słońce*.

Nauczyciel mówi:

Usiądźcie na podłodze wokół mnie. Trzymajcie ręce wyciągnięte do przodu, dłonie zaciśnięte w pięści. Wyobraźcie sobie, że jesteście Słońcem, które wschodzi i wysyła promienie w kierunku Ziemi. Rozłóżcie dłonie, wyciągnijcie palce, ręce i ramiona do przodu... A teraz niech światła robi się coraz mniej – przyciągnijcie ramiona z powrotem do siebie. Powtórzcie to trzy razy... Stańcie teraz w dowolnym miejscu sali – zamieńcie się w Słońce wędrujące powoli po niebie. Pokażcie mi, w jaki sposób się przemieszczacie i jak wysyłacie swoje promienie...

Teraz przedstawcie mi, w jaki sposób rano wstaje Słońce. Usiądźcie, a potem podnoście się powoli, powoli... Wyobraźcie sobie, że Słońce jest intensywnie czerwone i bardzo powoli i ostrożnie wysyła swoje promienie. Zaprezentujcie, jak staje się coraz większe i większe, jak wysyła coraz silniejsze promienie... A teraz zaprezentujcie mi, w jaki sposób Słońce zachodzi wieczorem. Stańcie i przedstawcie mi, jak Słońce zmienia się najpierw w piękną, czerwoną kulę, a następnie bardzo powoli znika za horyzontem. Zniźcie się do podłogi i pokażcie mi delikatne promienie Słońca znikające za horyzontem.

Chodźcie teraz do środka i zamieńcie się wszyscy razem w Słońce, które śpi w nocy. Wiosną Słońce śpi w nocy coraz krócej.

Zamieńcie się teraz we wschodzące Słońce i pokażcie, jak rankiem staje się ono coraz większe i większe i wysyła w drogę pierwsze promienie. Teraz razem zamieńcie się w jasne Słońce świecące w ciągu dnia i wysyłajcie mocne promienie w kierunku Ziemi. Robi się coraz cieplej, cieplej...

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 73.

Czytanie nazw kwiatów. Kolorowanie ich rysunków. Pisanie liczb 10.

4. Nauka I zwrotki piosenki *Wiosenne buziaki* (przewodnik, s. 96–97).

Dzień 5. Powitanie wiosny

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- integrowanie się dzieci podczas powitania wiosny.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia oznaki wiosny,
- wspólnie bawi się z młodszymi dziećmi, witając wiosnę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosenne buziaki*, opowiadanie B. Kosmowskiej *Dziwna nieznamoma*, wiosenny wianek, kukła marzanny, kolorowe kartki, klej, kolorowy papier, nożyczki, wata, *Wyprawka plastyczna*, karty pracy, cz. 3, s. 70, 71.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 70.

Rozwiązywanie krzyżówki – naklejanie w odpowiednich miejscach liter tworzących nazwy obrazków. Odczytanie hasła. Kolorowanie rysunku motyla.

2. Nauka II i III zwrotki piosenki *Wiosenne buziaki* (przewodnik, s. 96–97).

☞ Ćwiczenia poranne – zestaw XXV (przewodnik, s. 94).

II

☞ Słuchanie opowiadania B. Kosmowskiej *Dziwna nieznamoma* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/237696/v/3/t/student-canon/m/KL1_ORE_V9_WIOSNA_1_3_22_113_p2, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

1. Wymienianie nazw pór roku.

- Jaka pora roku jest po jesieni?
- Jaka jest po wiosnie?
- Jaka pora roku teraz się kończy, a jaka będzie się zaczynać?

2. Słuchanie opowiadania.

– *Mamy gościa! – krzyknął tata od drzwi.*
– *Jak to? – mama wpadła w przerażenie. – Nie spodziewałam się gości na obiedzie!*
– *I słusznie! Ktoś czeka na nas w parku – uspokoił ją tata. – Zjedźmy więc obiad i w drogę!*
Polykaliśmy gorącą zupę, parząc sobie języki.
– *Czy to... kobieta? – spytała mama z lekkim lękiem.*
– *Mhm – przytaknął tata.*
– *Pewnie ciocia Mariola! – skrzywił się Mikołaj.*
Ciocia jest dentystką i zawsze przypomina o kontrolnych wizytach.
– *Nie! – tata był bardzo tajemniczy.*
Po chwili staliśmy w kolorowych kaloszach przed blokiem. Na dworze mżyło.
– *Tam ją widziałem! – tata wskazał ręką dziką część parku. Zwykle nikt w niej nie przebywał.*
– *Ruszajmy. Nie wypada, aby piękna dama zbyt długo na nas czekała.*
– *Zośka, co piękna dama robi sama w lesie? – sapnął Mikołaj, gdy przedzieraliśmy się przez zarośla.*
– *Nie wiem – odsapnęłam. – Nie jestem piękną damą!*
– *Przed chwilą tu była – tata ściszył głos, pochylony nad leśną ściółką. – Spójrzcie!*
Przed nami rozpościerał się dywan z białych kwiatków.

– *Przebiśniegi!* – *mama aż westchnęła z zachwytu. – Jaki piękny dywan!*

Tata stał już po drugiej stronie polany.

– *I tu już była – pokazał nam skraj pagórka przysypany starymi liśćmi. Wystawały spod nich lebki innych kwiatów. Błyszczały w słońcu jak cekiny.*

– *Krokusy!* – *mama klasnęła w dłonie. – A tam, dalej, zawiłce i sasanki!*

Nagle, tuż przed nami, przeleciała para wesołych ptaków. Każdy miał w małym dziobie gałązkę lub trawkę.

– *To szpaki – tata skierował na lecącą parę lornetkę. – Przybyły tu razem z naszą nieznaną.*

– *Chyba wiem, kim jest!* – *Mikołaj klasnął w ręce.*

– *A ty, Zosiu?* – *mama spojrzała na mnie z uśmiechem. – Domyślasz się, kim jest ta dziwna nieznaną?*

– *Czy to... wiosna?* – *zapytałam z nadzieją.*

– *Tak!* – *zakrzyknęli wszyscy zgodnie.*

Kiedy stało się jasne, kogo szukamy, nagle dostrzegłam ją wszędzie. Na każdym krzaczku. Pokrywała rosą dojrzewające pączki. A na leszczynie zakwitła czerwonymi kuleczkami. Zewsząd otaczał nas śpiew ptaków i pracowite brzęczenie.

– *Co tak brzęczy?* – *Mikołaj nadstawił uszu.*

– *To pszczoły, dzielne pracownice! Spójrzcie, jak zaglądną do kwiatnych kielichów. Przenoszą pyłki kwiatowe. Pomagają wiosnie rozkwitnąć – wyjaśniła mama.*

„*Mama mogłaby pisać wiersze*” – *pomyślałam.*

Nagle tata położył palec na ustach, a potem wyciągnął rękę ku górze.

– *Spójrzcie... – szepnął.*

Nad nami przelatywały dwa piękne bociany.

– *Mąż i żona!* – *krzyknął Mikołaj.*

– *Żona i mąż!* – *krzyknęłam ja.*

– *Wiosna!* – *krzyknęli równocześnie nasi rodzice.*

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Kim była dziwna nieznaną?

– Jakie oznaki wiosny były wymienione w opowiadaniu?

• Wskazywanie wymienionych oznak na obrazkach umieszczonych na tablicy.

4. Oglądanie reprodukcji obrazów znanych malarzy, ukazujących wiosnę (*Wyprawka plastyczna*).

• Określanie oznak wiosny uwidocznionych na obrazach.

5. Tworzenie wiosennego korowodu.

Dzieci podają sobie ręce, stają za nauczycielem, tworząc węża. Każde z nich ma przypięty na ubraniu obrazek kojarzący się z wiosną (kwiaty, ptaki), a nauczyciel ma na głowie wiosenny wianek. Korowód przechodzi przez wszystkie sale, zapraszając dzieci na pożegnanie zimy i powitanie wiosny.

☐ Wspólne powitanie wiosny przez starsze i młodsze dzieci.

• Dzieci z kukłą marzanny idą na plac przedszkolny, a za nimi młodszy koledzy i młodsze koleżanki z pozostałych grup.

Idąc, wołają:

*Zimę, zimę żegnamy,
wiosnę, wiosnę witamy.*

*Ciebie z zimą żegnamy,
a wiosnę – witamy!*

*Marzanno, marzanno
– ty zimowa panno.*

*Marzannę przegonimy,
wiosnie się pokłonimy.*

Dzieci idą dookoła placu za marzanną niesioną przez nauczyciela.

- Na placu wszystkie dzieci tworzą duże koła (współśrodkowe) wokół marzanny, głośno powtarzają okrzyki, a potem śpiewają piosenki i mówią wiersze o wiosnie.
- Dzieci ustalają, co zrobić z marzanną (spalić jej na placu nie mogą, utopić w pobliskiej rzece, pobliskim jeziorze, zalewie – nie mogą, bo zanieczyściłyby środowisko). Powinny dojść do wniosku, że mogą rozłożyć ją na części i wyrzucić do kosza.
- Powrót do sali. Krótka rozmowa na temat pożegnania zimy i powitania wiosny. Dzieci dzielą się swoimi wrażeniami.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 71.

Łączenie obrazków motyli z ich cieniami. Odszukiwanie par takich samych motyli. Kolorowanie ich tak samo.

 Zabawa bieżna *Biegamy za motylem* (przewodnik, s. 96).

2. Wycinanka *Bukiet wierzbowych bazi*.

Dzieci dostają kolorowe kartki, klej, kolorowy papier, watę. Wycinają sylwetę wazonu, gałązek i przyklejają je na kartce. Kuleczki bazi robią z waty i przyklejają na gałązkach. Pamiętają o porządkowaniu miejsc pracy.

Kwiecień

Tydzień I: Wielkanoc

Dzień 1. / jak jajka

Cele główne:

- zapoznanie z literą **j** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **j** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: sylwety jajek, kolorowy papier, klej, nożyczki, litery, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, kostka literowa, kartoniki z literą **j**, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 75, karty pracy, cz. 3, s. 72, 73, 74, 75, 76.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 75.

Czytanie tekstu. Kończenie kolorowania obrazka.

2. Słuchanie ciekawostek na temat Wielkanocy.

- *Wielkanoc nazywana jest Świętem Zmartwychwstania Pańskiego. Chrześcijanie obchodzą ją na pamiątkę zmartwychwstania Chrystusa. Wierzą, że ofiarował swoje życie, żeby odkupić winy ludzi.*
- *Zwierzęciem ofiarnym przez wiele, wiele lat był baranek, dlatego został on symbolem ofiary Chrystusa.*
- *Jajka z czasem zaczęto święcić, traktując je jako symbol rodzącego się życia.*
- *Zające traktowano jako symbol płodności, dostatku i wierzono, że to zajac przynosi świąteczne jajka.*
- *Ważnym symbolem zbliżających się świąt jest Niedziela Palmowa, podczas której święcone są palmy. To nawiązanie do witania Chrystusa wjeżdżającego do Jerozolimy.*

- *Ważnym symbolem Wielkanocy są pisanki. Tradycja malowania jajek jest znana od starożytności. Do farbowania jaj używano: łupinek cebuli, wstążek owsa, szpinaku, kory drzew. W niektórych regionach Polski wydrapywano wzory na pomalowanych skorupkach lub oklejano jajka sitowiem, wycinankami z papieru, tkaniną...*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVI.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kury*.
W wyznaczonym miejscu sali – *gnieździe* – dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, z rękami złożonymi z tyłu – są kurami. Na hasło nauczyciela *Kury na podwórku*, dzieci wstają i spacerują po sali, *grzebiąc* nogami w ziemi w poszukiwaniu jedzenia, a potem *dziobią* odnalezione ziarenko, uderzając palcem w podłogę.
- Zabawa bieżna *Jastrząb i kury*.
Nauczyciel umieszcza w wyznaczonym miejscu sali obręcz, w której staje dziecko – *jastrząb* – oznaczone szarfą. Pozostałe dzieci – *kury* – poruszają się swobodnie po sali. Na hasło *Jastrząb*, dziecko będące jastrzębiem wybiega z obręczy i łapie *kury*. *Kura*, która przysiadzie, jest bezpieczna i *jastrząb* nie może jej dotknąć.
- Zabawa ruchowa z elementem skoku – *Zajączki*.
Dzieci w rozsypce wykonują przysiad podparty. Na hasło *Zajączki skaczą* – naśladują skoki zajęcia. Na hasło *Zajączki stają słupka* – w przysiadzie prostują tułów do pionu i układają ręce w skrzydełka.
- Ćwiczenia równowagi.
Dzieci maszerują z wysokim unoszeniem kolan. Na polecenie nauczyciela zatrzymują się, stają na jednej nodze i opierają stopę wolnej nogi o kolano nogi, na której stoją.
- Zabawa bieżna *Dobierz sobie parę*.
Dzieci rozbiegają się w różnych kierunkach sali. Na hasło *Znajdź sobie parę* – każde dziecko szybko dobiera sobie parę i maszeruje po obwodzie koła.
- Marsz parami przy nagraniu piosenki dla dzieci.

II

 Wprowadzenie litery **j** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęć (obrazków) różnych jajek (przepiórczych, kurzych, gęsich, strusich). Porównywanie ich wyglądu.
2. Zapoznanie z budową jajka.
Nauczyciel rozbija jajko – rozdziela je. Dzieci oglądają żółtko i białko, nazywają je.
3. Wymienianie potraw sporządzanych z jajek.
4. Podawanie nazw zwierząt, które wykluły się z jajek (ptaki, węże, krokodyle, dinozaury...).
5. Analiza i synteza słuchowa słowa *jajko*.
  - Dzielenie słowa *jajko* na sylaby.
  - Dzielenie słowa *jajko* na głoski.
  - Co słyszycie na początku słowa *jajko*?
  - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *j* (*jelen, jagody, jogurt...*), mających ją w środku (*kajak, fajka, bajka...*) oraz na końcu (*kraj, maj, klej...*).
6. Budowanie schematu słowa *jajko*.
7. Określanie rodzaju głoski.
  - Wypowiadanie głoski *j* długo: *jjjjyyy...*
  - Wypowiadanie głoski *j* krótko: *j, j, j, j, j...*
  - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).
8. Budowanie modelu słowa *jajko*.

9. Podawanie imion rozpoczynających się głoską *j* (*Jola, Janek, Justyna, Jowita...*).

10. Analiza i synteza słuchowa imienia *Janek*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.

 Zabawa ruchowa *Wyścigi z jajkiem*.

Nauczyciel ma styropianowe lub drewniane jajka. Dzieci ustawiają się w kilku rzędach. Ich zadaniem jest przebiec z jajkiem trzymanym na łyżce do wyznaczonego miejsca i wrócić na koniec kolejki, oddając po drodze jajko z łyżką osobie stojącej na początku rzędu.

11. Pokaz litery *j*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

12. Umieszczenie poznanych liter: **j, J, a, o, k, n, e**, pod modelami słów *jajko, Janek*.

• Odczytanie wyrazów **jajko, Janek**.

 Utrwalanie litery *j*.

1. Zabawa kostką literową – *Tworzymy sylaby*.

Tak jak w poprzednich scenariuszach, z tą różnicą, że teraz na kartonikach jest litera *j*.

2. Zabawa językowa *Liczmy głoski*.

Zabawa polega na wyszukaniu słów o określonej liczbie głosek. Liczba oczek wyrzuconych na kostce do gry pokazuje dzieciom, jak długich słów mają szukać. (Na kostce zamiast dwóch i trzech oczek mamy odpowiednio – siedem i osiem; można na kostce umieścić cyfry).

3. Podawanie rymów do podanych słów. Np.

pisanka – *firanki, falbanki, kołysanki, malowanki...*

baranek – *dzbanek, ganek,*

zajączek – *pączek, bączek,*

jajka – *bajka, fajka...*

4. Karty pracy, cz. 3, s. 72, 73, 74, 75.

• Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w nazwie zawiera głoskę *j*. Czytanie tekstu.

• Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery *j* z poznanymi literami. Łączenie liniami rymujących się wyrazów.

• Czytanie, jaki jest baranek, a jaka jest pisanka. Czytanie i kolorowanie odpowiednie jajek.

• Pisanie liter *j, J* w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów. Potem pisanie liter po śladach i samodzielnie.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 76.

Rysowanie po śladach ozdób pisanek. Samodzielne ozdabianie ostatniego rysunku pisanki. Kończenie rysowania szlaczków.

2. Ozdabianie papierowej sylwety jajka kolorowym papierem.

3. Słuchanie ciekawostek na temat pisanek.

• *Pisanki stosowano do różnych zabiegów magicznych, np. dotykano nimi grzbietów bydła, aby było zdrowe i płodne; toczono je wzdłuż zagonów oziminy, żeby zapewnić urodzaj.*

• *Traktowano je także jako dar, który miał przynieść wszelką pomyślność osobie obdarowanej.*

• *Młode kobiety dostawały często pisanki marcepanowo-czekoladowe z pierścionkiem.*

• *Ludzie bogaci obdarowywali się drogimi pisankami ze złota, przyozdobionymi kamieniami szlachetnymi (francuski jubiler Fabergé wykonywał takie na zamówienie cara Rosji).*

• *Służyły też do zabawy zwanej taczankami – turlało się po stole malowane jajka, zderzając je ze sobą. Wygrywała osoba, której pisanka się nie potłukła.*

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pokaż pisanke*.

Dzieci poruszają się po sali. Na hasło *Pokaż pisanke*, zatrzymują się i pokazują na niby trzymaną w dłoniach pisanke.

Dzień 2. Zwyczaje wielkanocne

Cele główne:

- zapoznanie ze zwyczajami związanymi z Wielkanocą,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia wybrane tradycje i zwyczaje związane z Wielkanocą,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych.

Środki dydaktyczne: wiersz P. Beręsewicza *Wielkanoc*, jajka – surowe i ugotowane na twardo, dwa zestawy takich samych pisanek (lub sylwety), kartonowe sylwety pisanek, kartki z legendą do kolorowania, łyżki, lupa, *Wyprawka plastyczna* nr 16, karta pracy, cz. 3, s. 77.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie jajek.

- Rozbicie jajka, omówienie jego budowy.

W środku znajduje się żółtko, które jest otoczone białkiem. Białko natomiast otoczone jest dwoma błonkami. Jedna błonka okrywa bezpośrednio białko, a druga przylega do skorupki i widać ją, gdy rozbijemy białko.

Nauczyciel zwraca uwagę na zarodek i wyjaśnia, że kurczątko wykluwają się z jajek, w których są zarodki.

- Oglądanie skorupki jajka przez lupę.
- Zwracanie uwagi, jak turla się jajko ugotowane, a jak surowe (jajko gotowane wprawione w ruch porusza się szybciej).
- Slalom z jajkiem ugotowanym na twardo, ułożonym na łyżce.

Nauczyciel ustawia krzeselka w równych odstępach. Dzieci stoją w rzędach naprzeciwko krzeselek. Zabawę rozpoczyna pierwsze dziecko z jednego rzędu, które trzyma na łyżce jajko, idzie slalomem między krzeselkami, aż dochodzi do drugiego rzędu dzieci. Daje łyżkę z jajkiem pierwszemu dziecku w rzędzie, a samo idzie na koniec. Dziecko, które niesie na łyżce jajko, idzie slalomem pomiędzy krzeselkami itd.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVI (*przewodnik*, s. 107).

II

 Słuchanie wiersza P. Beręsewicza *Wielkanoc* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/237696/v/3/t/student-canon/m/KL1_ORE_V9_WIOSNA_1_3_28_139_p2, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

1. Ćwiczenia klasyfikacyjne.

Nauczyciel przygotowuje obrazki: choinki, cukrowego baranka, pisanek, prezentów, lukrowanych pierniczków, bombek, zielonej rzeżuchy, palmy, babek drożdżowych, mazurka.

Dzieci muszą spośród obrazków wybrać te, które kojarzą się z Wielkanocą.

2. Słuchanie wiersza.

*Jajko z napisem „Pisanka Janka”
to była, przyznam, niespodzianka,
bo u nas w domu, aż do tej pory,
każdy malował jajka we wzory.
Ale poza tym, jak się wydaje,*

*nie ucierpiały stare zwyczaje:
były palemki, serdeczne słowa,
spacer, życzenia, babka drożdżowa,
a w śmigus-dyngus po dwóch minutach
wszystkim świątecznie chlupało w butach.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
  - Jakie zwyczaje związane z Wielkanocą są wymienione w wierszu?
  - Co różniło tę Wielkanoc od poprzednich?
4. Ćwiczenia kontroli wzrokowej – *Patrzmy na pisanek*.
Dzieci siedzą przed nauczycielem, który trzyma pisanek w dłoni, i wodzą oczami za ruchem pisanek.
  - Wodzenie poziome – nauczyciel przesuwając pisanek w prawą i w lewą stronę.
  - Wodzenie pionowe.
  - Wodzenie koliste.
5. Kolorowanie pisanek według instrukcji.
Każde dziecko dostaje kartonową sylwetę jajka z oznaczonymi polami (zapisy działań) oraz kartkę z legendą do kolorowania pól. Np.

kolor biały – 1, 6	kolor czerwony – 4, 9	kolor żółty – 2, 7
kolor niebieski – 5, 10	kolor zielony – 3, 8	

 Zadaniem dzieci jest obliczyć działania na polach pisanek i pokolorować je na właściwy kolor według legendy.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pokaż pisanek* (przewodnik, s. 108).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII.

Dzieci dowolnie biegają po sali.

- Zabawa ożywiająca – *Berek na czworakach*.
Każde dziecko dostaje szarfę, którą wkłada za pasek spodnek (spódniczki). Jedno dziecko zostaje *berkiem*. Dzieci uciekają na czworakach przed *berkiem*, który zabiera im szarfy. Zabawa trwa, dopóki *berek* nie zabierze wszystkich szarf od dzieci.
- *Powitanie*.
Dzieci siadają w kole i witają się słownie, nogami, rękami.
- Ćwiczenia indywidualne.
  - * Dzieci w siadzie skulnym rozkrocznym – uderzają o kolana: dłońmi, pięściami, łokciami, rozciągają kolana, spychają je do podłogi i unoszą.
  - * W siadzie – wykonują wymachy nóg, bezwładne przewroty.
  - * Ślizgają się oraz czołgają po podłodze.
  - * Turlają się, a potem turlają kolegę po podłodze.
  - * Relaks – leżą, głęboko oddychają.
  - * Przechodzą wokół leżącego kolegi, nad nim, następnie przeskakują przez niego.
- Ćwiczenia w parach.
  - * Dzieci siadają rozkrocznie, twarzami do siebie – wykonują naprzemiennie skłony i leżenie, próbują leżeć raz na jednym, raz na drugim boku.
  - * Siadają tyłem do siebie – jedno dziecko wykonuje skłon, a drugie kładzie mu się na plecach; próbują wspólnie wstać. Pchają partnera po podłodze plecami, stopami, rękami.
  - * Ciągną partnera po podłodze za ręce i nogi.
  - * Relaks w leżeniu na podłodze – partnerzy obchodzą się nawzajem.
  - * Jedno dziecko siada pomiędzy nogami drugiego, które je obejmuje i delikatnie kołysze.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 77.

Kolorowanie odpowiednio jajek, wiedząc, co oznaczają przekreślone kolory. Ocenianie wartości logicznej zdań. Zaznaczanie + pod wyrazem **tak**, jeżeli zdanie jest prawdziwe, a – pod **nie** – jeżeli nie jest prawdziwe.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pokaż pisanek* (przewodnik, s. 108).

2. Ćwiczenia pamięci wzrokowej.

Nauczyciel ma dwa takie same zestawy sylwet pisanek. Układa jeden zestaw na tablicy. Dzieci określają, jak wyglądają kolejne pisanki (liczba sylwet jest różna w zależności od grupy, zaczynamy od sześciu sylwet dla sześciolatków; jeżeli wykonają ćwiczenie sprawnie – zwiększamy liczbę elementów). Potem nauczyciel zasłania sylwetę pisanek, a dzieci układają pisanki z drugiego zestawu w takiej samej kolejności, w jakiej według nich były ułożone w pierwszym zestawie. Następnie nauczyciel odsłania pierwszy zestaw i dzieci sprawdzają, czy dobrze zapamiętały układ pisanek.

3. Wykonanie pracy plastycznej *Pisanka* (*Wyprawka plastyczna* nr 16).

- Kolorowanie fragmentów rysunku pisanek.
- Układanie ich i przyklejanie na sylwecie jajka.

Dzień 3. Koszyczek dobrych życzeń

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- wykonuje pisanki różnymi technikami.

Środki dydaktyczne: nagranie utworu M. Musorgskiego *Obrazki z wystawy – Taniec kurcząt w skorupkach*, piosenka *Koszyczek dobrych życzeń*, klej roślinny w płynie, kasza, koraliki, makaron w kształcie gwiazdek, papier kolorowy, nożyczki, klej, taśma pasmanteryjna, farba akrylowa, skakanki, wydmuszki, wykałaczki, rzeżucha, wata, talerzyk, obrazki, nakrywki: białe, niebieskie, czerwone, książka, s. 68, karta pracy, cz. 3, s. 78.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 78.

Oglądanie obrazków. Odszukiwanie i zaznaczanie 10 różnic pomiędzy obrazkami.

2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków związanych z Wielkanocą, np. mazurek, babka, palma, baranek, jajko...

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVI (*przewodnik*, s. 107).

II

 Zabawy przy piosence *Koszyczek dobrych życzeń*.

1. Zabawa *Kury i kurczęta*.

Nauczyciel układa na podłodze ze skakanek 3–4 koła (*kurniki*). Dzieci zajmują w nich miejsca. W każdym kole jedno dziecko to *kura*, pozostałe pełnią rolę kurcząt. Przy nagraniu wysokich dźwięków *kury wyprowadzają swoje kurczęta na spacer*. Przy nagraniu dźwięków średniej wysokości – *kury i kurczątko* kucają i palcem wskazującym stukają w podłogę (zbierają ziarenka). Niskie dźwięki to sygnał powrotu do *kurnika*.

2. Słuchanie piosenki *Koszyczek dobrych życzeń* (sł. i muz. K. Gowik).

C F C G F G7
 Sie - dzi bia - ły cuk - ro - wy ba - ra - nek w wiel - ka - noc - nym ko -
 C C F C G
 szy - ku, a z ba - ran - kiem gro - ma - da pi - sa - nek -
 F G7 C C7 F G7
 du - żo śmie - chu i krzy - ku. Dwie kiel - ba - ski pach -
 e a d7 G7 C C7
 ną - ce są, sól i pieprz, by był py - szny smak.
 F G7 G7 e a d7
 Dzi - wi się bia - ły ba - ra - nek: O! Kto to wszys - tko
 G G7 C a d G
 bę - dzie jadł?? Ma - ma, ta - ta, sio - stra, brat
 a d G a E a G F C G
 - ka - żdy coś z ko - szy - czka zjadł, a to ta - ki jest ko - szy - czek pe - len do - brych
 F G C d G C a d G
 ży - czeń. Gdy ma - rze - nia speł - nić chcesz, coś z ko - szy - czka szy - bko bierz!
 a E a G F C G F f C
 I życz szczę - ścia, po - myśl - no - ści, a na świę - ta du - żo go - ści!

- I. *Siedzi biały cukrowy baranek w wielkanocnym koszyku, a z barankiem gromada pisanek – dużo śmiechu i krzyku. Dwie kielbaski pachnące są, sól i pieprz, by był pyszny smak. Dziwi się biały baranek: O! Kto to wszystko będzie jadł??*

Ref.: *Mama, tata, siostra, brat – każdy coś z koszyczka zjadł, a to taki jest koszyczek pełen dobrych życzeń. Gdy marzenia spełnić chcesz, coś z koszyczka szybko bierz! I życz szczęścia, pomyślności, a na święta dużo gości!*

II. *Dawno temu prababcia tak samo koszyk przygotowała.
Był baranek i dużo pisanek, i kielbaska nie mała.
Ja to dobrze już teraz wiem, że koszyczek przemienia świat,
lecz babcia z dziadkiem dziwili się: kto to wszystko będzie jadł??*

Ref.: *Mama, tata...*

III. *Kiedyś ja przygotuję koszyczek, aby spełniał życzenia.
Od pisanek kolory pożyczę, od baranka marzenia.
I tak zawsze już będzie wciąż, że w koszyczku pyszności są,
a mamy i babcie, i ciocie też z życzeniami dają go.*

Ref.: *Mama, tata...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Ile zwrotek ma piosenka? Czy ma refren?
- Co znajduje się w koszyczku?
- Co spełnia ten koszyczek?

4. Nauka refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.

5. Tworzenie akompaniamentu do piosenki.

Dzieci dobierają sobie instrumenty: grzechotki, kołatki, tamburyny.

Przy I zwrotce akompaniuje grupa dzieci na grzechotkach, przy II zwrotce – na kołatkach, a przy III – na tamburynach.

Refren dzieci śpiewają wspólnie.

 Wykonanie pisanek różnymi technikami.

1. Poznanie nazw różnych jaj wielkanocnych.

- *Kraszanki* – jajka o czerwonej barwie.
- *Malowanki* – jajka jednobarwne (nie czerwone).
- *Wyklejanki* – jajka z naklejonym obrazkiem z listków, sitowia, włóczki...
- *Nalepianki* – jajka ozdobione nalepionymi na skorupkę różnobarwnymi wycinankami z papieru.
- *Pisanki* – przed zanurzeniem jajka w barwnym roztworze rysuje się na nim wzory woskiem. Po włożeniu do gorącej, barwnej wody tam, gdzie był wosk, zostaje biały, niepomalowany ślad na kolorowym tle. Dawniej do barwienia jaj używano naturalnych barwników, np. kolor zielony uzyskiwano z listków młodego żyta, kolor czerwono-żółty z łusek cebuli, kolor ciemnobrązowy lub czarny z kory śliwy lub olchy, kolor czerwony z buraków, a kolor niebieski z suszonych płatków chabra.

2. Układanie wyrazu **pisanki** z liter.

 Zabawa ruchowa przy nagraniu utworu M. Musorgskiego *Obrazki z wystawy – Taniec kurcząt w skorupkach*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Pierwsza to kury, które poruszają się przy muzyce, kołysząc na boki i wołając: *ko, ko, ko...* Za nimi drobnymi kroczkami biegną dzieci z drugiej grupy, które są kurczątkami, i wołają: *pi, pi, pi...* W pewnej chwili *kury* zatrzymują się, nasłuchują, rękami naśladują machanie skrzydłami – *zbliża się niebezpieczeństwo*. *Kurczątka* przykucają za *kurami* i tulą się do siebie. Kiedy muzyka się powtarza, *ptaki* ponownie spacerują. Przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci wykonują kolorowe jajko wybraną techniką. (Wydmuszki mocujemy na wykałaczkach, wówczas łatwiej jest dzieciom pracować).

Np.

- Dzieci smarują wydmuszkę klejem roślinnym w płynie i obtaczają ją w kaszy lub w ozdobnych, drobniotkich koralikach.

- Przyklejają na jajkach makaron w kształcie gwiazdek.
  - Wycinają wzory z papierowych serwetek i przyklejają na wydmuchce.
  - Na pomalowanej farbą akrylową wydmuchce przyklejają kwiaty i liście z taśmy pasmanteryjnej.
4. Wykonanie prac przez dzieci.
  - Przygotowanie wystawy pisanek.
  5. Porządkowanie miejsc pracy.
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 68.

Czytanie tekstu. Odpowiadanie na pytania.

2. Wysiewanie rzeżuchy na wacie.

Dzieci oglądają nasiona, wysiewają je na mokrej wacie. Nauczyciel zachęca do obserwowania wzrostu rzeżuchy.

3. Nauka I zwrotki piosenki *Koszyczek dobrych życzeń* (przewodnik, s. 112–113).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pokaż pisanek* (przewodnik, s. 109).

Dzień 4. 10 pisanek

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dodaje i odejmuje w zakresie 10,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Koszyczek dobrych życzeń*, pocięte na części karty świąteczne, rymowanka, książka, s. 69, karta pracy, cz. 3, s. 79.

Przebieg dnia

I

1. Nauka II zwrotki piosenki *Koszyczek dobrych życzeń* (przewodnik, s. 112–113).

2. Ćwiczenia w książce, s. 69.

Oglądanie obrazka koszyka wielkanocnego. Porównywanie go z pozostałymi koszyczkami. Określanie różnic pomiędzy nimi.

W święconce, którą się niesie do kościoła w Wielką Sobotę, oprócz jajek powinny znaleźć się też: baranek (jest symbolem Chrystusa, który ocalił tych, którzy w niego wierzyli), chleb, kiełbasa (wróży pomyślność przez cały rok), sól (chroni od zepsucia), chrzan.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVI (przewodnik, s. 107).

II

 Rozwiązywanie zadań tekstowych na dodawanie i na odejmowanie w zakresie 10.

1. Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Dzieci mają liczmany, cyfry i znaki. Nauczyciel mówi zadania, dzieci ilustrują je za pomocą liczmanów, układają działania i je odczytują. Na zakończenie udzielają odpowiedzi na zadane pytania.

- *W koszyczku były 4 pisanek. Mama dołożyła jeszcze 6 pisanek. Ile jest teraz pisanek w koszyczku?* Dzieci biorą 4 liczmany, kładą je przed sobą. Potem dokładają 6 liczmanów. Liczą wszystkie liczmany i układają działanie:

$$4 + 6 = 10$$

które głośno odczytują, a potem udzielają odpowiedzi na pytanie.

- *Lenka miała 10 pisanek. 7 pisanek dała babci i dziadkowi. Ile pisanek jej zostało?*
Dzieci układają przed sobą **10** liczmanów. Potem odsuwają **7** liczmanów. Liczą pozostałe liczmany i układają działanie, głośno je odczytują, odpowiadają na pytanie.

$$10 - 7 = 3$$

2. Karta pracy, cz. 3, s. 79.

Czytanie zadań. Ilustrowanie ich. Odpowiadanie na pytania.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII (*przewodnik*, s. 110).

III

1. Składanie w całość pociętych kart świątecznych, przyklejanie ich na kartkach.
2. Nauka III zwrotki piosenki *Koszyczek dobrych życzeń* (*przewodnik*, s. 112–113).
3. Zabawa tekstem rymowanki.
Dzieci wypowiadają rymowankę, dzieląc słowa na sylaby i łącząc tę czynność z ruchem: jedna sylaba – przysiad, druga – wyprost.
*Jajeczko, jajeczko,
jesteś pisaneczką.*

Dzień 5. Wielkanocna przygoda

Cele główne:

- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego,
- zapoznanie z nazwą nowego miesiąca.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada historyjkę według kolejności zdarzeń,
- wymienia nazwę aktualnego miesiąca.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, piosenka *Koszyczek dobrych życzeń*, jajka ugotowane na twardo, koszyczek z pisankami i barankiem, karty świąteczne, karty pracy, cz. 3, s. 80, 81.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie kart świątecznych, zwracanie uwagi na powtarzające się motywy zdobnicze.
2. Karta pracy, cz. 3, s. 80.

Oglądanie obrazków. Odszukanie wśród naklejek wyrazów – nazw obrazków. Naklejanie ich pod odpowiednimi obrazkami. Oglądanie pisanki po lewej stronie. Kolorowanie tak samo rysunku jajka po prawej stronie.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVI (*przewodnik*, s. 107).

II

 Historyjka obrazkowa *Wielkanocna przygoda*.

1. Oglądanie koszyczka przygotowanego przez nauczyciela.
Nauczyciel przygotował wiklinowy koszyczek wyłożony serwetką. W koszyczku są cukrowy baranek z czerwoną chorągiewką i różne pisanki.
- Kiedy przygotowujemy koszyczek?
- Gdzie z nim idziemy?
- Przypomnienie, co symbolizują produkty z koszyczka.
- Kiedy spożywamy produkty z koszyczka?
- Co dzieje się w drugi dzień świąt zwany lanym poniedziałkiem?
Nauczyciel mówi: – Wierzono, że osoba obłana będzie miała szczęście, a obłana dziewczyna wyjdzie szybko za mąż.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 81.

- Ćwiczenia z historyjką obrazkową.
  - Oglądanie obrazków. Wskazywanie kolejnych (można je ponumerować).
  - Opowiadanie, co dzieje się na kolejnych obrazkach.
  - Opowiadanie całej historyjki.
  - Nadanie tytułu całej historyjce.
3. Dowolny taniec przy piosence *Koszyczek dobrych życzeń* (przewodnik, s. 112–113).

▮ Wprowadzenie nazwy aktualnego miesiąca – kwiecień.

1. Rozmowa na temat miesiący.
  - Jaki miesiąc się skończył?
  - Jaki się rozpoczął?
2. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.

*Kwiecień nie czeka,
bardzo się spieszy,
aby na drzewach
listki rozwiesić,*

*pierwsze warzywa
zasiać w ogrodzie,
po czym z uśmiechem
od nas odchodzi.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
  - O którym miesiącu jest mowa w wierszu?
  - Dlaczego kwiecień się spieszy?
  - Kiedy od nas odchodzi?
  - Jak myślicie, dlaczego miesiąc ma taką nazwę?
4. Przypomnienie przysłowia o kwietniu.

Kwiecień – plecień, bo przeplata trochę zimy, trochę lata.

  - Wyjaśnienie znaczenia przysłowia.
  - Śpiewanie przysłowia na wymyślone melodie.
  - Liczenie słów w przysłowiu.
  - Rytmizowanie przysłowia z użyciem kołatki.
5. Układanie schematów i modeli słów związanych z kwietniem, wiosną.

Np. *motyl, trawa, słonko, krokusy, sasanki, żaba...*

🎨 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Dzielenie się jajkiem, składanie sobie życzeń.

Nauczyciel przygotowuje jajka ugotowane na twardo i podzielone po obraniu na ćwiartki. Składa wszystkim życzenia, mówiąc:
Życzę Wam i Waszym rodzinom, aby pokój i radość zagościły w Waszych sercach.
Potem wszyscy dzielą się jajkiem i składają sobie życzenia.
Następnie wspólnie jedzą ciasta i słodczyce przygotowane przez rodziców.
Na zakończenie dzieci porządkują salę.

Tydzień II: Wiosna na wsi

Dzień 1. F jak farby

Cele główne:

- zapoznanie z literą **f** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **f** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki *Na wiejskim podwórku*, piosenka *Kurczątka*, litery, zdjęcia, obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, kostka literowa, kartoniki z literą **f**, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 76, karty pracy, cz. 3, s. 82, 83, 84, 85.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie zdjęć, obrazków zwierząt z wiejskiego podwórka.

Dzieci nazywają zwierzęta przedstawione na zdjęciach, obrazkach, dzielą ich nazwy na sylaby, a wybranych – na głoski.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVII.

- Ćwiczenia głowy i szyi – *Koń kiwa głową*.

Dzieci w siadzie skrzyżnym, z rękami ułożonymi na kolanach, wykonują skłony głową w przód i w tył z wydłużeniem szyi i lekkim przyciąganiem brody.

- Ćwiczenia zręczności – *Koń na biegunach*.

Dzieci w siadzie skrzyżnym, chwytają za stopy od zewnętrznej strony, wyginają plecy jak bieguny konia – lekko huśtają się w tył, na plecy, i w przód, do siadu.

- Ćwiczenia równowagi – *Koń grzebie nogą*.

Dzieci maszerują z wysokim unoszeniem kolan. Na hasło *Konie* zatrzymują się, rżą i grzebią nogą – lekko uderzają o podłogę palcami lewej i prawej stopy, na zmianę.

- Zabawa *Konie i wózki*.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają jedno za drugim; pierwsze dziecko podaje ręce do tyłu drugiemu dziecku, tworząc wózek z koniem. Biegają w różnym tempie, przeplatając bieg marszem. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.

- Marsz parami po kole przy nagraniu piosenki *Na wiejskim podwórku*.

II

 Wprowadzenie litery **f** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Mieszanie kolorów.

Nauczyciel ma słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiki.

Prosi dzieci, żeby przypomniły mu, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:

- żółtej i niebieskiej (zielony)
- niebieskiej i czerwonej (fioletowy)
- czerwonej i żółtej (pomarańczowy).

Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *farby*.

- Dzielenie słowa *farby* na sylaby, na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *farby*?

- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *f* (*fajka, flaga, foka...*), mających ją w środku (*agrafka, delfin, perfumy...*) oraz na końcu (*elf, kilof, traf...*).
  - Z ilu głosek składa się słowo *farby*?
3. Budowanie schematu słowa *farby*.

4. Określanie rodzaju głoski.
- Wypowiadanie głoski *f* długo: *ffyyyy...*
  - Wypowiadanie głoski *f* krótko: *f, f, f, f, f...*
  - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).
5. Budowanie modelu słowa *farby*.
6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *f* (*Franek, Filip, Felicja, Florentyna...*).
7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Franek*.
Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.
8. Pokaz litery **f**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
9. Umieszczenie poznanych liter: **f, F, a, r, n, b, e, y, k**, pod modelami słów *farby, Franek*.
- Odczytanie wyrazów **farby, Franek**.

 Zabawa ruchowa *Dotknij*.

Dzieci biegają po sali. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu, zatrzymują się i dotykają w sali przedmiotów w kolorze, jaki wymienił nauczyciel.

10. Zabawa *W jakim kolorze?*

Nauczyciel umieszcza na tablicy napis: **Jaki kolor mają...?**, a pod nim napisy – nazwy zwierząt z wiejskiego podwórka: **barany, konie, kury, koguty, kozy, krowy, indyki**. Na dole tablicy umieszcza zdjęcia, obrazki tych zwierząt.

Zadaniem dzieci jest odczytać napisy, umieścić pod nimi zdjęcia odpowiednich zwierząt i określić kolory ich sierści, piór.

 Utrwalanie litery **f**.

1. Zabawa kostką literową.

Dzieci tworzą sylaby analogicznie jak w poprzednich zajęciach z tym, że teraz na kartonikach mają literę **f**.

2. Układanie wyrazów z literą **f**.

Nauczyciel podaje nazwy lub pokazuje obrazki, a dzieci układają na tablicy te nazwy.

Np. **farby, agrafka, futro, figura, firanka, fala, rafa, flet, sofa, wafel, gofry, figi, foka...**

3. Karty pracy, cz. 3, s. 82, 83, 84, 85.

- Oglądanie obrazka. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *f*. Czytanie tekstu.
- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami tyłu okienek, z ilu głosek składają się ich nazwy. Czytanie połączeń litery **f** z poznanymi literami. Czytanie wyrazów ukrytych w płataninkach.
- Tworzenie wyrazów poprzez naklejanie odpowiednich liter w pustych okienkach. Rozwiązywanie krzyżówki. Odczytanie hasła.
- Kreślenie liter pisanych **f, F** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.

 Spacer – obserwowanie przyrody wiosną.

III

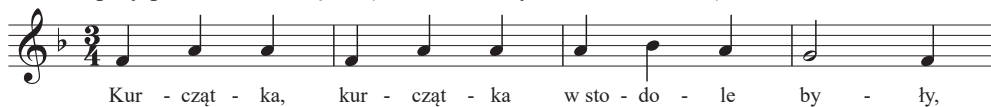
1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 76.

Czytanie zdań. Ocenianie, które zdania są prawdziwe; skreślanie zdań fałszywych. Pisanie liter **f, F**.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *W wiejskiej zagrodzie*.

Dzieci naśladowują ruchy i głosy wiejskich zwierząt, których nazwy podał nauczyciel.

2. Zabawa przy piosence *Kurczątko* (autor nieznany, melodia ludowa).

Kur - cząt - ka, kur - cząt - ka w sto - do - le by - ły,

ma - lut - ką dziu - recz - ką po - wy - cho - dzi - ły.

„Wi - dzia - łeś, chłop - czy - ku?” „Wi - dzia - łem, pa - nie.

Ma - lut - ką dziu - recz - ką pa - trzy - łem na nie”.

*Kurczątko, kurczątko
w stodole były,
malutką dziureczką
powychodziły.*

*„Widziałeś,
chłopczyku?”*

*„Widziałem, panie.
Malutką dziureczką
patrzyłem na nie”.*

Dzieci tworzą koło wiązane, w którego
środku chodzi kilkoro dzieci – *kurczątek*,
koło zatrzymuje się, dzieci unoszą ręce do
góry, *kurczęta* wychodzą na zewnątrz koła,
śpiewają dzieci w kole,

śpiewa jedno wyznaczone dziecko.

Potem następuje zmiana – do środka wchodzi kaczątko, a dzieci z nauczycielem śpiewają:
Kaczątko, kaczątko w stodole były... Później śpiewają: *gąsiątka, indyczątko...*

Dzień 2. Awantura na wiejskim podwórku

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz L. Łącz *Wesołe podwórko*, opowiadanie S. Karaszewskiego *Awantura na wiejskim podwórku*, ilustracje do opowiadania, obrazki, zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 77, książka, s. 70, 71, karty pracy, cz. 3, s. 86, 87.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 86.

Kolorowanie rysunku według wzoru. Określanie, czyje to dziecko.

2. Naśladowanie głosów zwierząt żyjących na wsi.

Nauczyciel pokazuje zdjęcia, obrazki, a dzieci nazywają zwierzęta i naśladowują ich głosy. Potem chętne dzieci naśladowują głosy zwierząt, a pozostałe określają, co to za zwierzę.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVII (przewodnik, s. 117).

II

 Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Awantura na wiejskim podwórku*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 70, 71.

Czytanie, co mówią zwierzęta. Wskazywanie zwierząt na obrazku. Czytanie tekstu o zwierzętach z wiejskiego podwórka.

– Wymieńcie nazwy zwierząt przedstawionych na obrazku.

2. Słuchanie opowiadania.

Wczesnym rankiem konie wybiegły ze stajni i pogalopowały na łąkę. Zaraz po koniach krowy, nie spiesząc się (po porannym dojeniu), wyszły z obory i pomaszzerowały na pastwisko. W chlewiku chrupkały świnki, zajadając ze smakiem paszę z koryta. Gdy konie i krowy pały się na łące, gospodyni otworzyła drzwi kurnika i na podwórko wysypał się drób. Pierwszy – kogut; stąpał, dumnie unosząc głowę. Za nim szły kury i biegly kurczęta. Potem gąsior, a za nim szły gęsiego gęsi i gąsięta, a na samym końcu, kołysząc się w kaczym chodzie, wędrował kaczor z kaczkami i kaczątami. Kury jak zwykle zaczęły grzebać w piasku w poszukiwaniu czegoś do zjedzenia. Kaczki taplały się w błotnistej kałuży, czego nie robiły nigdy kury, bo kury nie lubią wody. Wiadomo – zmokła kura nie wygląda zbyt ciekawie. Białe kaczki w błocie zrobiły się szare i podążyły do sadzawki za domem, gdzie pływały już gęsi. Odważny gąsior machał skrzydłami i zasyczał na Burka, który chleptał mulistą wodę z sadzawki. Burek zaszczekał na gąsiora, niegroźny, bo uwiązany na sznurku do budy. Sznurek Burka był długi, wystrzępiony, zasupłany i powiązany w wielu miejscach. Niegdyś był bardzo mocny, ale od słońca, deszczu, a przede wszystkim psich zębów i pazurów wyraźnie osłabł i czasami się urywał. Dzień był piękny, słoneczny, ale coś nieokreślonego wisiało w powietrzu. Jakiś niepokój, poczucie zagrożenia.

Pierwsze rozgdakały się kury, które miały coś do kaczek.

– Jak można taplać się w błocie! Kaczki to straszne brudasy! Moje kurczaczki skaczą wdzięcznie, a kaczki mają krótkie nóżki (jak zwykle u kaczuszek) i kaczy chód! Idą, kołysząc się na boki, i ciągle chlapią się w wodzie! Chodźcie, moje kurczątko, nawet nie próbujcie się bawić z tymi brudaskami!

A na to kaczki:

– Kwa, kwa, myślałby kto! Kury boją się wody, bo nie ma bardziej żalosego stworzenia od zmokłej kury! A gdyby przyszła wielka ulewa i zalala podwórko? Wszystkie kurczątko by się potopiły! A moje kaczątka tylko by się śmiały, bo one od małego uczą się pływać! Tak, tak, kwa, kwak! – zakwakała kaczka i odwróciła się ogonem do kur, okazując im swoje lekceważenie!

– Gę, gę, pływanie to najważniejsza rzecz pod słońcem! – zagęgała gęś i żeby okazać swoją wyższość, zanurkowała w stawie, a za nią gąsięta. – Moje małe pływają pod wodą jak rybki, a jak zechcę, nauczę je latać! Chodzą za mną gęsiego, jak po sznurku.

– Kwa, kwa, racja, racja, moje kaczątka też chodzą i pływają za mną, jedno za drugim! Nie oddalają się od siebie, nie rozbiegają się! A te kurczaki chodzą gdzie chcą, grzebią w ziemi, wzniecając tumany kurzu, wszystkie kury bez przerwy kurzą i chodzą okropnie zakurzone! Boją się czystej wody jak diabeł wody święconej! I pewnie od kurzu dostają kurzej ślepoty!

– A – kwak!! – kichnęła kaczka. – To od kurzu!

– Raczej od zimnej wody i błota! – przygdakała jej kura.

– Kwa, kwa, kąpiele błotne są bardzo zdrowe!

– Ko, ko, chyba tylko dla brudasów!

– Kwa, kwa. Błoto dobrze robi na pierze!

– *Ko, ko, zwłaszcza gdy się pierza nie pierze!*

– *A każda kura się kurzy!*

– *Ko, ko, jeszcze zobaczycie, jak będą z was drzeć pierze! Ko, ko, skubane gęsi, skubane kaczki, będą z was darli białe klaczki, białe piórka, białe puchy gospodarzom na poduchy, dla chłopaka i dziewczyny ciepłe jaśki i pierzyny, na kurtki puchowe zimowe!*

– *Gę, gę, kwa, kwa, z braku wołu kury skubią do rosolu!*

Kury trochę się stropiły. Co też gęsi i kaczki miały na myśli?

Kłótnia kur, gęsi i kaczek mogłaby trwać w nieskończoność, gdyby nie pojawił się intruz. Nad podwórkiem zawirował cień. Ptaki rozbiegły się na wszystkie strony, gęsi zanurkowały w wodzie, kaczki chlapnęły w błoto, a kury mogłyby po strusiemu schować głowy w piasek, ale w ptasim mózdzku miały na tyle rozumu, że wybrały inną kryjówkę. Czym prędzej wparowały do budy Burka, z którym wcześniej miały na pieńku, bo wyjadały mu żarcie z miski. Burek szczeknął i chciał pogonić kury, gdy wtem dostrzegł krążącego jastrzębia.

– *Hau, hau!* – *szczeknął.* – *Wróg, wróg, precz, precz!*

Kury w budzie były bezpieczne, ale kaczki i gęsi nie mogły w nieskończoność pływać pod wodą. Ledwie któreś z kacząt lub gąsiąt wynurzało głowę, a zaraz drapieżny jastrząb szybował w jego stronę z wyciągniętym dziobem i szponami.

– *Hau, hau! Precz, precz!* – *rozpędził się i skoczył. Sznurek naprężył się, puściło kilka nadwątłych włókien, ale sznurek wytrzymał i Burek wylądował na plecach. Skoczył drugi raz – kolejne włókna się zerwały, ale sznurek nie puszczał. Cofnął się pod budę, rozpędził się, nadwyrężony sznurek pękł a Burek wystrzelił jak z procy prosto w jastrzębia, który właśnie chwycił przerażone kaczątka w swoje szpony.*

– *Wara, wara, wara, wara!* – *wrzasnął Burek na jastrzębia, który musiał obejść się smakiem. Odleciał, utraciwszy kilka piór.*

– *A co tu się dzieje? Burek, do budy!* – *krzyknął gospodarz, który właśnie wrócił z pola do domu na obiad i zaparkował traktor na podwórku. Widząc rozgdakany, rozkwakany i rozgęgany drób, uznał Burka za sprawcę awantury i chciał mu dać burę. Nagle jego wzrok padł na walające się jastrzębie pióra wyrwane z ogona drapieżnego ptaka.*

– *Brawo, Burek, dzielny, dobry pies! Uratowałeś drób! Przyniósł michę pełną psich smakołyków i odgonił kury, które bardzo lubiły zaglądać do psiej miski.*

– *Jak ja nie lubię tych ptaszylek!* – *burknął Burek. Wlazł do budy, wyciągnął się, położył głowę na przednich łapach i zasnął.*

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Co działo się rano na wiejskim podwórku?

– O co kłóciły się kaczki z kurami?

– Za kim były gęsi?

– Kto zaatakował drób?

– Co zrobił pies Burek?

4. Ćwiczenia ortofoniczne.

Dzieci naśladują głosy kur, kaczek, gęsi. Potem nauczyciel dzieli dzieci na grupy: kaczki, kury i gęsi. Nauczyciel jak dyrygent wskazuje grupy, a dzieci z tych grup naśladują głosy swoich zwierząt. Co jakiś czas nauczyciel wskazuje wszystkie grupy i wtedy wszystkie zwierzęta naraz się odzywają.

5. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 77.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na obrazku. Odszukanie wśród naklejek wyrazów – ich nazw – i naklejanie pod odpowiednimi obrazkami zwierząt.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *W wiejskiej zagrodzie* (przewodnik, s. 119).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII (przewodnik, s. 110).

III

1. Zabawa *Szukamy dzieci*.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilka grup: kurczątko, jagniątko, cielątko. Dzieci określają, czyje to dzieci – kto jest mamą, a kto tatą. Z każdej grupy nauczyciel wybiera *mamę*, której zasłania oczy. Każda z grup siada w zwartym kole na dywanie. *Mamy*, z zasłoniętymi oczami, ustawiają się pod ścianą z daleka od grupy. Na hasło każda z grup woła swoją *mamę* głosem swojego zwierzęcia. *Mamy* muszą odszukać swoje dzieci.

2. Słuchanie wiersza L. Łącz *Wesołe podwórko* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/236925/v/2/t/student-canon/m/KL1_ORE_V9_JESIEN_1_1_6_33_p2, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

*Skąd wiedziała mała gąska,
że potrafi pływać?
A żrebaczek kogo spytał,
czy będzie miał grzywę?*

*To gęś mama do jeziora
drogę pokazała,
a klacz gniada żrebaczkowi
wszystko powiedziała.*

*Bez mamusi smutno, nudno,
przestraszył się kotek,
zgubił mamę, teraz szuka,
aż wskoczył na płotek.*

*I cielaczek się rozgląda,
bo nie widzi mamy,
krówka ryczy, biega wkoło,
od domu do bramy.*

*Bo najlepiej jest przy mamie –
bezpiecznie, wesoło,
świnka leży, a tuż obok
sześć prosiąt wokoło.*

*Pieje kogut, gdacze kura,
kurczak popiskuje.
Zgadnij teraz, kto swych małych
szczeniactków pilnuje?*

– Jak nazywają się młode: kury, kota, psa, świni, krowy, konia?

Dzieci pokazują dorosłe i młode osobniki z wiejskiego podwórka na przygotowanych przez nauczyciela obrazkach (zdjęciach).

2. Karta pracy, cz. 3, s. 87.

Nazywanie par zwierząt – rodziców. Odszukanie wśród naklejek zdjęć ich dzieci i naklejenie obok ich rodziców. Nazywanie dzieci zwierząt.

Zabawa ruchowa skoczna *Skoki konika*.

Dzieci naśladują konie – w podskokach przebiegają salę w różnych kierunkach, wymijają się i równocześnie rżą. Na sygnał ustawiają się w rzędzie, szeregu lub zatrzymują się w miejscu.

Dzień 3. Kaczuszka

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- wykonuje kaczuszkę techniką origami.

Środki dydaktyczne: piosenka *Na wiejskim podwórku*, klocki w kształcie figur geometrycznych, *Wyprawka plastyczna*, karty pracy, cz. 3, s. 88, 89.

Przebieg dnia

I

1. Układanie sylwet zwierząt z wiejskiego podwórka z użyciem klocków w kształcie figur geometrycznych.

Liczenie klocków w określonym kształcie użytych do ułożenia każdej sylwety.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 89.

Czytanie tekstu – wypowiedzi zwierząt o sobie. Kolorowanie rysunków zwierząt.

📁 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVII (przewodnik, s. 117).

II

📁 Zabawy przy piosence *Na wiejskim podwórku*.

1. Ćwiczenia słuchowe – rozpoznawanie głosów zwierząt z wiejskiego podwórka (kaczki, kury, gęsi, indyka, konia, krowy, świni, koguta, barana, psa, kota).
2. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci maszerują po kole przy nagraniu melodii do marszu. Podczas przerwy w grze wykonują przysiad. Ponowne dźwięki melodii to sygnał do marszu.

3. Słuchanie piosenki *Na wiejskim podwórku* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Na po - dwór - ku już o świ - cie za - mie - sza - nie, rwe - tes, krzy - ki,
po - kło - ci - ły się ko - gu - ty, ka - czki, gę - si i in - dy - ki.
Kwa, kwa, kwa, kwa, gę, gę, gę, gę! Gul, gul, gul, gul, ku - ku - ry - ku!
Kwa, kwa, gę, gę, ku - ku - ry - ku! O co ty - le krzy - ku?

I. *Na podwórku już o świecie zamieszanie, rwestes, krzyki, pokłócili się koguty, kaczki, gęsi i indyki.*

Ref.: *Kwa, kwa, kwa, kwa, gę, gę, gę, gę!
Gul, gul, gul, gul, kukuryku!
Kwa, kwa, gę, gę, kukuryku!
O co tyle krzyku?*

II. *Krowa muczy, świnki kwiczą, piesek szczeka: hau, hau, hau, hau. Owce beczą, kozy meczą, w stajni koń rży: ihahaa!*

Ref.: *Kwa, kwa...*

III. *Gospodyni rano wstała, daje paszę, ziarno sypie, więc przez chwilę na podwórku będzie troszkę, troszkę ciszej.*

Ref.: *Kwa, kwa...*

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Co dzieje się na podwórku już od świtu?
- Jakie zwierzęta robią ten hałas?
- Jakie głosy wydają zwierzęta?
- Kiedy na podwórku jest trochę ciszej?

5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Instrumentacja piosenki na kołatkach.

Dzieci śpiewają piosenkę (I zwrotkę i refren) i akompaniują sobie na kołatkach. Dalsze zwrotki śpiewa nauczyciel przy akompaniamencie dzieci.

▣ Wykonanie kaczuszki techniką origami (*Wyprawka plastyczna* nr 17).

1. Zabawa *Naśladujemy różne sposoby chodzenia*.

Dzieci za nauczycielem naśladują różne sposoby chodzenia.

- Chód piano – stawiają na podłodze stopy miękko od palców, bez akcentowania.
- Chód forte – stawiają stopy energicznie, całą płaszczyzną na podłodze.
- Chód tyłem – przenoszą ciężar ciała wraz z krokami do tyłu (głowy zwrócone w bok, kontrolują wzrokiem kierunek ruchu).
- Chód bokiem – odwracają stopy i kolana nogi wykonującej krok w kierunku ruchu.
- Chód ze wspięciem na palce – zwracanie uwagi na zachowanie równowagi.
- Chód na piętach.
- Chód w przysiadzie – wykonują ruchy sprężynujące kolanami i stawami biodrowymi.
- Chód gęsiego – idą jedno za drugim.
- Chód kaczy – idą powoli, kręcąc biodrami.

2. Omawianie wyglądu kaczki.

- Czy kaczka jest ptakiem? Wymieńcie jej cechy ptasie.
- Czy kaczki z wiejskiego podwórka fruważą?
- Jak nazywamy ptaki, które nie fruważą?

3. Omówienie sposobu wykonania prac (*Wyprawka plastyczna* nr 17).

Wycinanie elementów. Zaginanie ich i składanie według wzoru.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Umieszczenie wykonanych prac w kąciku dla rodziców.

5. Porządkowanie miejsc pracy.

▣ Spacer – obserwowanie wiosennych zmian w przyrodzie.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 88.

Układanie zadań tekstowych na dodawanie i na odejmowanie. Wpisywanie odpowiednich liczb i znaków.

2. Nauka II zwrotki piosenki *Na wiejskim podwórku* (przewodnik, s. 123).

▣ Zabawa ruchowo-naśladowcza *W wiejskiej zagrodzie* (przewodnik, s. 119).

3. Historyjka *Do czego jest potrzebne mleko?* (*Wyprawka plastyczna*).

- Wspólne omówienie obrazków historyjki.
- Wycinanie obrazków i układanie ich według kolejności.
- Opowiadanie historyjki.

Dzień 4. Odszyfrowujemy nazwy zwierząt

Cele główne:

- rozwijanie logicznego myślenia,
- rozwijanie sprawności fizycznych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odszyfrowuje wyrazy – nazwy zwierząt,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: przysłowia, karty pracy, cz. 3, s. 90, 91, 92, 93.

Przebieg dnia

I

1. Zapoznanie z przysłowiami, które dotyczą zwierząt hodowanych na wsi.

- *Gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie zlamala.*
- *Zapomniał wół, jak cielęciem był.*
- *Koń ma cztery nogi i tak się potyka.*
- *Pasuje jak wół do karety.*
- *Nie kupuj kota w worku.*
- *Przyczepić się jak rzep do psiego ogona.*

Próby wyjaśnienia znaczenia przysłów.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 90.

- Rozmowa o tym, po co prowadzimy hodowlę zwierząt na wsi.
- Jakie znacie zwierzęta hodowane na wsi?
- Po co mamy owce i barany na wsi?
- Po co mamy gęsi, kaczki, kury?
- Łączenie liniami zdjęć zwierząt z obrazkami tego, co dzięki nim mamy. Rysowanie szlaczków po śladach.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVII (*przewodnik*, s. 117).

II

 Zabawa matematyczno-językowa *Układamy wyrazy*.

- Nauczyciel umieszcza na tablicy szyfr – figury i odpowiadające im litery.

○	◯	△	△	□	□	▭	▭
k	o	a	t	r	w	u	g

Dzieci nazywają figury, odczytują przypisane im litery.

Potem odszyfrowują ukryte wyrazy, umieszczając w tabelkach pod figurami litery i odczytując powstałe wyrazy.

○	◯	△
k	o	t

○	▭	□	△
k	u	r	a

○	◯	□	▭	△
k	o	g	u	t

○	□	○	□	△
k	r	o	w	a

1. Karta pracy, cz. 3, s. 93.

Rozszyfrowywanie wyrazów. Rysowanie ich rozwiązań.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XII (*przewodnik*, s. 110).

Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Karta pracy, cz. 3, s. 91.

Czytanie nazw zwierząt i zdrobnień tych nazw. Dopowiadanie pozostałych zdrobnień.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *W wiejskiej zagrodzie* (*przewodnik*, s. 119).

2. Rozmowa na temat prac na wsi.

– Na czym polega praca rolnika? Czy to tylko praca w polu?

– Czy zwierzęta trzeba regularnie karmić?

– Czy często się sprząta po zwierzętach?

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że o zwierzęta trzeba dbać codziennie i kilka razy dziennie je karmić.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 92.

Opowiadanie o tym, co ludzie robią wiosną (i nie tylko) na wsi. Przyporządkowanie ikonk odpowiednim czynnościom.

Dzień 5. W gospodarstwie agroturystycznym

Cel główny:

– bezpośrednio obserwowanie życia na wsi.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– rozpoznaje i nazywa zwierzęta ze wsi i pomieszczenia, w których się znajdują.

Środki dydaktyczne: obrazki narzędzi ogrodniczych, produkty żywnościowe otrzymywane na wsi, karty pracy, cz. 3, s. 94, 95, 96.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 3, s. 94.

• Przypomnienie nazw narzędzi potrzebnych do pracy na działce oraz czynności, które wykonują rolnicy.

• Oglądanie (przygotowanych przez nauczyciela) obrazków narzędzi ogrodniczych: motyki, łopaty, wideł, konewki, sekatora, grabi. Łączenie luk w wyrazach z odpowiednimi literami.

• Kończenie rysowania, jak rozwija się cebula. Określanie, czego potrzebuje cebula, żeby rosnąć. Rysowanie po prawej stronie cebuli większej cebuli, a po lewej – mniejszej. Kończenie rysowania szlaczków.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXVII (*przewodnik*, s. 117).

II

Wycieczka na wieś do gospodarstwa agroturystycznego.

1. Przygotowanie do wycieczki.

• Podanie miejsca i celu wycieczki.

- Zwrócenie uwagi na właściwe zachowanie (niepodchodzenie zbyt blisko zwierząt, słuchanie poleceń właściciela).
- 2. Wyjazd do gospodarstwa.
- 3. Zwiedzanie pomieszczeń gospodarczych, nazywanie ich (stajnia, obora, kurnik, stodoła).
- Oglądanie zwierząt, nazywanie ich.
- 4. Rozmowa z właścicielem na temat hodowli zwierząt (odżywianie, pielęgnacja).
- Poznawanie czynności, jakie wykonują ludzie w gospodarstwie wiejskim.
- 5. Zabawa na przygotowanym placu zabaw.
- 6. Poczęstunek produktami otrzymywanymi na wsi (sery, jajka w różnej postaci, wędlina, chleb, masło).
- 7. Powrót do przedszkola.

III

1. Rozmowa na temat wycieczki.
  - Czy utrwaliliście sobie nazwy pomieszczeń gospodarczych i nazwy zwierząt?
  - Czy podobało się wam na wsi?
Nauczyciel zachęca do pobytu na wsi w lecie, kiedy tam jest najładniej.
2. Karty pracy, cz. 3, s. 95, 96.
  - Odszukiwanie i zaznaczanie takiego samego znaku jak we wzorze.
  - Kolorowanie kwadratów i kół według wzoru. Rysowanie po śladach wzorów. Rysowanie drogi do gospodarstwa agroturystycznego. Określanie kierunków jazdy.

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków*

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
LUTY		
46	Sporty zimowe – zdjęcia przedstawiające: biegi narciarskie, bobsleje, łyżwiarstwo, hokej, skoki narciarskie, slalom	Tydzień I Zabawy na śniegu
47	Wprowadzenie litery <i>g</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>garnek</i>	Tydzień I Zabawy na śniegu
48	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 8	Tydzień III Czy jesteśmy sami w kosmosie?
49	Wprowadzenie litery <i>w</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>waga</i>	Tydzień II Tak mija nam czas
51	Wprowadzenie litery <i>p</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>planeta</i>	Tydzień III Czy jesteśmy sami w kosmosie?
MARZEC		
31	Skarby naszej ziemi – węgiel kamienny, sól kamienna – zdjęcia: wnętrza kopalni węgla, wnętrza kopalni soli, produktów otrzymywanych z chemicznej przeróbki węgla i artykułów, w skład których wchodzi sól	Tydzień II Zwierzęta sprzed milionów lat
42	Nasze ptaki – zdjęcia: sroki, kruk, sikora, gawron, sówka, wróbla	Tydzień I W świecie zwierząt
50	Wprowadzenie odejmowania jako ubywania – w zakresie 8	Tydzień I W świecie zwierząt
52	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 9	Tydzień II Zwierzęta sprzed milionów lat
53	Wprowadzenie litery <i>z</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>zebra</i>	Tydzień I W świecie zwierząt
58	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10	Tydzień IV Nadeszła wiosna
59	Wprowadzenie litery <i>u</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>ule</i>	Tydzień II Zwierzęta sprzed milionów lat
61	Wprowadzenie litery <i>c</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>cebula</i>	Tydzień III Marcowa pogoda
62	Pierwsze wiosenne ptaki – zdjęcia: skowronka, czajka, bociana białego, bociana czarnego, szpaka, jaskółki	Tydzień IV Nadeszła wiosna
63	Ptaki i ich gniazda – zdjęcia: bocianów, trzciniaka, remiza, jaskółki, wilgi	Tydzień IV Nadeszła wiosna

64	Wprowadzenie litery <i>l</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>łopata</i>	Tydzień IV Nadeszła wiosna
68	Owady – zdjęcia: motyla, biedronki, pszczoły, mrówki, ważki, osy	Tydzień I W świecie zwierząt
KWIECIEŃ		
65	Zwierzęta z wiejskiego podwórka – zdjęcia: konia, żrebaka, krowy, cielaka, owcy, jagnięcia (dorośle i młode)	Tydzień II Wiosna na wsi
66	Wprowadzenie litery <i>j</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>jajko</i>	Tydzień I Wielkanoc – zwyczaje i tradycje
67	Zwierzęta z wiejskiego podwórka – zdjęcia: świni, prosiaka, kury, kurczątka, królika, króliczka (dorośle i młode)	Tydzień II Wiosna na wsi
70	Wprowadzenie litery <i>f</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>farby</i>	Tydzień II Wiosna na wsi
Tablica do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie		
35	Figurowy obrazek – domek z otoczeniem	
38	Czekolada – od ziaren kakaowca do tabliczki czekolady	
75	Rebusy – dotyczące poznanych liter	

Propozycja korzystania z *Wyprawki plastycznej*

Miesiąc	Tydzień	Dzień tygodnia	Praca plastyczna, historyjka
LUTY	I. Zabawy na śniegu	2. Zabawy na śniegu	Historyjka <i>Na łyżwach</i>
		3. Zimowe zabawy	<i>Bałwanek</i>
		4. Dni tygodnia	Puzzle <i>Zima</i>
		5. Troje dzieci na sankach	Zdjęcia reprodukcji obrazów przedstawiających zimę.
	II. Tak mija nam czas	3. Szybko mija czas	<i>Zegar</i>
MARZEC	I. Jesienią w sadzie	2. Hipopotam	<i>Stonik</i>
	I. W świecie zwierząt	4. Drzewo genealogiczne	<i>Drzewo genealogiczne</i>
	II. Zwierzęta sprzed milionów lat	1. U jak ule	<i>Tangram</i>
	III. Wiosna, wiosna tuż-tuż	4. Czy deszcz i wiatr są pożyteczne?	Karty logiczne
	IV. Nadeszła wiosna	2. Gdzie jest wiosna?	Puzzle <i>Wiosna</i>
		5. Powitanie wiosny	Zdjęcia reprodukcji obrazów znanych malarzy ukazujących wiosnę.
KWIECIEŃ	I. Wielkanoc	2. Zwyczaje wielkanocne	<i>Pisanka</i>
	II. Wiosna na wsi	3. Kaczuszka	<i>Kaczuszka</i> Historyjka <i>Do czego jest potrzebne mleko?</i>

